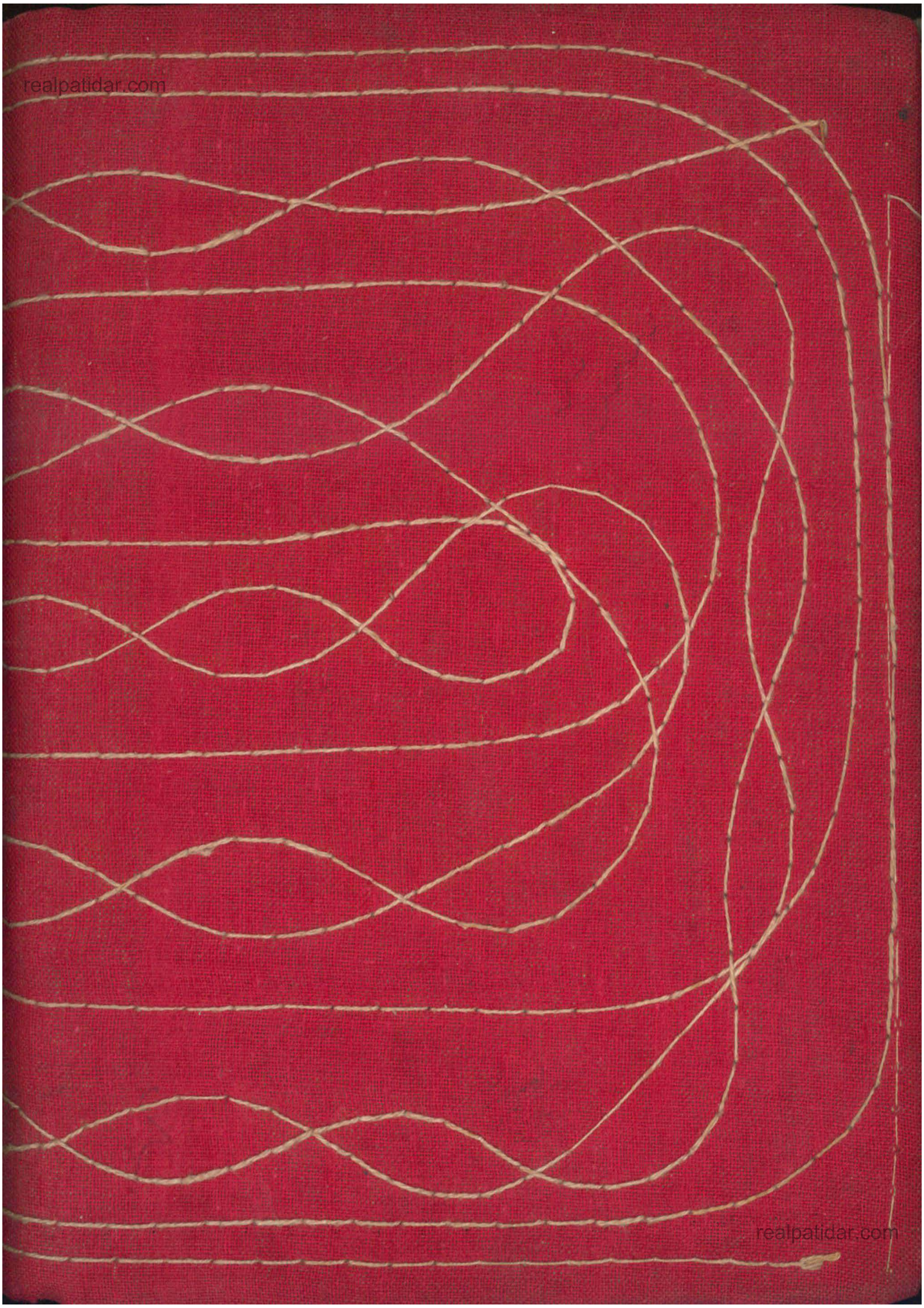
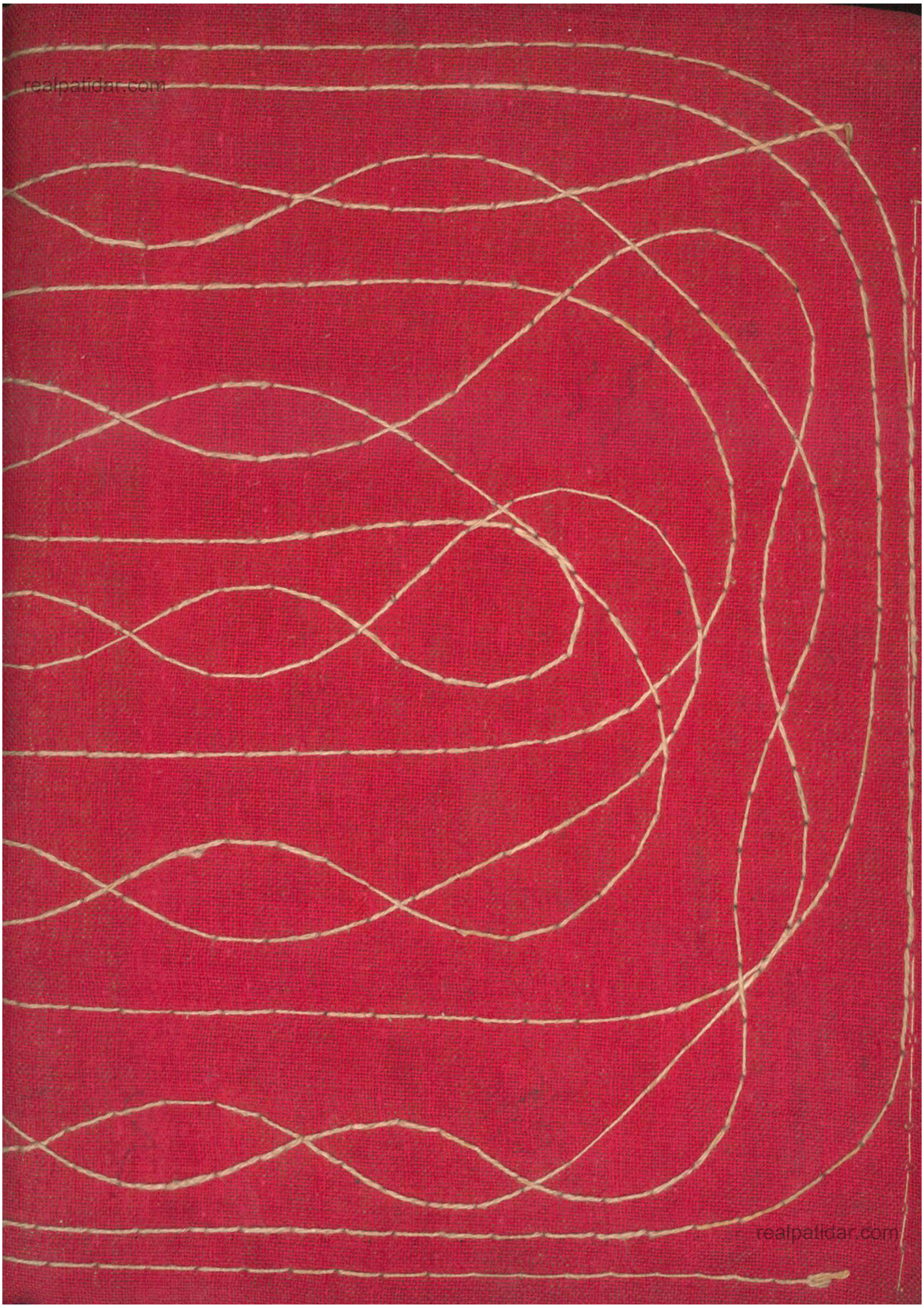
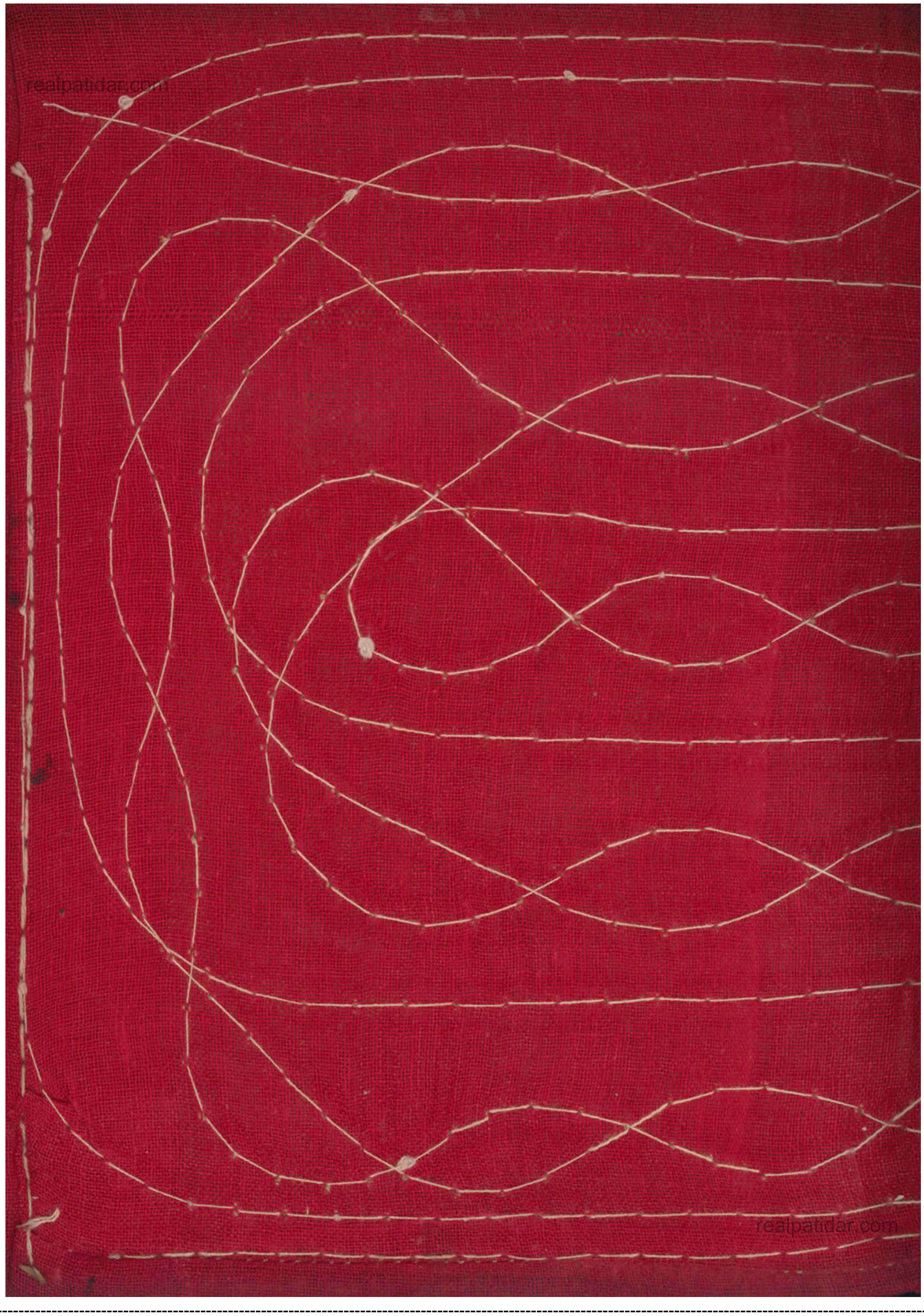
2025-01-13 Obtained in -Manuscript -Satpanth Religious Texts (1264)

realpatidar.com
realpatidar.com

realpatidar.com
realpatidar.com

realpatidar.com
realpatidar.com

શારદાબેન વડોદરા.

realpatidar.com

શ્રી સતગોર સઈદેવ પાયાઃ મગણાચરણ ૧ = પ્રથમ પહેલા આદર માંડ્યા
ગનાન તણા મંડાણ રે = પાર પાથરણા આસન કીજીએજી = કરણ
કલજુગના દેવ આવે = ચારે જુગના આધરે કર્તા ત્રેતા દ્વાપર આવે આસમેજી
રગુવેદ જજુરવેદ આવે = સામવેદની સાખરે = અથર્વવેદ આવે પોતે
નરકરીજી = પાચ સાતવે નવ કરોડી = જારે ગોર સઈદેવરે = અનંત
શું આવે કમળા સુરજ સાતીજી = સાત સાઈર નવસે નપાડુંં = સરીતા છે જે આદરે
તે સર્વે આવા વેદ વાણા સુણેજી = સકળ જાત્રા ગત જાત્રા અડસઠ તીરથ આવેરે =
ગત તીરથ પોતે પાવન થઈ ગોરને પાએ પડેજી = તમે ધર્મી ધ્યાન ધરોરે
સર્વે સુણો સતગોરના ગનાન રે = આઘી પાછી પરખીદા નપ કીજીએજી =
ગનાન તણોજે સાર કહીએ ગાઢે જાંધા જ દઈએરે = જે ધકી કરજ પાચ જણા
જ = ગનાન સુણોરે ગતમાં આવા = દુર પવાજ પાપરે = જાપે તો જકરકરીને
જીએજી = જોલ્યાજે જુદરદીન જાવા = ગનાન તણા મંડાણ રે = મંગળાચરણ રે
પ્રથમ ઓચરીજી = ૧ = શ્રી સતગોર સઈદેવ પાયા ઉગતરીજી મગણાચરણ =
સૌજન ગનાન સુણોજે આજરે = મધ સુધા જણો તો પાસે તન કાજરે = ગોસ્રી કરી
ગનાનનાં પમરસ કરીનેરે = સાંભળજો તે મન અંતર ધ્યાન ધરજોરે = ગોસ્રી પેળાવાત
કોધના કરાજોરે = દીઠા તેવા ધ્યાન ધણીના ધરીજોરે = સાંભળવાને તીરથ દેવ સર્વે
આવેરે = ઉંધો નહીતો અમારે મન તમે લાવોરે = સાંભળવા દેવ પધાર્યા સર્વે
સહીરે = તીરથ વાધાં ઉપમા કરસે તમારી તાંઈરે = માટે તમે સાવધાન થાજોરે

આઇરે = ગનાંન સુરુજા ઘેર પધારો સહીરે = મધ કરો માયા કરે સર્વે સર્વે
રે = આખર વેળા પુરી ત્તરાંવુ જાયરે = દેવ તીરથ સર્વે પધાર્યા ધામરે
જાશ સભામાં લેસે તમારાં નાંમ રે = માટે તમે ગનાંન સુણોને ભાઇરે =
સવારીમાં તારે ભળસો ભાઈરે = એતો બોલ્યા જાફરસાઈ સાવધ રે =
મધે જાગી સયન કરો વીરા ભાઈરે = રાગ = સહેજ કરો સુરતા ધરી = ચરણે
ધરીએ પ્રીત = જરઘડી રાત જાગસો તો અમતમ રહેસે પ્રીત = ૧ ॥ સતગોર
સઈદેપ પાશ = પંદરતીથાને સાતવારનું = પ્રથમ પહેલા અલખ નીરંજન = કર્તા કર્તા
આપેરે = અગમ અગોચર ખેલે જગોજગ જી = જાણે ચંદ્રને સૂરજ કરીએ = નવ ખંડમાં
અજવાળાંરે = આદેના મુસાફર દુનુ ભગતાજી = નવે ખંડની ખબરો લાવે = ગોરે
દરમાંને ચાલેરે = તેવા મુસાફર આદે ઉગીયાજી = ત્રીજા વીષ્ણુ અજ બે ઘેસ ત્રણ
લોયનમાં સાખરે = સરગ મરત પાતાળ સઘળા લોકજી = જ્યાં જુવે ત્યાં તેજ પ્રકાસે =
ત્રણે દેવ છે તેવા રે = દુર નહીરે ત્રણે તેજમાંજી = ચાર કલ્પ ચાર જુગ સાખો =
ચારે વેદ પાતો રે = છાંના નહીં આઠ પ્રગટ સહીજી = પાંચે તત્તને પાંચે પાંડવ =
પાંચે તત્વને આરાધેરે = ઓળખી સેવ્યા તો પાર પડ્યાજી = આજ દીન સુધી નાંમ
તેનાં = પ્રગટ છે જુગ માંહેરે = જેવા ઉગ્યારે તેવા આથમ્યાજી = ખટ દર્શને સર્વ
મળે = તેમા આવ્યા દેવ રે = આજ તો દર્શન ગુપત દેવ છેજી = સાતવારને સાત
દ્વીપ = સાત સમુદ્ર સુરરે = તેને આધારે પૃથ્વી પરવરેજી = આઠમાં તો અસ્ટકુળ
પરવત = તેમા મોટા મેરૂરે = દ્વાદસ ડાળાં તેના કુરતા સહીજી = નવમાં નવકુળ નાગ
લગાજે = તેમાં મોટા શેષરે = ભાર ઝીલેરે પૃથ્વી તણોજી = સતવાદી તો સુરાસાજી

પુરી સગણ શશરે = લાર કીલ્યો રે તેણે લોપ કરીજી = દસ અપતારે
રમતા આપ્યા = ચાર કલજુગ ચાર રે = ઉપવેદ પારે તેતો પ્રગટ રમેજી =
દસે દીસામાં નરીપુરી જોયા = દસમે દીન દયાળ રે = ઓળખી આરાધ્યા તે
તો પાર પડયાજી = આજ અગીઆરમે સાંમી દેત દાંનવને છેદે રે = કાળીંગા
ને મારી પૃથ્વી પ્રરલે કરેજી = બારસદી તો જદુ જળવંતી નાનાલાલાતે તુજે રે =
કળજુગની જઈવી જળજદુ કરેજી = ધનતેરસા તો તારે જાણો = સવાલાખો પર
તેરે = ધનપ્રાપ્તી તારે સૌને પરસેજી = ચૌદ લોકના નાથ કેરે = દર્શન કરીયે
જપાવેરે = બે ધન દીવાળી દહાડો આજનોજી = પુનમ પ્રગટ જગો જગો ઉજિયા =
૧૮
ચારે પહોર અજવાળારે = અમાસ અંધારા સર્વ ટાળ્યાજી = આહીત આવ્યો
ટાળો લાઈ = તામસ ગુણને પારોરે = તામસે ટળી આતો પરતે ગયાજી =
સોમ ગુણ તો સીળા કહીએ = એ કરે મુજ માંઇ રે = રહેણી રસાળી તેતો
પાર પડયાજી = મંગળ માતો જતી કહીએ = રાજસ ગુણ મહાડોરે =
ઘડીમાં જાણે ઘડીમાં ડારકાજી = રાજા તો અલેખ કહીએ = બેરંગ લયા
લંડારરે = લોભ પરનવલજઅજી = બુધવાર બુધ્ધિવાન સારો = હિંદુ ડેરો ફુરે =
સમદ્રસ્ટી સમ રાખે નેઈ ધરીજી = ગુરુદેવ તો બ્રહસ્પત કહીએ બ્રાહ્મણની
છે જાતરે = સૂળ અસૂળનાં કારજ તે કરેજી = શુક્ર સારો મહાગુણવંતો
તરતજુણી તરતકાળ રે = દૈતોના ગુરુતે છે દે ઉતાવળાજી = સનીસર પાવર
પર ફરી સેવો પર પીસ્થાસે વાત રે = પણ સપર ગુણ તેના પાલરજી =

પંદર તપને આતવાર સાત સમુદ્ર સારરે = તેમા ફરજ આવ્યા આપે

સરીજ = સુરજ વંશી રામ આવ્યા અવતાર પાત્ર પોતેરે = બાર
કળા એ ઉગ્યા રવી તપ્યાજ = ચંદ્રવંસી કૃષ્ણ પોતે લીલા કીધી
સારરે = સોળ કળા સું ઉગ્યા ચાંદલાજ = સોમવાર કુંતીમાં આવ્યા
કુંતી એ કીરતાર રે = તેની વંસે પાંડવ તેતો પ્રગટ્યાજ = બુધવારમાં
જુધજ આવ્યા = દુર્યોધનને માર્યો રે = અગમ અગોચર તે તો આવી
આજ = ભ્રેસ્પત બ્રામણ બ્રહ્મા આવ્યા = ધારથી અવતાર રે = કર્તા ફરતા
પરમોદ દેતા આવી આજ = સુક્રવાર તો સમજો ભાઈ અસુર નામ
ધરાવ્યા રે = મુરલ નામની તેજે તપી રહ્યાજ = સનીસ્સરતો સવર રાજ =
જાતીક ~~સ~~ ભાવના મુંડ = પણ વસ્યાને વાસ પુરી આજ = જો જ્યારે
જુદ્ધ હીન જાવા = ત્યાંપીવાર મંડાણ રે = અપગુરગના પઈરા અઈરાઈજ
સાહેબ લાવ્યા શ્રી સતગોર વ્યાઈદેવ પાયા = દુક્કયાઓ લખ્યા છે =
દેવ વગતે પાખંડનુ = દેવે હલ ત્યાપાસો મુનીપર કડવાં બા પાસો = ફરે
ચાલો રે ભાઈ = આખર વેળાના વખત આઈ = દર્શન દેવનારે પાએ = જ્યારે
પાપળ કળસમાં આવે = તારે કળા પુરી રે જાણો = નમાનમી દર્શન પરમાણો =
લાગ પરતાપેરે ભાઈ = તાં સુધી મળારે સારી = જપવું ધ્યાનમા લાવી - જમે જ્યાં
ત્રીલોપન રાસ = તેમની મુસ્ભાધ રાજો લવરી દુરજ નાજો = લપરી કરશો તો
લક્ષણ = આગળ સદકા દુજ જાણો = મુંગા થાસો રે તાંઈ = જેને લપરી કીધી
રે સાંઈ = લાજ દેવની ના લાવ્યા માટે કુવા અટકાવ્યા = લંછન લાગ્યા રે જોતા

તેમના સમાચાર છે જોરાં = જાંડાધારી રે લાઈ = અમારી એવી સગાઈ = મુન પઈ
માળારે કરીએ = અપરકાઈ દલના ધરીએ = કાને કંજર પાતાં = ધામા રહીને
સાજીઆત = જેનો જપ હોય જ્યારે = તેને જોલાવો તારે = જીજા સપર સાથ આપ્યા
કરજો સાજીઆવ = ભાગ પરતાપ્યારે પછી ગનાન જોતાં રે સતી = જોલ્યા સતગોર
તો આપી જુદરદીને હદ જતાવી = હોદીઓ = હદ પાળો તો ડીરસારે = રદ = દુઝ
નડી લાગાર રે = દુઝ = મનમાં લરજ ચાલસારે = મનમા = તારે પડસો પારસે
તારે = ગોર પરતગ કડ્ડી પળારે = ગોર = દુઝ સુજનો સમાર રે = દુઝ = જુદરદીન
જરદ પાળસે રે = જુદરદીન = જો સાચપસો પઈપાર રે = જો સાચપસો પઈપાર રે =
શ્રી સતગોર સઈદેવ પાવ્યા = દેવ કળાએ દેવ પધાર્યાજ = તેમના દરશન શ્રી કરી
પાક થાઓજ = અદલની રાઈ દેવ આપોજ = કજઆ કરોતા કજીઈ પાસેજ =
દેવના લડાણ તેના પડી જાસેજ = કાયમ કળાએ પરતગ જેઠાજ = તેમની આગળ
તો કજઆ કેસાજ = જો મન મેલીને ચાલસો પંથજ = તારે કબુલ કરસે
તમારા કંથજ = માટે મુમતની મુકોને વાતજ = સમજાપા કઈ તમને વૈકુંઠનાથ
જ = ગોર જુદર દીનના કાલોને ટાપજ = શ્રી સતગોર સઈદેવ પાવ્યા. સુણો
મુનીવરો સાચ કમાઓજ = જુઠ કાડી તમે અમર થાઓજ = અમર ડાસીસા
કરો નીત નેડાજ = નેડ સે નીરજને કીજે કમાઈ જ = દો મુજે કયું કર
જોતો લાઈજ = દો મુજે દાપા દજીદર આપેજ = અમર ગનાન
કજાદના પાપેજ = લોદ લેજો લાકુ લીસાકી કુંચીજ = કુંચા લે કર તાળા
દલકા જોતોજ = જોતો તાળા દલ ઉઘડે કમાડજ = ઉઘડે કમાડ તો

માલ દેજાવેજી = માલ આપે સમસેર અપરંપારજી = શ્રી સતગોર
સઈદેવ વાચા = તમે જાગો મુમીન પીર દેન તો કુડારે = હવે જાગો નર કીરતાર =
પલકમાં પરવરે રે = હવે સોનાસાંજાની વાત. તેતો આજ મળારે = હવે કાંઈક
કારણ થાસે. ઓચીતા આવસે રે = જારે પાણી ચડ્યા અસમાન = દરમંડળ
સઈરે = તારે કોઈએ ના જાણી વાત. સંસારે વે સઈરે = આજ એવું
ઓચીતુ થાય. પલકમાં પરવરે રે = તારે કાચા મનના યાર. તેતો રડવે
રે = તે વો રોતા ફરેરણમાંઈ = હાથ તો કોણ ઝાલે રે = તેના ઘેણ
લક્ષ્મીને માલ દોલત લઈ જસે રે = જેણે આલ્યા નહી લગાર. રોતા તે
ફરે રે = પણતી હાથ નહી ઝાલે કીરતાર = રોકું લવનું સઈરે
જોલ્યા જુદરદીન કીરતાર અમારે તેનઈ રે = શ્રી સતગોર સઈદેવ વાચા =
તમે વચને ચાલો ને વીરા રે = આપ ગાળાને થાઓ હીરારે = જે વચન કહ્યા તે પાળો
રે = મન માંઈથી કાસલ કાઢો રે = કાસલ થાકે પુ થાસે રે = ક્યાં સુકરીત એળે
જાસે રે = મારા ધર્મી તે ધ્યાનમાં રહેજો રે = જાગી નામ હરિના લેજો રે = જકર જાગોને
રહેમત માગોરે = એમ જોલ્યા તે આલ ઈમામ રે = સૈયદ સરીફ સવાઈ ભાં
ગનાનરે = શ્રી સતગોર સઈદેવ વાચા = ગનાન જોતાં રે ઉજસર નુર લીયાં = લાગમણી
તો કીધા ઉડા કામરે = સંગને ટોપારે હીરના ઝળહળે = સામી મારા તેજનો અંબારરે =
રૂપાને તેજરે સામી મારા આગળા = જોને રુલા ત્રીલોવન નાથરે = તજોળા વગાર
પણસે થાઈસ = ગોર વણ વણસે લાજેણી જમાતરે = હાથાડા દઈને ગતને તારજો =
ગોર જઝા કરસે ઉડા કામરે = ગોર સઈદેવરે ગનાન જોતીયા = ઉજસર મારણે
અમરા પુરમાં વાસો રે =

શ્રી સતગોર સઈદેવ વાચા :- આવો આવો મુમીવર

પીર- વાતો કરીએ રે =૧॥= હેઉ સીજામણના સવાલ
તે ચીર. ધરીએ રે =૨॥= કસાણીના જીલીને બાર -
તો કંઈ સારૂરે =૩॥= મારા હરદે ઈશ્ક નાં ગનાન -
તે બતલાવું રી =૪॥= પાળો તો પરાછીદ દુર - તમારા
થાશે રે =૫॥= ગોપીના લીધા દાન પછી મત
બોલા રે =૬॥ અમો આહરીના સરદાર જાગો
આવ્યા રે =૭॥= તે તમને બળીઆ બાપ - કરીને
સોવારે = છંદ બોલ્યા બુદરદીન બાપ - પડધ
બોલ્યા રે =૮॥=

શ્રી સતગોર સહદેવ વાચા :- પારણાં તો લેવા છે
વારો વાર રે =૧॥= ગનાન બોલ્યા બુદરદીન
કીરતાર રે =૨॥= વીવાહ કેરી વાતો કેવી જોર રે =૩॥=
પરથમ આરવો મોટો ચોર રે =૪॥= તેનું નામ કાળીગો
ધન ધોર રે =૫॥= તેને મારી વીવાહ વસમના કરસુ રે=
૬॥= જાંન લઈને રૂખસરની સાથે ફરસુરે =૭॥= ઈરખને
હેતે શું લાડ લડાવો રે =૮॥= હંન હંને વાતો તે નવલી
કહાવો રે =૯॥= સાંભળીને સાબુત મન થઈ રહેજો રે =
૧૦॥= દુઃખ હોય તે આવા બુદરદીનેને કહેજો રી =૧૧॥=
ગંનાંન બોલ્યા બુદરદીન નર સાગુ રે =૧૨॥= દુની
આને કંકાતે હોઈ હવે જાગુ રે =૧૩॥=

શ્રી સતગોર સહદેવ વાચા :- અમર લગતીએ અમર ગઠ
મશાતો = પૈદે વાંકા કેમ કરા આતો = પૈદે આલોતો વ્યંજળ ફીરસે રે =

વ્યંઢળ નારીના વેસ ઘણેરા = ઘેર ઘેર ડેરાને અસુધે અનેરા - ડેરા દોઝલારે
 રે = અમર બેડા કરો ઘેર છેડા - દુના આંદારાના જુઠા પવેડા - જુઠા
ઝઘડારે ઠાલા સું જાગો રે = ઠાલી છે કાયાને ઠાલીછે માયા - ફોગટ પંથે
સુ તમે ધાયા - ધાજો ઘેમારે ઘીરક ઘાંવસુ રે = ઘીરા થાજો ઘીરા ઘર કરી
આલો - પુરા જેયાંતો અમર ગઢ મશાલો = અમરણી વાટો રે વીરાભાઈ
દોઝલીરે = દોઝલા છે દહાડોને દુજ અનેરા - ધર્મ ચોડાને પાપ ઘણેરા -
પાપના પીડળરે વીરા ભાઈ પાડજોરે = પોલા પીડળ સું પાળો પરૂણા -
કેલ કરો તો ચુના ઘણેરા - છોજો છંદરે કડીઆ કસવારે = કેસવ કાજી
સમસેર રાખી - ગનાન ભણ્યા તારે બોજત વાગી - ફા ફળી આંકણીયારે
વારા ભાઈ વેદનારે = જાળ મુકછ સરીફ સવાઈ વાણી જોલ્યા નર
ઝ ગરજે રે ગાઈ - તે રોષ રે રમતા તે સંઘે ભાળજો રે = સ્ત્ર સતગોર
સઈદેવ પાચ્યા = શુક્રવારનુ = (૧) કાયમજુના કથ્યાં કરીએ. જુઈ જાવંદ રાકે રે.
મુસીજત મુસ્કલ મૌલા દુર કરેજી = મૌલાજીના મહોલ સંભાળો. મુનીવર
મારા ભાઈ રે - જકરે તો ફકર ફતુર દુર પરોજી = ગફલતી ગાફલના રહેસો.
પરન પઈતા ના મેહલો રે = ઘેલા પઈને ઘર જાળવો જી = નામ તમારા તા
તજાસે. કળજુગ કેરા કાકા રે. જકર માંડી છે જોવા તાં જઈએ જી = દેવ સર્વે
જોવા આવે કોણ કોણ દેવની સાથરે. અનંત આગળના તેતો આવસે જી =
એતો આદ કરણ કેરા સનીવર મુનીવર દેવરે = સમરણ વેળાએ આવા
સમરથ પરોજી = વળી કલઈ કેરા દેવ આવે. જાજા નાવાણુ કરોડી રે.
છપન કરોડી મેઘા મેળે આવસેજી = કીનર કરોડી બત્રીસ આવે. તેત્રીસ
કરોડી દેવ રે. મેળે આવીને મદદ તે કરેજી = ચારે જુગના તે વળી આવે.

ક્રતાં જુગના જેરે. પાંચ ક્રોડી પ્રહલાદ આપસેજી=ત્રેતા જુગના હરીચંદ
રાજા સાત ક્રોડી સાથે રે તેતો આવાને મદદ કરસે મોર લરાજી=દ્વાપર જુગના
પાંચે પાંડવ-નવ ક્રોડી સાથે રે તેતો આવાને મહેરો માગસેજી=વળી કળજુગ
કેરા બાર ક્રોડી પીર સદરદીન સાથે રે-તેતો આવીને મહેરો માગસેજી
દુજ ટાળો રે દેવ દુનીઆંના સામીજી. સરદાર રે તે મેળા મળસે તો સર્વે ૧૮
આવસેજી=વળા સાત સાઇર નવસે નવાણું સરીતા છે જે સાઇરે. તેતો સમરણ
વેળાએ તે આવસેજી=વળા અડસઠ તારથ ગોરને ચરણે-આવી બેઠા જેઇ રે-
મેળા મળ્યાની મહુરત રાજસોજી=કમળા કુર સર લરણ લરાસે. તેતો સમર
તાંરરે-તેમાંતો કરાને મહેરો માગસેજી=તે માટે તમે મેળા મળશો સુકરવારને
દન રે-સૌની ફરીઆદ પોતે સાંભળજી=આઠ દહાડે મેળા મળશે. સૌને છે
ફરમાંન રે જુગત કરીને જવાળા તોડજોજી=બોલા રે સદરદીન બાવા ફરમાંણી
રહેમાનારે-રસાંગી તો હારી જાસે અસામેજી=રદ નહી પાળે તે રાંસી કરસે
તે સર કહેર રચાસે રે. સદરદીન બોલ્યા એતો બણ કરીજી=પુર

શ્રી આગોર સઈદપાચ્ચા=સુફ્રાપાઠુ= આજ વેળાની પીરા અપનવી પાતો. તો
(૨)
એતો રહેજાને તમે આજ=આંચલી=લીતડીતુ=કળજુગ સંઘેમાં કપરીરે ધાતો. સાલા પોતાના
ચુકાવે=લીતુ=રહીસા ઇસામી તો હારાને જાસે. તો આજર વેળામાં ગોદા ખાસો=લીતુ=
સારાની સગાઈ જેણે સર લગી રાખી. તે તો અમારા પારા સાજી=લીતુ=અમત રાખાને
મરીમરી આવે. તો તેને તો સરપાપ આવે=લીતુ=કયા કરાં તેના કારજ સાધાં. તો તેણે
અમારા ઘર લીધાં=લીતુ=આજ કાઢો તો તમે સારા કહેવાસો. તો લીસાત દવારમાં જાસો.
લીતુ=કયાં અમારા પીરા જેણે કર્યાં છે. તેના કારજ પયા છે=લીતુ=આડા આવે છે ને
અટકી રહ્યા છે. તો ઈમાંન કાચાં રહ્યા છે=લીતુ=રાસ વાઝક પીરા જેણે ના પાળા.
તો સું સમજીને અમને આણા=લીતુ=મનમાં તો ડગમગ આસપુ નહી. કાકા
આગળ કર જોડે=લીતુડીતુ=માંના મીઠાવે દલના તો કુડા. પણ તે કેમ પહેરે

અમર ચુડી=લીઉ=ગતમાં આવાને મીઠુ રે જોસે. તો લીજુ જાણો મણીધર ગોસે=લીઉ=
 પીરા બમીનમા કરે છે. પણ આતપાની વેળાએ પાછા રહે છે=લીઉ=
ગતમાં બેસીને પીરા ગોર રે કેવા. પણ તેતો અમારૂ સામા લેવા તાકે=લીઉ=કુકડા
મારેને રૂદ અનેરા. તો તેને તો ફાગટ ફેરા=લીઉ=કઇકને સીજામણ અપળી રેછે.
તો અસપારી પારો વારે કરે છે=લીઉ=સરપને કરે છે દહાડો કાલેરે જાસે તો
અસપારી રૂપડા કાંપી પાસે=લીઉ=કઇકના મનમાં તો લાંત રહી છે. તે તો
સરપના મનણી તમને કરે છે. કઇકના તો મંનમા તો મેલ રહ્યા છે. હાજરી પ્રસાદી
વેળા આગળ રહે છે=લીઉ=તે જપ જસ પીરા કેમ કરી લેસે. તો કરી કમાઇ એળે
જાસે=લીઉ=માંઇ માંઇ ધરમી તો રાઇ સલાળે તો ખટી કરીને ખરૂ આલે=લીઉ=
મનમાં તો મરી મરી ચાલે અનેરા. પણી ધરમ કરે તે પાછળ જાઅ ફેરા=લીઉ=
સરપને સજામણ સારી દેતા. તો લોસતના જસ તેવા લેતા=લીઉ=ધરમને કાજ
પીરા સુરા અનેરા. તો જાણીને કરે પોતે સુરા=લીઉ=સરાઅના સુકુપારની
સરપર લીધી. તો માળા સપાસા તેણે કીધી=લીઉ=જપોર પઇલી કરો પાઓ
પાઓ હજુર. તો દેવના દર્શન કરો=લીઉ=માળાના કરને દેવ રે આવે. તેતો
વેળાનો લાંલ કાંપી લેવે=લીઉ=માળા વનાતો દેવ કેમ કરી ફળસે. તો જપના
કારજ કેમ સરસે=લીઉ=માળાના કરને ધમી કરે પાસે. તે આજર વેળામાં ફેત
પાસે=લીઉ=અબ જાઓ છોને અટક ના રાજો. તો કેમ કરીએ તમારી
સાજો=લીઉ=ધમી કરેવાપાને ધ્યાન ના રાખ્યા. તો માળા વનાતો સર્વ ફાવી
=લીઉ=દુનીયાનો ધંધો તો જારે મારા લાગ્યો. તો સફાઅનાનો રંગ. દલના લાગ્યા
=લીઉ=એમા જાંમી રાજો તો ખોટ તમારે. તો દુનીયાનો લાર માથે લાર=લીઉ=
વજડી વેળારે પીરા તમને જતાવી. તો સાઇનાએ સાર સૌનુ પાસે=લીઉ=એક
મના પઇ કમર જાંધો. માંઇ દુલા રૂઆ તેને સાંધો=લીઉ=સર્વે મલીને
સમરણ કરીએ. તો દુનાઆંનાં દુખ પરહરીએ=લીઉ=લણેરે જુદ્દરદીન

બેરદ વાતો. તો પજડી વેળાનાં જાસે આજૂ = ભીડુ = દોઢીઓ = તારાદેવે તાંપયાં
રે = પીરા લોચનનાં ઘરમાંઇરે = ઇસલો વેધો ઇતસુરે = જાગતમતાસો સાપરે = પણ
એક મના પઈ આરાધીઓરે = તારે સજીવન પયો તે વારરે = પણ તે મારગ તે
પંપ છેરે = તેધણી કીરતાર રે = પણ તેપું આરાધેન આજ કરોરે = તો પજમપેળા
દુર જાસરે = અંગ મોડી સૌ કીજોરે. તો વાધણ પાછી પાસરે = માંઈ પોચ્યા
અતાગણીરે. અને માળાના કાતે લગાર રે = તેણે કરીને કારજુરે પયું સંસાર
માંઇરે = કાસી કરવત કારકાંરે. તીરપ નાઈી એક ડાંમરે. પૈકુઠમાં વાસો
નઈીરે = જન્યાં મહમદ નાંમ રે = પણ મુરખ મરમ જાણે નઈીરે = ના જાંણે
અસલની વાત રે = પણ એકમને ગરુજતાએરે. તો દુઆર પાછો પાસેરે =
પણ પીર જુદરદીન પ્રીછવેરે - વાતો અપરંપાર રે = પણ મુરખને સું
સાજપુંરે. જેને લાજ ના આવી લગાર રે = સતગોર સઈદેવ વાચા = ગુરુ કપારુ
વીરાજ વીનતા માંનો અમારી = માનો અમારી - લાજ રહેસેરે તમારી જી = માળા
કરો તમે મીજલસ મેળી - મીજલસ = તો સુકપારની સરાઆવાજી = નીત
ઉઠીને તમે કરોછોરે અમને = કહો સાંમી દુ:જછે અમને અપારજી = તરે માટ
રે વીરા તમને ફરમાવ્યું - વીરા - જો કરસો તો કારજ સીદેજી = વળી અમસર
દુજડાં તે વળી જાસે - વીર - વળી તો લહાણ લજાસેજી = ગત મળીને તમે કમર
જાધોરે = કમર = એરે વચન તમે સાધોજી = જરે જળાચા દુર પળાસે = દુરપળાસે =
તો અગ્ની તો ટાઢી પાસેજી = નમી નમી કરજો નીરપજ પદમો નીરવજ - તો
મનમાં મેલના રાજોજી = જેમ હરણ સીંહ એક નેર ચરેછે - નેર - કોઈ
કોઇને વીજ નહી લગારજી = એવા વઈ તમે મીજલસ મળજો - મીજલસ =
તો સાંમીજી તમપર રીઝેષજી = મોહ રાજી જે મળસે મોરાદી - મળસે - તેની
કરણી તો કાણે જાધીજી = મીજલસ મેલા કઈ પેર મળીએ - કઈ = તો ગત

: અવગુણ તાજ કરીએજી = મધીને માળા કરી પરપારો - કરી - તો દેવ કૃગણ કરીને

જાડોજી = પોતે તરપત પઈને આસીસ દેસે - આસીસ - તો દેવ દુનીઆના
દુખડાં ટળસેજી = લક્ષન કરી તમે મહેરો માગો = મહેરો - તો રહેમત રહેમની
પારોજી = જોત્યા જુદરદીન આપ સપાઈ - આપ - તો દુનીઆમાં પાસે
નપાઈજી = શ્રી સતગોર સાઈદેવ પાચ્યા = સુક્રવારનુ = હવે ધર્મી ઘરમની હાલ
કેવી કરપા રે = હવે જેતર પછવાડ વાડ સારી તરપા રે = હવે ગોરનું છે ફરમાન.
તેતો કરપું રે = એતો ધંમર ઘરની વાત કોઈના જાણે રે = એ ફરમાવે મહારાજ
અવસર રાણે રે = નમા નમી કરો નરનાર. સાહાના સંગી રે = જે નહી
કરે નર નાર દુનીઆ રંગી રે = નત સુક્રવારે સૌ મેલા મળજો રે = સપાસો
માળાનુ ફરમાન. તે દન કરજો રે = સવા રૂપીઆ પુજાએ. ગામ દીઠ કરજો રે =
તે સૌને છે ફરમાન. જુદરદીન કહે છે રે = તારે દેવ દુનીઆના દુઃખ સર્વે ટળસે રે =
જે નહી મળે નરનાર સંતાપ તેને રે = જે દેવ દુનીઆનો તાર. તે સર્વે પડસે રે =
જે નારીપીના અવાજ. ઘેર તમે કરજો રે = પણ સુક્રવારને દન. તે દન
કરજો રે = એ માળાનો મુકામ મંધાને કરજો રે = પછે દેવ કરો કરજોડ મહેરો
માગો રે = એ જરૂર કુકરની વાત. દલમા જાગો રે = જુદરદીન જોત્યા દેવ. કરસો
લાગો રે = નીત સુક્રવારે સૌ એવા જાગો રે = શ્રી સતગોર સાઈદેવ પાચ્યા
સુક્રવારનુ = જુવો ભાઈઓ જાળપો. તમને ગોર નર કહે છે સત ઘરણી = વેળા વેળા
નાં વાજા વાગ્યા સર્વ દેવ પયા છે તમ લગણી = સૌ મળી તમે લક્ષન કરજો આપી
અગનને પારીએ = જરૂર પાંણી સીચાએ તો અગન ટાઢી પડી એ = ઈ જાણીમ
ઉગાર્યા અગનપીને. અગન તો લેહી નહીં = એવા તમને ઉગારસું રે. જરૂર
કરસો જો સહી = સાચા જાણી જરૂર કીધા - પીર ઈમાને સેવીઆ. નમરૂદ

ફેરી બેટી કાજ. પોતે તાં તો આવીઆ = ઈબ્રાહીમ પાસે ચાલી આવ્યા
આગનમાંતે ચાલીઆં. તેને આગની ટાઢી કીધી. જરે ઈમાંને પઢાવીઆ =
રૂપે જરે દલે મળો મેળા. પોતે તો પુસ્તી કરે : અમીની નજરે નુર કરીને
દુજના દરીઆં દુર કરે = સાંતાપોતાંના કીજીએ. ને સાતાના ધરીએ આશમે-
માંધન થઈને મોજાતસ કરસો. એપાંતો ગોરને ગમે = એમ કરતાં જે ઢીલું નડે.
તેનું ગાડું તો ધોંએ પડે. તે કેમ કરતાં જફાર બાનીસરે. નવ નેજા પાણી ચડે =
તે માટે તને તક સાધો. તક છે તરવા તણી – તે માટે હું તમને કહું છું. ગનાન
સર્વે જાણ કરી = ચલીત્ર છે ચતુર લુજના. કહ્યા તે પણ કીજીએ. મન
મોરાદી મરાજાસો. રજે કોડી દીજીએ = કરે જુદરદીન જાર સદીમાં. ચાર
એવું ના ધારીએ. ગોરના ચમન સીર ધરીને જુડતાને તારીએ =
શ્રીસાણોર સદેઈપ પાયા = સુકુપારનુ = સુઙ્ગ મેર જહાને કહ્યા મારાં કીજીએ-
અમરકેરાં રે લંછણ લીજીએ = ઢાળ = કરકર જંદા કહ્યાં ઈમાંરા. હું કહું
રૂજ કારણે = સુકુપારની સાહ્નણા સમજો – પસાપું અમર જારણે =
માળા કરજો મોર ધેરાને સવાસો તસજી તે દને = સવા રૂપાઆ પુજા દેજો.
ગામ [illegible] દીઠ માંગુ પમકને = એ સાહ્નણા છે અમ તણા રે. જે કોઈ કરસે
દલધેરી. નીત સુકુવારે તમે કરજો. દુજ નહી આવે ફરી ફરી = દુનીઆં
કેરા દુજ જાસેને. દેપને પણ રુજ પસે કહ્યાં અમારા જે કોઈ કરસે.
મોરાતજો તેને રસે = જોજ અમારા જોજ કરાને – અમને જોણી
કાઢીઆ. દુરુદ દીધીને વાચ્યા પાળી. તેને અમે તારીઆં = કાયા ઘમાંની
અમર જાંધા – જાજાને પણ જંઘે કરે. સાંતાપોતાં મનમાં જાણે :
તે તો આગર કેમ તરે = સતને નાવે જેસવું. પાણી વના ગાગન

અહે- અસતની જે આંચ લાગે- ઉપરથી હેઠા પડે= માટે ઘોર અંધારા
ટાળાએ- દીપક દલંમા કીજીએ- સતગોર કેરા કહ્યાં કરીને- અમર ફળ
તો લીજીએ= અમર ફળતો અરસ મધે- પરજતો પસમાં ઘણાં- તે તેપ
ને તમે જેઠા- ફેરના ગયા તમ તણા= ફેરના તો ફડા રોટ્યા- જેમ જુધે
પીજે ફટકા પડે- અમરફળમાં વીજ લેજા- ફળાફળ સીવને નડપા=
દેવ દાનવના રોષ માટે. ભોગવ્યા શીવે સહી. આજ અમર ફળમાં વીજ
લેણા. તે ભોગવવા આમને અહીં= તે માટે તમને કહું ગનાને- કીધાં અમારા
જો કરો- જકર ભજનની પાળ બાંધો- કંઇક દલમાં ઓસરો-
કઇ જુધ રહીને સતવાવો- ફેર સઘળા ટાળીએ- ગોરજી કેરા કીધાં કરી
ને- પગડા સર્વે પાળીએ=

શ્રી સતગોર સઈદપાચ્યા : છ પજતની માળા
કરવાનુ તથા લાભનુ જાળક સારાબાવાનુ ઘોળ :

પાંચ લાગ પાંચેતનના : પાંચ મુરતના કઈપાપરે : પાંચ પજત તેને
સાધો જરાજ =૧= તે માટે આજ વીરા = છઠ્ઠો લાગ આપો રે = છ લાગની
પજત તમે સાધો જરાજ =૨= તારે પસમ પ્રગટ થસે : ને સાધુ ઘણા પુરા
સાધો રે : તેમથી તો પેર તમને જતાવીએજ =૩= સાઠ ઘડીનો દીન
કહીએ = તેમાં વેળા છો અરે = તો છો પજત તમે તરતજી કરોજ =૪=
છ પજતની તમને પેર જતાવું = તેતો તમને કહાવું રે = માળા કરો રે મારા
મહોરપાજ =૫= પ્રભાત વેળા પુન્ય ઘણાં છે = કુર નજીનાં ષાંડો રે
પાંચ માળા રે તમે ફેરપોજ =૬= તારે તમારી પહોરે આવે = ત્રકમાજ
તેષાં ડો રે = આંચથી રાજે તમને વેગળાજ =૭= પછી જપોરની
બાર માળા (સવારમાં - ૫ બપોરે ૧૨ ત્રીજા પહોરે ૧૩ ચાર
૧૨
ઘડી રાતે ૯) તતવ કરો તરતીપેરે = તે કરેથી બાવા આદમ
વાસો વસેજુ :૮। રોગ દોગ આવેનરી = તેને રાખે દુરરે = આશીયત
થી તે મુકાવસેજુ = ૯) વળી તરતીપ ત્રીજા પહોરની = સાધના તમે :
કરજોરે = વસમની વેળા તમે જાણજોજુ : ૧૦ : તેર માળા કરજો વીરા =
૧૩
ત્રીજા પહોરના તસબાર = એકચીતે એકે દલથી કરોજુ : ૧૧ બારે
કીન્યા પ્રગટ થાશે : બાબી સરૂપે જોતાંરે : જેની વેળા સાધો તે પ્રગટેજુ :
૧૨) વસમરૂપ પ્રગટ ધરસે તારે દેવલોક આવેરે. સર્વને
ઉજમ રહે વાધસેજુ : ૧૩ : વળી પજત સંધ્યાકાળની = માળા
મનથી કરજો રે અગીયાર કરજો રે મારા મહોરવીજુ : ૧૪ : આલ
૧૧
વિષ્ણુ એજ આવ્યા. તેમની પજત એ રે. તેતો સોઠારે લાઈ

સીસ્ટીનોજી: ૧૫= સંધ્યા સમે બાના ગોરા= તેતો સર્વના
લહેતારે= તેમાંના ચુકોરે મેરા આદનાજી: ૧૬: રાવે તમે વેળા
સાધો= ચાર ઘડી જાતાંરે= નવ (૯) માળા કરજો જમણી પકીજી=૧૭= તેથી
તમારી વરારે આવે= આદ શક્તિ માતારે= માયાછે. આદ વિષ્ણુજી=૧૮।
તે બાંધ્યાથી તમને મુકાવે= જો તેમનાં સાધન કરોરે= ચાર ઘડી રાતે
નવ તસબી કરોજી=૧૯= નવ માળા જમણી રાખો= તન લાછીને કરજોરે
=તારે તો કાંમ તમારાં સરી થશેજી=૨૦। વળી મધની વેળા કરજો=
માળા મન મારશે= દસમાળા (૧૦) કરજો મધે જગાજી=૨૧= મેરા વિષ્ણુની
વખત વેળા= મધે તમે જાગોરે= સમરણ કરોરે તમે દલ ધરાજી=૨૨ સરવણી
વખત તમે મોટી જાગો= મધની મોરાતબ મોટારે= માળા કર્યાથી નકલંક
પ્રગટેજી=૨૩= તે આવીને રાય રાજે વસમ સાળીઓ સાથેરે=પરણીને
વાયુજ મંદીરમાં મોકલેજી=૨૪= એવા ભાખતા ત્યારે રચાવે=કીળાગો
માર્યા પછીરે આમારે વઢવુ તે છે. વેદનાજી=૨૫= તમે સર્વે ભજન
કરજો= ઓસરીના બસોરે= ઓસર્યા તો અંતે આવશે પડેજી=૨૬=
એને તમારે કાજે= રાત દીવસ નવ જંપુરે= ઘડી એકચેન આમને પડે
નહીજી=૨૭= તમે આજે ભેલ બંધાણા= વેળા વકટી આવીરે= જોજો મુનીવર
વેળાની વરતારે=૨૮= હવે તો મેરા કહેર આવેછે= મેહેર
નથી પાયરે= તપના જોરથી કંઈ થોભસેજી=૨૯= તે માટે તમે
છલ્લત કરજો= માળા મનથી ધરજોરે= નાદ સતીની નૌતમ વરતારે
૩૦= જે કોઈ માળા પુરી કરસે= તન લાછી એક મનને= તેતો

= એસના આગળ દેખાડસુન્યુ = ૩૧: તેને મોરાલખ મોટી મળસે

= આગોવાંની કરસેરે = એનાપતારે તેતો પારસે જરાવ્યુ = ૩૨ = તપ કરો

તો આકાપાડી = રહેજો મોટા ચોર રે: નરી તો તમને જોતામાં

ભેળસેવ્યુ = ૩૩ = વાળ્યો ઊભ્યા ઊઠ મુંકંદન = સમજ્યુ સુરા પારસોરે

= તો આદ અંતરે એમો આવાયાવ્યુ ૩૪. સંપુર્ણ

શ્રી સતગોર વાચા :- દેવ પુજાના પાઘાનું દેવે દસે તયાસો તેપાંણછે

દેવની પુજા બાંધાયતાં પઈતા આપોને લાઈ = ૧ = દીપક પઈલો સમારો = કુળના

દીવા કઈવાઅજ = ૨ = એ લક્ષ્મીના પુત્ર છે જાંણો = પઈલી પુજા પરમાણો = ૩ =

બીજો અજોટ આધાર = ધરતી માતાનો પઈવાર = ૪ = એને ઠારો તો ઠરે = બીજી

પુજાનો વળે = ૫ = આદ સક્તીની ~~ઓર~~ કઈવાય = તેના પાટ મંડાય = ૬ = ત્રીજી

પુજારે ઓર = આદ શક્તીની ઓર = ૭ = ચોથી બ્રહ્મ પાળ કઈવાએ = પુજાની

પાઘી કઈવાઅ = ૮ = કુળસ કમળ કઈવાય = જુગપર મંડાણ મંડાય = ૯ = સીવની

પુજારે પળી = તમે કરજો દલધરી = ૧૦ = નીર સમુદ્ર કરાવે = પરૂણ કળસમાં

આવે = ૧૧ = છઠી પુજારે પળા = સાતમાની પાતો આદરી = ૧૨ = અનકણ આકારે

આવે = આગે પિંડનું કઈપડાવે = ૧૩ = સાડત્રીસ દાંણા પુરાજે = સર્વે પિંડનું

કઈવાએ = ૧૪ = આદેથી તે અંત લગીના કરાવે ત્રિપિંડનાં દર્શન પાવે = ૧૫ =

બેનરે દધ્ધ સંઘારા = દેવને પાર ઉતારા = ૧૬ = સાતમી પુંજા પળે = સાડત્રીસ

દાંણે પઈણા રે તરે = ૧૭ = આઠમી પુજા તો જાંણો = હાજર મુરત પરમાંણો = ૧૮ =

તેમાં નુર ધોળાએ = નુર પાધે અમર પાએ = ૧૯ = અમૃત કઈ રીતે પાએ

= તેની તરતીપ કીજે = ૨૦ = હાજર મુરતે આપી = પાતો આઠ સૌને કરાવે = ૨૧

તમે તો છોરૂ કઈપાઓ: અમારે અર્પૈના આપો=૨૨= અમે ઉછેરીએ
તમને = તમે તો પોસોરે અમને=૨૩= અમે પૃથ્ધ રેપયા = તમ પાસે માગ્યા
રહ્યા=૨૪= તમે અરપના આપ્યા = માટે ફરી અમે કરાવા=૨૫= પ્રસાદી પુરાવે
આપો: દેવનીજ્યા થાપના થાપો=૨૬= પુત્ર જો સફુળના રોસે = પીતાને
પરોંચાડી દેસે=૨૭= રસોઈ સર્પ કરાવી= દેવના થાળમાંઈ પધરાવી=૨૮=
અસ્રગની પુજા સૌંપણે = નવ છાંટે દેવ સૌ મલે=૨૯= સર્પ ભાગ પુરાવી,
થાળ પ્રેમે ધરાવા=૩૦= વેદની સાજોરે રાજો = પછે આરાધાગો=૩૧= ફરમાવ
કરીને પરસાવો = તારે રમ મંન લાવો=૩૨= દીપક જ્યોત સમારી= પુષ્પ
ફ્વાસે ચઢાવી=૩૩= ધુપ અગર ઉસેવો= જમવા આવે જ્યાં દેવો=૩૪= ફુરે
આરતી ઉતારો= અગર ચંદન સમારો=૩૫= પાંચ દેવની સાખે= જમાડો
ત્રીલોપનનાથ=૩૬= દેવ જમે તાં લગી= વાત કરસો નાજીજી=૩૭= ધ્યાન ધરી
આરાધો= તારે નવનીધ દાજો=૩૮= અગર પુષ્પને અતર= ચંદન કપુર
એ પાંચ=૩૯= પાંચે દેવ કરેપાઅ= એ સૌ આવેગત મારી=૪૦= દેવ દેવ
તારે જેઈને= જમાડો દેવ સાખે સૌને=૪૧= જાં દેવનારે અંગે= સાજ પુરે
દેરેતો=૪૨= અગર પુષ્પને અત્તર= એ સૌ લાવોને પરસ્ર=૪૩= કેસર
કપુર [illegible] કરાવે= તે સૌ લાવો તો ફાવો=૪૪= જાં લગી મેલતાં સુધી=
કરીને નિર્મળ બુધ્ધી=૪૫= સામાન સૌ તમે લાવો= તારે અમ મન લાવો
=૪૬= મુખવાસ તંબોલ કરાવો= ભાવ રાજી ધરાવો=૪૭= પછી દેવે રે નમો=
અમને તારે તમે ગામો=૪૮= છમડી દજણામે લાવો= તારે અમને રે
લાવો=૫૦= કરોડ ગુના જે કઈતા= છમડીએ છોડાવી દેતા=૫૧

પ્રિકહ્યું પ્રસાદ પાંમો = તારે ધુજ સૌ પાંમો = ૫૨ = અગ્નીએ જળતા રે
મરે = સંકરસર્વે કાટે = ૫૩ = પીહુર વ્યાસ નેરે કેપી પીણી = તમ પર મહેર અમે
કીધી = ૫૪ = તો એ હેવે નહી આવે = જોના કાઠી રહીજાવે = ૫૫ = ફુટા લાખ પના
ફરાવે = અમને કેવા સમજાવે = ૫૬ = એક હંસ દેપ પના રહેસો = અમર માં
જઈ ધુજ સહેસો = ૫૭ = આલીસ માં હંસ જારે થાય = પોતે આવેરે તાંહી = ૫૮ =
એક હંસ દેપ વના રહેસો = અમરમાં એવાં ધુજ સહેસો = ૬૦ = અમે છેડા
છોડાવા અગમ કહુછુ સમજાવી = ૬૧ = અમને હોસના હેસો = તમારાં કર્યાં
સૌ લશો = ૬૨ = આજે કોને કહુ પાડું = દસુંદે તેને તારું = ૬૩ = જગતના જીવ ધુરાતી
કરેછે = શીજાં મણ માંને તેને દેછે = ૬૪ = આજે હરીપંસેરે આપી = દાદા
સાહેજે કરાવી = ૬૫ = સંપૂર્ણ ! શ્રી સતગોર સઇદેવ પાચા = આગમ
વાણી = એમ બોલાલે આદ શક્તી = આચ્યતી = પીવા આપા ટુકડા = ૧ =
જારે અમર વાંચા વાગી આં = સતી ઓ મારી થાવો સાવધાન = પીવા = ૨ =
જારે પેરો પરોળાં ઓમણાં = જારે સોળાતા સણગાર = પીવા = ૩ = ફરીને
કોરે કળા સર રપાં તપે = ફરીને અલોકી આભુસણ અંગ = પીવા = ૪ = જારે
સતીઓ મળીરે તેવ તેવડી = ગ્રાહી હીરા મોતી રતનકી પાળ = નારણાવરને
નરખાવે = ૫ = જારે જુગમાં જગપતી જળ ઇયા = જારે લાગવા લગાની
લીડ = નારણ = ૬ = ફરીને ધુળ ધુળ ઘોડારે ફણફણે = સેતર પરણ
સજ્યાં સાજ = નારણ = ૭ = ફરીને ઝુંપ ખાંતીલોરે ઓપતો = ફરીને
હીરાની લહેરો લુંબ = નારણ = ૮ = ફરીને કેસરી બનાવીયું = ફરીને સોનેરી
સીર પેચ = નારણ = ૯ = ફરીને કળા કલંકીરે ફરહરે = મેઘાડંબર છત્ર

હોળાય:નારણ:૧૦: ફરીને નેત્ર અંજન કરે માપડી: રપફુકરે ફરીને ગાલે
નારણ:૧૧: ફરીને કાંનેતો કુંડળ સોભતાં: ફરીને કંઠે કુળી જંઘફાર:નારણ:૧૨:
ફરીને જંઘ જાનુ બંધ જેરજા: ફરીને દસે આંગળીએ પેઠ:નારણ:૧૩:
ફરીને કેસરી આપાઘારે પહેરણે: ફરીને સુપણાએ સુરપાળ:નારણ:૧૪:
૧૪: ફરીને સરજંદ સાજેતા સોભતા: ફરીને સતીઓ મંગળ ગાય:નારણ:
૧૫: ફરીને ફરમાંની ફુલેકુ ફાપરુ: ફરીને સોભીતા મળા સરદાર:નારણ:
૧૬: ફરીને દદામાં પાખે રે દેવનાં: તાસ ભેરીને શંખ મરદંગ:નારણ:
૧૭: ફરીને ઝંડા રંગીરાવે ફરફરે: ફરીને નેજાનો નશીપાર:નારણ:
૧૮: આજો નકલંકી નારણ નરપતી: સાઈજ દેસે અમર છાપ:નારણ:૧૯:
શ્રી સતગોર સદેવ પાચા: આગમવાણી: સતપંથમાંથી જાગસેને
કરસે એકાકાર: ઉલટ સુલટ પઈ જસે: તમે જાંણો મારા ઈસારા આજ
અપસર આવ્યા ટુંકડા: અને ટુંકી આપી વાત: જોતાં જોતાં જાગસે:
તારે પસતાવો પડસે અપાર: ૨: ચારે દીસાએ સનસનકાર પડસે:
અને ઉથલ પાથલ થાય: જાંણીતા અજાંણ્યા થાસે: એવા જેલ
અમારા જાંણ આજ કરો તો સાર છે: અને કાલેનો કોની આશા:
સમણા જાણ વઈ જસે: તારે પસતાવાની વાત: ૪: કોઈકને અંધારી
રાત: માયા અપરંપાર: કરમે કાળાં તેના જાણજો: જેણે ઓળખ્યા
નહી કીરતાર: ૫: અપરવેદ આજ છે અને પર નહી કોઈ મુન:
તમે ચેતીને ચાલજો: એમ કહે છે કાયમજી કીરતાર: ૬: બાળ મુકંદ ન
કહીપણા: ફરેફરે ફરસે પાત: જેનાં મનની મેળ ફસે: તેણે ઓળખ્યા
પરવાપાર: ૭:

શ્રી શ્રી સતગોર સહેદેવ વાચા - આગમવાંણી

ત્રણ જુગમાં નવ અવતાર ધરા = જુગ ચોથે સામી પરવરા = ૧ =
દસમું રૂપ જંબુદીપમાં ધરૂં = રાજ પાટ સીંહાસન કર્યું = ૨ = સમર્થ સાથે
નહિ થાય સંગ્રામ = કર કાળીંગા દઈત તારો કામ = ૩ = અજાંણી સુરજા વાત
શું કરે = એવો કોઈ નથી જે મારી સાથે પડે = ૪ = જ્યાં જ્યાં મારે ઘેર વા
ઢોળે = તારો પવન મારે ઘેર વાસીદુ વાળે = ૫ = તારી દીવાળી મારે ઘેર
દીવા કરે = જાર મેઘ મારે ઘેર પાંણી ધરે = ૬ = કાસમો કોટ મારી આગળ
ચંતાપું = સવા ગજ ઉચો અંતરીક્ષ બેસું = ૭ = તારા કાસ્ટના ઘોડાને
જાણ જલાવું = વળી મુઆ જ પડાને ચરતા પુગાવું = ૮ = એવાં દળ મારે
ઘેર ઘોર અંધાર = અપર કરકનો નહી અંતનો પાર = ૯ = નાયક પાયક
ગણા નવ લાખ = છનુ કરોડ દળ મારી આગળ ચાલે = ૧૦ = બાણુ
લાખ દળ મારી પુઠે ચાલે = છનુ કરોડ દળ મારી આગળ ચાલે = ૧૧ =
દઈત કાળીંગો રાય સંગ્રામે ચઢે = માથે મેઘાડંબર ગરગડે = ૧૨ =
એમ કોપે ચઢો બોલ્યો કાળીંગો રાય = ત્રણ ભોવન ઉતારૂ એકે
ઘાય = ૧૩ = આગળ ખેહ મારે ઉડતી જાય = પાછળ પાંણીના કાદવ
થાય = ૧૪ = નદીઓનાં નીર જારે ઘટે = દઈત કાળીંગો રાય સંગ્રામે
ચઢે = ૧૫ = અજાણ્યા સુરજા વાતસું કરે = નવ ખંડમાં મારી આણ
ફરે = ૧૬ = મારૂં દળ છે ઝાકુંને વળી બળ છે ધાકુ = તારા સાંમીનું
સૈન છે થોડુંને વળી બળ છે કાચુ = ૧૭ = મારો એક્કો જો દીધો
ત્રણ વાર ચઢે = તારા સાંમીના સેનમાં ફુલકાં પડે = ૧૮ = તારે એમ

પદે સુરજારાંણી=બીગુંણ નીશજ્યા ની કરૂ એંધાણી=૧૯=જડા
નીવેંગો પાવે રોસે= ચોસઠ લાખ દેવી તાં મલસે=૨૦=જંબુદ્વીપમાં તારુ
ઘડ મંડળ પડસે=તારે મહા ચીણ નગરીમાં મુસ્તક પડસે=૨૧=ગદા
લઈને ભીમજો ચઢે=ચાલીસ લાખ દસીત સુ લડે=૨૨=છત્રીસ લાખ જાણ।
વળી અર્જુન ચઢે= તારે રાય રાંણો કોઈ ઉગો નારહે=૨૩=એ સમર્થ સુ
નહી થાય સંગ્રામ=કર કાલીંગા દુ તારો ઠાંમ=૨૪=તા એમ મુખ પદે
સુરજા રાંણી=સાંમી રાજા ચડસે એની કરૂ એંધાણી=૨૫=જારે એકાણુ
ઓ સંવત્સર ને અસાડ માસ= તારે પાંડવ આવે જંબુદ્વીપ મોઝાર=૨૬=
તાંણુવા સંવત્સરે ફારફેર થાય= તારે સાંમીરાજા ચઢે ઘાં પારણા થાય=૨૭=
તાંણુવામાં ત્રીભોવન એકાકાર=ભોજ ફરે પૃથવીને સઘળે સંસાર=૨૮=
ચોરાણુઓ સંવત્સરને સેંકડા મહી= સામીરાજા ચડસે શ્રાવણ માસ
=૨૯=નક્ષત્ર અસ્લેસાને પુનમ રાત= સાંમી ચઢે તે શુક્રવાર=૩૦=પાછડી
વેળામાં ડોલાવસો નહી ચંત= પર રહો સાંમી રાજાને ચળસો સૌ પાપ=૩૧=
પાછડી વેળામાં રપરપ તપે= માત તાત પુત્રથી છપે=૩૨=ઘેરણી સતગોર જોત્યા
ગંનાન= તારે મુનીવર રહેસે કોઈ કોઈ ગનાંનને ધાંન=૩૩=પુરુ પુરુ
શ્રી સતગોર સહદેવ વાચા વેદ કહેતા કેસવ આપા= તો અમરના પારા
લાવ્યા રે=આંચાલી= મુનીવરો ઘરણી ધમકારે ધ્રૂજે=૧=કસણી ક્યાંની
વેળારે આવી=૨ વે અમરની ઉઘાડી બારી રે= મુનીવરો=૨=કઠીયાંના કોઠાં
કસાલા પડીઆ=તારે સર્વે સર ઝૂઝડાં પડીઆ રે મુનીવરો=૩=ફરતા
ઉમરણે આતી સરેબંકો= તો વાતો કરેછે નેઠારે મુનીવરો રે

અલી સાહ કહેછે હજરત ઉમરને: તો ગજબ આવેછે જાંણોરે: મુનીવરો ૪
૫: ગજબ આવેછે ને ધરતી હાલે: તો દુનીઆં ધુજ પાંમેરે: મુનીવરો
૬: માટે તમે સર્વેને કહેજો: હવે ગજબ આવેછે નો મેળા મળશે રે:
મુનીવરો:૭: જલસ મળશે ને તસબીઆં ભણશો: તો દરદના જાપ
ગણશોરે: મુનીવરો:૮: જેર જેરાત સર્વે રે કરશો: તો ચાલીસ દંન મન
ધરજોરે: મુનીવરો:૯: એ રાતે તમે સરપને કહેજો દુસીઆરી સર્વે
રહેશોરે: મુનીવરો:૧૦: નબીની ગાદીએ જમેરે બેઠા: તો હુકમ અમ પર નૈઠા
રે: મુનીવરો:૧૧: એવામાં ધરતી એક એક હાલા: તો નજરે સર્વે નીહાળીરે:
મુનીવરો:૧૨: મહીના રાઈરે હાક પડી છે: તો આસ પુરી પહોંચીરે: મુનીવરો:૧૩:
મહીનેથી ધરતી હાલતી ચાલી: તો શાહ હાલતા ચાલીરે: મુનીવરો:૧૪: જાગા
સુધા ચાલીરે લાઈ: તો મહીનાની રૈયત હારીરે: મુનીવરો:૧૫: એવી હાલા
તે સુધ બુધ નાઠી: તો વેળા આવી હવે માઠીરે: મુનીવરો:૧૬: એવી હાલાતે
સર્વે ઈમારત: તો પડી ગઈ રદરે: મુનીવરો:૧૭: ધંમર રદ સર્વે પડવા રે
લાગ્યાં: તો ગજબ આવી જાગ્યારે: મુનીવરો:૧૮: દરીઆનો રે પાણી તડી:
તારે પાંણી તો ઉછળાં સર્વે જાંણોરે: મુનીવરો:૧૯: કહેર કરાંમત પુરી
રે જાણી: એવી ગેબી ગોળી વાગીરે: મુનીવરો:૨૦: ઉલાળ્યાવેને પડી પડી
જાવે: તો જપને સુજના પાવેરે: મુનીવરો:૨૧: લુઈ લુઈ સર્વે રે પોકારે:
તો કોઈને પાતના જણ વેરે: મુનીવરો:૨૨: દલમાં યાદ કરેછે આતીને:
જળજળા કરાવો કરમ કરીનો રે: મુનીવરો:૨૩: હજરત ઉમરને અરજ
રે કીધી: એક ઘડી ધરતીએ ધીરજ દીધી રે: મુનીવરો:૨૪:

સર્વે લોક આવી પહોરયા= સર્વે પયા સમોતા રે=મુનીવરો=૨૫=ઉમર
ઉપર ફરી આદી રે ચાલે=હવે અમારા જપ જગ હોતે રે=મુનીવરો=૨૬=
ફરીઆદ ફરીઆદ કરવા રે લાગ્યા=તારે ઉમર જેતી જાગ્યા રે=મુનીવરો=૨૭=
લોકને તો દુર કર્યા છે=તો ઉમર જઈને મળ્યા છે રે=મુનીવરો=૨૮=ઉમર
આજ જ જદુ કરે છે=તો જે કરજોડી સમરે છે રે=મુનીવરો=૨૯=અમારી
લશ્કર ઉપર તમો રે રુઠ્યા=તારે જાળ જાળા અમે દીઠા રે=મુનીવરો=૩૦=
અમે ગુનેગાર પડી રે પગતા=તો લોક કરે છે હવે જાપતો રે=મુનીવરો=૩૧=
તમે વહી વાંચીને અમને ફરમાવ્યું=તો દલમાં અમેના આણી રે=મુનીવરો=૩૨=
મજલસ સર્વે લોકને કહેજો=કહેર આવે છે હવે ભજો રે=મુનીવરો=૩૩=તેતો ઈમ
દલ હમારે રાજી=તારે જતા અમે જાધી રે=મુનીવરો=૩૪=ઉમત આજ જ સર્વે
પોકારે=તો જાળ જાળા સર્વે મરાવે રે=મુનીવરો=૩૫=ધરતી તો ધમધમ ધ્રુજે રે
પુરી=કરામત આવી હજુરી રે=મુનીવરો=૩૬=તારે હજરત ઉમરને અલી
સાહ વાંગારે જોવા=તો ગુજપી જવાબ જોત્યા રે=મુનીવરો=૩૭=
જારે ના કીધું તારે જાળ જાળા આવે=તારે લોક જદુ દુખ પામે રે=મુનીવરો=૩૮=
તે વેળા તો આજ આપી છે=માટે અમે જાહેર કરી છે રે=મુનીવરો=૩૯=
ગજબ આવે છે તારે છલો ફરમાવ્યો=તો અલી અબાસનો ફરાવ્યો રે=
મુનીવરો=૪૦= પોકે કરીને પોકેના કરી તો માળા રહી અધુરી રે
મુનીવરો=૪૧=અલી અબાસ જે બાપ મોટા=નહીં કરે તેને વણેસોટા રે=
મુનીવરો=૪૨=માટે ગામો ગામના ધણી તેડાવ્યા= તો મજલસ

અમારી જણાવે રે=મુનીવરો ૪૩= જો ના તેડાવું તો આઈ જાત
આવી તી તો= દુનીઆ સર્વે કળ કળતી રે=મુનીવરો ૪૪= ઉપલ
પાપલ ધરતી રે પાતી= તો કહેર કયામત પુરી પારતા રે=મુનીવરો ૪૫=
પર પાંખે કોઈના રહેત= તો જોગણી જગાવે જઈ મરઘટ રે=મુનીવરો ૪૬=
ત્રાઈ ત્રાઈ પોકારેને જઈ ધ્રુજ પાંમે= તો ગત ગોરને સાલ રે=મુનીવરો ૪૭=
તો અમે સમજને સરપને તેડાવ્યા= તો આઈ જાતથી દુર
રજાવ્યા રે=મુનીવરો ૪૮= કુદરતની વાતો કોઈએ ના જાંણી= તો
તાંણી તાંણી સરપર આંણી રે=મુનીવરો ૪૯= ધર્મ મોંઈ માંઈ તોય
પાળે છે= તો અમસર આગળ કઈ છે રે=મુનીવરો ૫૦= નાંના મોટા મુજી
મુસાફર કરીએ= તો સર્વેને સીજાં અમે દઈએ રે=મુનીવરો ૫૧= અમે
કરીએ છીએ તમારે દાકે= પણ અમે તમને લજાવો રે=મુનીવરો ૫૨=
અમે જાણું ધર્મ ધ્રુજરે પાંમે= તો આઈ જાત આવે તે સાતે રે=મુનીવરો ૫૩=
તે માટે અગમ પાળો જંધાવી= તો કુદે તમને ચેતાવો રે=મુનીવરો ૫૪=
ચેતીને રહેજો મજલસ અમારી= એમ ગંનાજે કરી પરમાંડણી રે=મુનીવરો ૫૫=
આજના મુજી કંઈના સમજે= તો સાકી પાકીના સમજે રે=મુનીવરો ૫૬=
ચતુર કહેવાયાને જુવે ટ ચાલ્યા= તો ગમાર પછી ગોરા વાયાં રે=
મુનીવરો=૫૭= આઈ જાત આવે છે ને કરાવા છુટે= તો નવે ખંડમાં
લુટે રે=મુનીવરો=૫૮= નવે ખંડમાં પડે જુમો તો= આઈ જાત પુરી આપે

ઉમી રે મુનીવરો ૫૯ જારમી સદીના જાણ જાણા રે પુરા તો તેરમીમાં
પાપ ફેલુરસે મુનીવરો ૬૦ ફરણીએ તોજા ફરાતા જ્યારે તો
ગાજી મહમદને વારે રે મુનીવરો ૬૧ જાર સદીના સહાઅત સુણાતા
તો ફરણાએ આશ્ચ્છ કરીતી રે મુનીવરો ૬૨ આ જપ જાંમો સ્વાંમી તમારે
તો જારમીમાં અવતાર નહી આવશો રે મુનીવરો ૬૩ જાર સદીનાં ફસાલા પુરા
સ્વાંમી અમને રાખો હજુર રે મુનીવરો ૬૪ તારે મહમદ વાંણી રે બોલ્યા
ફરણીના સામા જવાબ રે બોલ્યા રે મુનીવરો ૬૫ સત્ય ભરીને સર્પ બેઠા
છે તો મજલસી સર્વે સુણે છે રે મુનીવરો ફરણી ઘમકારે ઘુમે ૬૬ ભજને
ઘણાં હુસી આરી રહેસો તો જાર સદીની આંચ નહી આવસે રે
મુનીવરો ૬૭ જાર સદી તમને કઠણ લાગી ભણ ભગતીની જેને લહેસો
લાગા રે મુનીવરો ૬૮ તેને આધારે જાણ જાણા જાણે તો હુજ કોઈએ
ના સાલે રે મુનીવરો ૬૯ તેર સદીની સહાઅત સુણીએ તો મજલસ
સર્પને કરી જોરે મુનીવરો ૭૦ મજલસ ભરી છે ને ફરણી જડી છે
તો મહમદે જાંગ કરી છે રે મુનીવરો ૭૧ તેરમીમાં જાણ જાણા પુરી
રે જાગે તો આદમ લોક સર્વે મરશે રે મુનીવરો ૭૨ જકર ભજન દાંનરે
ઉડે તો હૈયાં પાપ મજબુત રે મુનીવરો ૭૩ માયા સરમ અંતરથી
નાસે તો ગોરપી ચેતા નાસે રે મુનીવરો ૭૪ ભાઈ બેની બાપને બેટી
તો ભોંગોજ સાથે માંમે કીધી જેતી રે મુનીવરો ૭૫ એવા ધર્મ
પાળે ને ધર્મ રે નાસે પણી જાશે કરમ જડુ દાપુ રે મુનીવરો ૭૬

સતની વાતરે નાસેરે લાગે તારે કઈર ઉપર કઈર આપી જાગેરે મુની
પરો ૭૭ મજલસમાં મહમદ પાંચીને જોત્યા તો લોકો રોવા લાગ્યા
રે મુનીપરો ૭૮ તેર સદીની અરજ રે સુણી તો ધરણી ... દલમાં
કંપીરે મુનીપરો ૭૯ ધરણી કલપીને આંસુ પડે છે તો અગનીની
જપાળા પડી છે રે મુનીપરો ધરતી ગાધમ ધમે ધ્રુજે ૮૦ અગનીથી ધરણી
મરકુરે ચાંમો તો જપ ગયા સર્વે જાંણો રે મુનીપરો ૮૧ લોક સમજ્યા
તેરમી સદીના કાળ કાળા તો સાંભળી સરવે ઘર જંડારે મુનીપરો ૮૨
કઈકના તો પ્રાંણ ગયા છે તો કંઈકનો તો ઘરણ ગળા છે રે મુનીપરો ૮૩
તેરમી સદીને તો જાજા જોજા કરતા તો ખુદને સર્વે જપતારે મુનીપરો ૮૪
તેરમી સદી તેમને જરેના લાળી તો ગંબાંને સર્વે પરમાંણીરે ડ
મુનીપરો ૮૫ માળાપના કંપારા રે છુટે આજ તેરમે પુરા લુંટેરે મુ
નીપરો ૮૬ નવખંડે ઘણાઘણ પુરી તો સુખ સહાયતા નહી રહે
ઈસ્કુરીરે મુનીપરો ૮૭ લગતી લગપાંનને આળ આપે ગમાર તો
દુનીઆ તો કરે કલ્પાંતરે મુનીપરો ૮૮ પર નહી રાજાને પર નહી
પ્રજા તો પર નહી પરણાજરે મુનીપરો ૮૯ તે માટે ધર્મો તમને ફરમાવ્યું
તો ગાંમો ગામે કહાવ્યું રે મુનીપરો ૯૦ ફાગણ માસના મેળા કરાવ્યાં
તે માટે તમને જોતાવ્યા રે મુનીપરો ૯૧ છત્રસાની માળા અધુરી રહેસે
તો ગજ આવ્યા તે નહી ટરસેરે મુનીપરો ૯૨ અધુરી માળા પુરી

કરાવી= તો એણે આપી જપથીરે=મુનીવરો=૯૩= ઉલા ઉલા જાર માળા
કરજો= તો અલી અજાસનો જાપ જપજોરે =મુનીવરો=૯૪= સારા કરે
પાપા તેને આંખ્ય નઈ આવે= તે મઈર જોતાં ન રારોરે= મુનીવરો=૯૫=
ઈમત રાજો રૂપેરે પુરી= અમે સરપને જોતા વ્યા રમુરીરે=મુનીવરો=૯૬= જો
તાંજોતાં ભોતરે પડસે= તો સુકાં લીલાં જળસેરે =મુનીવરો=૯૭= ઘર્મો પોતાને
ઘેરરે જાજો=પણ દલમાં અંદેસાળા આંણજોરે=મુનીવરો=૯૮= જો કીનો
રાજસો તો કીનોરે જાસે= તો ગજજ સર પડસેરે=મુનીવરો=૯૯= ઘણી
શાખાંમણ જાણ મુકઈને દીધી= જેણે ગોળી અમારી પીધારે=મુનીવરો=૧૦૦ ૯ સંપુર્ણ

શ્રી સતગોર સહદેવ પાચ્યા: રવાવારે તાતી તરપારે જોલ્યારે=૧= અજાજ
જાંના જાવંદ રૂપે જોનારે=૨= જે મનસુજો અમે ઘર્યો છે રૂપે કરીએરે=૩=
તમે પીરા સારાં થણલ રૂપે ચાલોરે=૪= તારે તમે આનજના ભેલ નજરે
દેજોરે=૫= અમે પારા એપા ઘર્મીને કુંડી કાઢારે=૬= સાતા પોલા પાંચ
જેપાને ઘરણી ગલી જાઅરે=૭= પસમ કુંવારી પરગટ થવાને રૂપે જેઠાં
રે=૮= તમે ઘર્મી વરસ અમારાં કરેયાં ગણાતી રે=૯= મોરાદી લોક મોરાદ
માગે છે અપાર રે=૧૦= જંદગી કરતાં આલ મુરતને માટે જાગો રે=૧૧=
એવી વાત તમારે કરવી નથી વીર રે=૧૨= સૌને આજ કરેછે આદે અંતના
પાર રે=૧૩= અમે ધારૂ કસે તે થસે કારરે=૧૪= તમે મોરાદ મળો તો
મકરીને જાસો રે=૧૫= ગોર વચન લોપીને કાં જઈ રહેસો રે=૧૬

ધર્મ સર્વે જાણો સીજામણ દલધરવારે=૧૭=તે દુનીઆમાં અઠોના કરી
એરે=૧૮=તમે નસાજે જેવાં લાજાં હોય તેવાં જાઈએરે=૧૯=મલે તે
દાંન કરાને ધંધો કરીએરે=૨૦=દેવ દર્શન માળા ફરમાવી તેતો કરીએરે=૨૧=
જોલ્યાબાવો જળવંત જેતી આઠરે=૨૨= શ્રી સતગોર સહદેવ વાચા કુ
માળાના લાભનું તેજાજત= સવારમાં પાંચ માળા કરવી=તે બ્રહ્માનાં દર્શનરે=
એક હજાર વ્રત કરે તેટલું ફળ પસેજ=૧=બપોરની બાર માળા કરવી=તે ફળ
દર્શન શીવનું રે=બાર હજાર વ્રતનુ ફળ પસેજ=૨=ત્રીજા પહોરની તેર
માળા કરવી=તે પરમ કુવારીનાં દર્શનરે=તીસ હજાર વ્રતનુ ફળ પસેજ=૩=
સંધ્યા કાળની અગીઆર માળા કરવી=તે વિષ્ણુના દર્શનરે=તો બત્રીસ હજાર
વ્રતનું ફળ પસેજ=૪=ચ્યાર ઘડી રાત પછી નવ માળા કરવી=તે શક્તી
નાં દર્શનરે=સાડત્રીસ હજાર વ્રતનું ફળ પસેજ=૫=મધ્યે દસ માળા
કરવી=મહાવિષ્ણુના દર્શનરે=સાઠ હજાર વ્રતનું ફળ પસેજ=૬=જેણાં
જર સર્વે સાધે=જુરસી એકસોને સાઠરે=તેમની કીધી છે સેવાજ=૭=
અનેક તીરથ જાત્રા જાય=તોતાં એક હજાર રે=એવી રીતે પંજતના લાભ
પસેજ=૮= દોઢીઆ= તેના તેવડ અડી કરૂરે=તે સગુણોને પેરરે=૯=
બાઈર જંગ રચાવસુંરે=જાંડે કરસુ જેતરે=૧૦=પાસે કંપે મેદનીરે=
સર્વે સંચંજે હોઅરે=૧૧=તારે તો ફરજ ઘણોરે=પીપાઈ જેવો
હોયરે=૧૨=પીપાઈ તો કોણ મહાલસેરે=પાંચ રૂપીઆર હોયરે=૧૩=
પાંચ પંજતનાં પાર જાંરે=તેતો પંચેતનના હોયરે=૧૪=સવારે

જક્ષાં સહી રે:તેનો હીસો હોય રે:૭:મધાંને મહાદેવજી રે:તેનો
મરમ જાણી ગે કોઈ રે:૮:સાક્ષે વિષ્ણું સાંભળતા રે: તેનો મરમન
જુક્ષે કાંઈ રે:૯:ચાર ઘડીએ આદરે રે:ચાર ઘડી રાજ થાય રે:૧૦:
તે પજતે સકતી જાંણજો રે:મધ સુધી પાપાક હોય રે:૧૧:સોને તે પછા
ડતા રે:મહાવિષ્ણુ સેવા માંડ રે:૧૨:તે પજતે જે જગતા રે:તે પુરો
જોધો હોય રે:૧૩:મધે મહાવિષ્ણું જાંણજો રે:તેનો ભાલ અપરંપાર રે:
૧૪:એ પાંચેતણાં પારખાં રે:જે પજત સાધે નરનાર રે:૧૫:તે મુગત
પદારે ચઢે રે:તે સંકર ભણે આંઈ રે:૧૬:પાંચ ઇપી ચાર તે સહી રે:
અપર નહી કોઈ રે:૧૭:વળી કાળ ક્રોધને વારીએ રે:અહંકાર ને અભી
માન રે:૧૮:તારે ભજનમાં ફળ પાંમસો રે:દાન કરો નીરધાર રે:૧૯:
વળી પાંચે ઇંદ્રી વસ કરો રે:તેને રાખો હાથ રે:૨૦:નયન પકીતે
મન ચળે રે:વળી કાને વાધે મન રે:૨૧:વળી નાસકાએ જીંજી
વાસના રે:તારે પુંઠે ધાએ રે:૨૨:પછે ઘન જોબનને લુંટતી રે:
વળી ભજન સમરણ દાન રે:૨૩:તે સર્વેને ખાઈ જસે રે:કાંઈ નહી
રહે હાથ રે:૨૪:માટે ભાઈ પાંચ મન વારજો રે:ભાવસ્ય કાઢો દુર રે:૨૫:
બીજ ચોજાળીનરા કીજીએ રે:તો તમારો આવે પાર રે:૨૬:[illegible] જક્ષ
ફળાએ કહી પણા રે:જોમાંનો તો મુરજાદ રે:૨૭:વેળા પજડી જાંણજો
રે:૨૮:તે નીસે આવ્યો પાર રે:૨૯:જક્ષ વાક્ય સાંભળી રે:મુનીવર
કરે અરદાસ રે:૩૦:અપ ગુણનાતો પાર નહી રે:તેથી મોટી ધાત રે:
૩૧:એને સર્વને વસ કર્યા રે:અમે આવ્યા જક્ષુ જળવંત રે:૩૨:તેનો

જાઘા લાલલા રે : તેની લાગી જોડ રે : ૩૨ : પરસ્ત્રી ઉપર પ્રેમ ઘણો રે :
તે પાછળ ફેરા ખાય રે : ૩૩ : દીવામાં પતંગીયું પડે રે : તે જ્વાળાએ ઝંપલા
પરે : ૩૪ : તે પાપે શરીર આપી આંરે : અપનવા અંધકાર રે : ૩૫ : પરઓબ
પરમણા રે : લોકોનાં ચોરી જાય રે : ૩૬ : દસુંદ ક્યાંથી દીઠો એ રે : દીન
લક્ષણ વના નરકાઅ રે : ૩૭ : બ્રાહ્મણ માથે ઘણું રે : હવે પાપીને તારો
આજ રે : ૩૮ : અપગુણ ગુણ કરી માંનજો રે : તેની નો સંભાળ રે : ૩૯ :
જાળ મુકુંદન જોની આરે : તમને નીસે તારૂ આજ રે : ૪૦ :

શ્રી સતગોર સદદેવ વાચા : આસને વળગા રહેસો તો આપી મળીશું તથા
પોષ સુદ ૨ સોમથી મહાપદ ૧૧ ને શુક્રવાર સુધાનો ૧૨ પમાણાનો દસ્લો :
માજાનો મુનીવરો કહે છે કાયમ જ : અજંડ અપીનાથ રે : ૧ : અમારો
કોસે કો કાણે નથી : અમો છુ કાયમ રે : ૨ : આપ પકીતા સર્વ રચના : નુર
જલીફા સોઈ રે : ૩ : આપે તો સણગાર સજા છે : પાંચે તનના સોઈ
રે : ૪ : નુર પકી એક તણો પ્રગટયો : સણગાર તેને સોપ્યા
રે : ૫ : સણગાર તો પાંચે તનનો : આવ્યો દુનીઆ મોજાર રે : ૬ :
ઉમતના તો ભાર ઉઠાવ્યા જગતને ઓધારા રે : ૭ : દઈત સંઘારીને
દેહ પલટાવે : વળી નવો દેહ ધરતા રે : ૮ : વિષ્ણુંની ગાદી જાલી
નારાયણ : આતી સારથી જોતા આવો રે : ૯ : ફુસોની સૈયદ કહેવાયા :
મુસ્તાક આવ્યાં માટે રે : ૧૦ : કુદુજ કજીલા ઇયાર અસાબા : સૌ

તે ક્યાઁ કુરજાણરે=૧૧=ઇનીશ વેર લેવા માટે=પયા રતા અસ્પાર
રે=૧૨= આઠ સુધી મારીને પાછા વળીઆ=રજને હુકમે રે=૧૩=
તે હુકમ પુરો કરવાનો=આપ્યાં છે હવે ટાણારે=૧૪=કરજાનું
જંગલ તેવો=હજુ પોકારે હુસેનને રે=૧૫=જંગલની આસપાસની
વસ્તી=દસ દંન ઉજડ થાય રે=૧૬=હસન હુસેનની સાજાસી=
દીન દુનીઆમાં પંથાપરે=૧૭=સામી રાજા ઈસાબ પુછે=કયાંમતને
દંનરે=૧૮=જે મુરતની જે જમાતે=કીધાં હસો કરમ ધરમ રે=૧૯= પાપ
પાણાને પુછડું થાસે=સતીને છત્રની છાંયા રે=૨૦=હુસેન આલીના
ઈજાર અસાબા=લાવીને ઉભા કરસે રે=૨૧=દીન છોડી જર પઇસા
કીધા=તેને કયામત પુછે રે=૨૨=કયાંમત જોસે ને જઇ દુનરો સે=જઇરા
મુણા માર મારે રે=૨૩=દુનીઆ છોડી સીર કપાવ્યાં=તેને તીસત મુંડાં
મરે=૨૪=મહાદન જાકસાવી દુંપદ લાવ્યા=જે મનમાં ફુલા સોઈ રે=
૨૫=દુંપદ પાળા હારી જાસે=ફુલાતે કમારો રે=૨૬=ઈમાંન રાજી
પરણે રહેતો=મહાદન જાકસ્યાં સફળ થાય રે=૨૭=જાકી સર્વે જારે
પ૮=મહાદનના દંન ઉભારે=૨૮=હરીની ગાદીએ વળગી રહેતો=
ઘણી છે સમરપ સુજારે=૨૯=માંડે ધરમી એવું બોલે=અમારી
આસા પુરી રે=૩૦=આજ દંન સુધી વાડી વાડી રાજા વ્જાવે જાઁઘર
સોધ્યાં રે=૩૧=ન્યા જાઁને નથી તીજાં=આમો દુ મલેછ રૂપે રે=૩૨=
ઘોડા ધર્મી એમ ઓચરતા=મેઘ પાંચમના જાણ રે=૩૩=તે મધે કંઈ

નુર નીસાંની=માલમનથી પડતી રે=૩૪= અરે ઈસારો એપું તમે=સાંને
ઘરો છો ઘીરરે=૩૫=આલ હુસેનીમાં ઉગીઆરે=સર્વે પીરોના પીર રે=૩૬=
જાળક સાજા જાવા પડે રસ્તા છે=તેતો સાકાર ઉરે=૩૭=ઈમામં મેહી
ને પચને કરીને=આવીસું મુળ મુકાંમ રે=૩૮=કપચનીના મુખડાં પીરા=
તેપેણા પાસે શ્યાંમરે=૩૯=માઆ રાખીતે મુખ વાળી રોસે=પછે
લેપાનું બંધરે=૪૦=પ્રગટ થયાને પુન્ય પદારથ=આત્યા પના સુલેસો
રે=૪૧=જાતનમાં જરદના રાખુ=પ્રગટ થાએ પસ્તાઓરે=૪૨=માંઈ
ઘર્મો એન અચરતા=તેણાં સાંભળીને વચનરે=૪૩=સતગોર કેરાં
પત્રાલાના ખ્યાલ=કોઈ ગતમાં નવ કરતારે=૪૪=સોં સોના ઘંઘા
મંાં વળગ્યા=દંન માસ વરસ વહી જાયરે=૪૫=કાકા કંરજ કામ
દાર ઘરના=કોઈને કંઈ નવ કઈતારે=૪૬=આપણો તો ઘર
જારી કઈવાસ્જા=સાંમીની સોધે કંઈ જઈએરે=૪૭=સંસાર કેરી
માયા વળગી=તેહુજ કોને કરીએરે=૪૮=એપું ઓચરતાને ગબાંન
સાંભળતા=સતગોર ઘરના જોનરે=૪૯=નુર સતગોર સરગે ગયા
તારે=ઘરમમાં પડી હુતી લોનરે=૫૦=પગ પોતાના દુર પલાયા=
દેસ છોડી પરદેસરે=૫૧=કાકા દેવાઈત ધર્મ ચલાવે=સત પંથ
સાચા સુધારે=૫૨=સતપંથી પછી પમરસ કરીને=માયા
અર્પણ કરીનેરે=૫૩=મન પોતાનું નાસે કરીને=કાકાને દીધો

કોયરે=૫૪=સતગોરની સોધે આવ્યા=દરીજે ચડયા તેવાર રે=૫૫=
આષ કાકા એવુ કરે તો=પાસે કોઈ ના આવે રે=૫૬=જો તમણી ફીકર
માસ કરે તો=પાસે જમરા ના આવે રે=૫૭=તે માટે તમે માયા ના
લોલી=આતમાની વાતો જુદી રે=૫૮=વસમ કુવારીને વાપણા
કીધા છે=ચાર દેવાડી એ તાપા રે=૫૯=ફરી ઓમરી આ તે દસ
દેવાડી=નવસા નરપતી નાપે રે=૬૦=તે રાંડ ગાંતો આવી મળ્યાં
છે=સતે રહો સંગાથે રે=૬૧=કલ્પના સર્વે દુર કરોને=મેલોને
સર્વે ઉપાધ રે=૬૨=જમણી ફીકર જો કરો તો=જાગી કરો લાજન રે=૬૩=
થોડા દનમાં તમો વીરા=સહુ અળગા જાઓ રે=૬૪=ઘન ઘન
પસોદા જ ને જાંણો=ધીરજ રાજીને રહાં છે રે=૬૫=ચાર દેવાડી
તેના આમો=ચાર કર્યા છે જુગ રે=૬૬=દસના દસ અવતાર ધર્યા=
તો તેમાં લુલવણી મોટી રે=૬૭=પાંનક મેલીને અળગા રહા=તેની
વણી છે જુવારી રે=૬૮=આદે અંતે લાગ પડા તે=જાંણે ~~[illegible]~~ લાગત અમારા
રે=૬૯=દસ અવતારને સર્વે ગાવા=દુનીઆં દારીને દુરાચારી રે=૭૦=
દુનીઆં દારી કાંઈ ના જાંણે=કળજુગનાં વરસ ગણતા રે=૭૧=વરસ
તણી વઈમાંણ કરી છે=તે જાંણે ખારખન દાર રે=૭૨=સમસા રામારી
કે કોઈ સમજે=તે તો અમારા સાથી રે=૭૩=ગનાંન અમારાં
જે કોઈ માંને=તે બે જડી જાલી ડારી રે=૭૪=મન ગાવા તમે ઘાંન

મેળાવો= તો લાજ રહેશે તમારી રે=૭૫= અરસનાં ફરમાંન આવ્યાં આજે= મોને
તો સરે કાજ રે=૭૬= સંપત અરાડ નવાણું આ કેરી= નવી છે ફરમાસ રે=૭૭=
પોસ માસે પડવો પડતો મેલીને= બીજથી બરદ રાખો રે=૭૮= હુવે સાં
મીજ પ્રગટ થવાના= તેમના ફરમાસ પાળો રે=૭૯= જો પાળો વો વાસો
પનોતા= પહેલી જાંધો પાળ રે=૮૦= સોમવારે પ્રભાત વેળા= માળાનું
માંડો મંડાણ રે=૮૧= પોસ સુદ બીજને વાર સોમે= સાંજે ઘરો દેવ પાળ રે=
૮૨= પ્રેમ ધરીને પ્રસાદી કીજે= મેંદી જાકરસાઇ રીઝે રે=૮૩= ચાલીસ
પ્રાણી ચોર સંતાળો= હરિગુરૂ નીતે ગાઓ રે=૮૪= પાછલી રાતે પહોરની
વેળાએ= સર્વે કાયા પખાળો રે=૮૫= પક્ષ સુધ ધરીને પીર= માળાથી
મન મેળાવો રે=૮૬= માળાનો જાપ તમારે મુખે= સાચા નીતે જપે છે રે=૮૭=
સવાસો માળા છત્રા કેરી= ત્રિલાર કીને કરવી રે=૮૮= સુલાન આના
ફતેહ કરો= એ જાપ દસ ઘરજો રે=૮૯= એ જાપ થકી ફતેહ પાસે= ફતેરનાં
નીસાંન ઝળકે રે=૯૦= પેટ પોસીને ભોજન કરજો= જમતા હોએ તેમ જમજો રે=
૯૧= એકે અંબ્યથી આડી નથી= દાળ સાકળને સાક રે=૯૨= તેથી અદકું જો
જમતો= દેવ પોજીને પેટ પોસો રે=૯૩= ચાલીસ દીન પ્રતને માળા= તેમાં જાતી
નાજાગ્ર રે=૯૪= ગાંમો ગામ એપીરીતે= માળા પ્રતની જાંધો પાળ રે=૯૫= ઘાણી
તમારા ઢીંગમાત હુવે= પ્રગટ થવાની વેળા રે=૯૬= મહા અજપાળી અગીઆર

સાસકે ક છલો પુરો આજરે =૯૯= ધ્યાઈ દસીને સની સરપારે = પ્રભાતે મેળા મળ્યારે
ધુપ જગાડીને મહેરો માગો = સવા પુજા આપોરે =૧૦૦= છલાની કુરમાસ સર્વેને =
કાકા કરો જાહેર રે =૧૦૧= ભગત ભગવાનને દોસ નહીં = માટે કરપી સર્વેને જાણરે =
૧૦૨ = અસ્વારી પહેલાં કહેર લાંગ્યા છે = તે દનમાં ઉગા ઉરે =૧૦૩= કરાપણ સર્વે
મેલા કરીને = પુજ્ય પછી તો તરપુરે =૧૦૪= પવન સામીના સીરધરીને = વેળા વહી
વહી જાયરે =૧૦૫= ધ્યાઈ સકે તો પહેલુ કરવું = રાપે દીસે સત્યે આવેરે =૧૦૬=
સંસારના ટારાતે પણ કરે = મળા સર્વે જોગરે =૧૦૭= આસો વદી અમાસે
ધ્યાતી નક્ષત્રનું પ્રમાણરે =૧૦૮= પીસતાલીસ ઘરીકા લાગંપુ = તેમાં દીવાળી
દીવા પ્રકાસરે =૧૦૯= કારતક સુદી પડવે પીસાજા = તેમાં છુરે ગપરી ગાયરે
૧૧૦ = રાંણીજાગ્યા રણ ચડીને = પૃથ્વી પ્રલે થાયરે =૧૧૧= એવા સર્વે ટાળા મળા છે =
ધાર્યું હરિનું થાસેરે =૧૧૨= ભગત જગત સર્વે મળીને = ભજાંતે સર્વે [illegible] સે રે =
પંથાસેરે =૧૧૩= સંસારમાં કપાતા કરે તેને = ઈસ્વર દેવ હોય પ્રસનરે =૧૧૪=
કપે
સંતપંથના ચાલ છે ન્યારા = મન માંને તો આવે વેદરે =૧૧૫= અને મોક્ષ પર
મનના ભોગી = આદ અંતના જોગારે =૧૧૬= જોગી ઇઠીલો હઠના મેલ = ને ભલા
ભલાને ભુલાવે રે =૧૧૭= કસણી કરીને માંન મૂકે તો = ચોરસી ફેરો
ભરાંપુરે =૧૧૮= પ્રાંણજાઈ સતવંતી નારી = પુરુસ નામે તજ્યાં અંગરે =૧૧૯=
પુરુષ નામે પક્ષ અર્પણ = એવી કરણી કમાતારે =૧૨૦= કરમના દોસ
આપી મળ્યા તારે = પુરુષમાં રહ્યાં મનરે =૧૨૧= પ્રાંણજાઈના પ્રાણ છુટ્યાને =

આવા ગુરૂકાને ઘેર રે = ૧૨૨ = ગરીજના જેલી ગરીજ નવાજે = ગુરૂકા જકરી
સરીરે = ૧૨૩ = આદ અંતેના સુકરીત નવષાં = નર રૂપી નર હાતા રે = ૧૨૪ = અનંત
અનંત ગુના જકસી દેતા = પતીષ ફોઅ અનેરી રે = ૧૨૫ = આદીઆણી આદ
ઉમેદ પુરે = જાળક સાહા નાથ રે = ૧૨૬ = હરીને આસને પણગીરહોતો = હરિ
હેસે દર્શન રે = ૧૨૭ = સંપુર્ણ = શ્રી સતગોર સરદેવ પાચ્યા = જજમાજ
ના પિનંતી = દયાળજ કાકાને સરગના કીતી સોંપી તે જાજત = બીણે જજમાજ
પીનતી કરે અપારજ = તો જે કરજોડી શીષ નમાવી હો સાંમીજ = આંચલી
સીસ્ટીના સાંમી સરજન હારોજ = ૧ = આપની પ્રભા અલ્પ મતીની જાંણોજ =
તો ઉદ્ધીઆ આચારી અપગુન ભરા હો સાંમીજ = ૨ = સીસ્ટીના હો
હો સાંમીજ તમે વેદ બંધ કીધાજ = તો વેદ બંધથી મેઘ બંધ થયો હો સાંમી
જ = સીસ્ટી = ૩ = હો હો સાંમીજ જોત પરહે અંધારાજ = તો વેદ પના ભાકાજ
હો સાંમીજ = સાસ્ટી ૪ = હો હો સાંમીજ જ્યોત બાહેર કરોજ = તો વેદ પાપ
ના મહેર કરો હો સાંમીજ = સીસ્ટીના ૫ = વેદ પના [illegible] સાંમી અંધકાર પાય
જ = તો ગનાંન દીપક પ્રકાસ કરો હો સાંમીજ = સીસ્ટી = ૬ = મછા અવતારે
સાંમા વેદની વાતોજ = તો સંખાસુર હરી ગયા તારે હો સાંમીજ = સીસ્ટી =
૭ = તે દીન સાંમા અંધકાર પરજાજ = તો વેદ પના લેહના પાપે હો સાંમીજ =
સાસ્ટી = ૮ = અંધકાર પરજો તારે કાંઈ ના સુઝેજ = તારે હલમાં અકળાયા
।।।।।।

તારે જડુ જળ કીધાં હો સાંમીજી=સાખી=૯=સંખાસુર પાસેથી વેદ વાળી
ને લાવ્યાજી=એવી અકલ ગતી તમારી હો સાંમીજી=સાખી=૧૦=તે વેળાને
આજ તેવી છે વાતોજી=તો હલમાં અકળાજ દયાળ દાસ હો સાંમીજી=
સાખી=૧૧=દયાળ ધીરે તમો હલમાં ધરોજી=તો દાસ દયાળ ઉપર કૃપા
કરો હો સાંમીજી=સાખી=૧૨=સર્વે કાંમ રે કાકા દયાળને સોંપુજી=તો
વેદ મેઘને નવા ધર્મો હો સાંમીજી=૧૩=વેદને મેઘ સાંમી અટકાવી જેઠાજી=
તો જરદ આ વેળા કેમ રહેસે હો સાંમીજી=સાખી=૧૪= વેદ આપોને સાંમી મેઘ
વરસાવોજી=તો કૃપા કરોરે કરૂણાનાથ હો સાંમીજી=સાખી=૧૫=પછડી
વેળા ના સાંમી પરકોળ કેવાજી=તેમાં તો આજ અમને મઈના હો સાંમી
જી=સાખી=૧૬=આરે વેળારે સાંમી અમકાજ કર્યાં રાજીજી=તો જાવાજે
લાર દીધા નાજી હો સામીજી=સાખી=૧૭=દુનીઆંનુ કામ વળી સરગની
કીતીજી=તો દાસ દયાળને રુપે દીધી હો સાંમીજી=સાખી=૧૮=પછડી
વેળાના વધરા અનંત અલેખજી= તો કઈંગ વેગ વાચ્યા=કોઈના
પરજે હો સાંમીજી=સાખી=૧૯=વેળા આવી છે મહા કલકલ કારજી=તો તેમાં
તો આજ કરો સાર હો સાંમીજી=સાખી=૨૦=લાગો જાણ્યાજી સાંમી પાનતી
પાંસીજી=તો જે કરજોડી નરને કરતો હો સાંમીજી=૨૧=ગોરખર જોતા
સુતો તરંગમા તમે રાખીજી=તો વેળા આવી છે મહા માઠી હો જણાજી=
વેળા જોઈને વેસ કાઢાજી=૨૨=તમારી પરસ કઈંગ વેળાના પાવેજી=
તો દંસુદ અમારી ના આલે હો જણાજી=વેળા=૨૩=દંસુદ પના તો

આજ દેવાણાં કરાવાંજી ઃમેઘ આપીને કેવા જુમે હો સાંમીજી ઃસીસ્ટી ઃ૨૪ઃ
દસુંદ રસુંદ તમે બંધ કરી બેઠાજી ઃતો વેદને મેઘ અમે બંધ કીધા હો
સાંમીજી ઃ~~વેળા ઃ૨૫ઃ~~ તમારી પ્રજા પ્રજ્ઞા કોલણા જુઠાજી ઃતો મેઘ
ના કેમ કરી લરે મુઠાં હો પ્રજ્ઞાજી ઃવેળા ઃ૨૬ઃ દસુંદ પનાતો દવ લાગે
દુનીઆમાંજી ઃતો રસુંદ પનાતો રસ કસ નહીં હો પ્રજ્ઞાજી ઃવેળા ઃ૨૭ઃ
બાબતો બાકી પણી સવાલ રહ્યાજી ઃતો તેપીતો મેઘ અટકી રહ્યા હો
સાંમીજી ઃવેળા ઃ૨૮ઃ મહાદન ના સવાલ તેતો મુશ્કલ મોટી છે વાતો
જી ઃતો બાકી રહ્યા તેની આવી ઘાતો હો પ્રજ્ઞાજી ઃવેળા બોધ ને વેસ
કાઢાજી ઃ૨૯ઃ મન બોધને અમે દલપીયા હજી ઃતો એકલસીંગીને
લીધા ઉપાડી હો સાંમીજી ઃવેળા ઃ૩૦ઃ એકલસીંગી દુનીઆમાંથો રહેતા
જી ઃતો મેઘ અટક્યા ન રહેતાજી હો સાંમીજી ઃવેળા ઃ૩૧ઃ તે માટે કાંમ
અમે આગમ કીધાંજી ઃતો હીરજી હીરાની તખત બદલી કીધી હો
પ્રજ્ઞાજી ઃ૩૨ઃ બોલ્યા બાળકસાહ અમારા મન મનાવોજી ઃતો એરે
મુલકનાં તખત અમે આપાં હો પીરાજી ઃતો વેળા બોધને વેસ કાઢાજી ઃ૩૩ઃ

વિવાયની વાત· મઘની શા સમે.

શ્રી સતગોર સહદેવ પાયા ઃ વાતો કરી છે ઃ ઉપરને અનુસંધાન છે

બોલા બાળક સાહ બાપા બળ કરી રે ઃ મેંદી આણજ નાતે સહી ઃ૧ઃ એક
લસીંગીને અમારી પાસે રાખી આરે ઃ દુનીઆંને ચુંદી દીધી આજ ઃ૨ઃ
એકલસીંગી તો ઉઠી આરે ઃ તે દનથી વેદ મેઘ પયાતા બંધ ઃ૩ઃ

દાસ હયાળજ દલમાં કલપે ઘણા રે =અશોશત કરે આરાધન =૪= અરે

સાહેબ સ્વેશરું પસે રે = તારે જોત્યા જાણ મુંકુંદન =૫= છત્તાણી પીધી
કરાવી છે રે = તો વેળા રાજો ભગતનાં મન =૬= કાકા છત્તો સૌને કરાપશે રે =
તારે થોડાં થોડાં દેજો નીર =૭= નીર પના રૂપ રણવણે રે = તારે કેર કેપો
પરતાપ =૮= પસુ પંખી તેમજ પીજે રે = નીર પના તાલા પેલ થાય =૯= કુપા
વાવો સુકાઈ જસે રે = નદીનાં નીર રે પલટાએ =૧૦= પસુના રુધીર સોંઘાં
નહી મળે રે = દુનીઆં ત્રાહ ત્રાહ [illegible] કરતા અ =૧૧= પીઆ પના કે રૂપ રણ
વળે રે = તેનુ પાપ તે અપાર =૧૨= હસુદ સવાલ જેઠા જંઘ કરી રે = રસુંદ
રસી આણની સાર =૧૩= ભોજન દાન પના ભુજો કેમ લાગસે રે = તે
પાતે સમજો નહી લગાર =૧૪= ગુજર ખંડમાં ઘમી સોસણા રે = હસુંદ
રસુંદ સવાલ પઈતા જાય =૧૫= વીર ક્ષેત્રના મારા પીરસા રે = સોજ
સુજારે નીરધાર =૧૬= ગરીજ ગતમાં કાગળા રે = હસુંદ રસુંદ આપી
રાર૫ર
લાગે પાઅ =૧૭= પણી સપાલ રે સરભર આવતો રે = તેતો સીર સાટે
પાળે આજ =૧૮= તેના ઉપર કીરપા કરી રે = લીલાં કરસણ લહેરે જાઅ =૧૯=
પળી તે મધે પહેરા પડા રે = ઘણી દુનીઆંમાં તે સાર =૨૦= તમારી ચીતા
દાસે જદુ કરી રે = ફરી ફરી કહું વારો વાર =૨૧= જગન કરવા ભગતને તેડી
આરે = ભાવ કરી ભગતને રાજા સાર =૨૨= ભાવ અમારા અમે જોઈ
વળ્યા રે = ગાંઠે ગાંઠડા વધ્યા મારા ઈમાર =૨૩= જાતી કોઈ એના જોલા
પાઅજાં રે = તે પાતે સમજા નહી રે મુન કયા પીઆવી તમે સાંભળી રે =

જાણ લાલાનો વીસ્તાર=૨૫=તે તો રૂડું તમે જરૂ કરૂ રે=પારે પુંજન કીધા
સાર=૨૬=સાંમી દુસ્ટે જે જન સાંભળો રે=મન [illegible] રાજી એક ઠામ=૨૭=
ટોને તો લાલ આપો વતી ઘડગો રે=જાવા જાળક સારા મહેર જાણ=૨૮=
લોલી લંપટ છુટે રે=તે વળી આવે ગતબ માંહે=૨૯=પાર અમારો
જોવા આપતા રે=તેનું છે કાંઠે કાઢું નેઠામ=૩૦=જોતા જોતા માં જોવાઈ
જસો રે=તમે કાં લોછો સરપર લાર=૩૧=અમે કબ્ય (કળયા) કોધીમા જઈએ
નહી રે=એવા અકણગાતી અપણાસ=૩૨=અમે પકપવાને તમને આપી
આરે=જાળા જાળક સાસાનર નાથ=૩૩=વેદના લહેરો રૂપે ચાલીઆ રે=
છીતમ દરીઆ રે અપાર=૩૪=તમારા કરતપ જોઇને રે=બંધ કરી જેઠાવા
નારધાર=૩૫=વેદ પાપક ઉપર પ્રીતી નહી રે=તમારે જોવા અમારા પાર
=૩૬=જોતા જોતા માંજાહેર પસે રે=આભરના ભેદી તે વળી સાર=૩૭=

શ્રી સતગોર સરદેવ પાચા=કાકાને કામ સોરપું તેમાંને રૂસારામાં અંતર નથી તેહું
તે દંન પરતે આદ લરમણ=મુજમાંથી જરી આંગુર રે=તે જુંદુના તેત્રીસ
કરોડી દેવતા થયા=૧=તે સમે પ્રપંચ કરીને=પાંચ તતવ નીપાયાં રે=
તેનાં નામ કહુ=તે સુણો સુરતા ધરી=૨=પ્રથમ તો આકાસ લાગી એ=બીજુ
તતવ પાંપુ રે=ત્રીજુ [illegible] તતવ છે તે અગની=૩=ચોથુ તતવ તેજ કહીએ=
પાંચમુ પૃથ્વી કેરુ રે=પાંચ તતવથી બ્રહ્માંડ [illegible] રચ્યાં અકલીત પાતા=૪=
પણ કાયામાંહે પાંચ તતવ છે=તેના સુણીએ ભેદ રે=આકાશ મુસાક પાપુ

ઘરમાં જઠરે અગનીજી=૫=પછી જળે કરીને પીંડ બંધાણો=કાયા પૃથ્વી
તત્વરે=એ પાંચ તત્વથી સર્વે રચ્યાંછે અગમ માયાજી=૬=પછી બીજી
અક્ષરી માયા=તેને અંકોર કરેછે સારરે=તે માયા પરકારે રૂપ
[illegible] જાંણ્યોજી=૭=બાવન અક્ષર પ્રમાંણો=તે બ્રહ્માજીને સોંપારે=
અગમ વેદ લખતા બ્રહ્મા આપીઆજી=૮=આતમ સરૂપ તે આતવંસી=
એક એક રૂપ તે જાંણ્યોરે=તે ભેદ નહીરે વીરા મહારાજ=૯=બ્રહ્મા વિષ્ણુ
પરતે બોલા=હો સાંમી આતમ સરૂપરે=તમે અદ્રસ્ટ રૂપે મહા તેજ
અનુપમજી=૧૦=અમે સાંમી તમારા રૂપને=નથી લહેતા લગારરે=તો
અમે દર્શન કરીએ કયે પ્રકારથીજી=૧૧=તે માટે તમે નર સરૂપે=થાઓ
જગત કીરતારરે=તો અમે તમારૂ દર્શન કરીએ નીત પ્રીતેજી=૧૨=તે
વેળા પરમેશ્વર પોતે=બ્રહ્માને સમાયારે=બ્રહ્માની નાસકા દ્વારેથી
આપીઆજી=૧૩=નર દેહથી પોતે આવ્યા=સૌ કોઈને મન ભાવ્યારે=તાંરે
સર્વે દર્શન કરવા લાગ્યા એ સમેજી=૧૪=તે આવે બ્રહ્માના નાસકામાંથી=
આવ્યા માટે કીરતારરે=નારાયણ નામ ધરૂછે પોતે સિધાધારજી=૧૫=
એ ગુપ્ત ભેદ કોઈના જાંણે=તે જાંણે ગોર નર કીરતારરે=તે અકળ ગતી
અપાનાસીના પાર પાંમા નહીજી=૧૬=લોચન માંથી મનખરે તેરે=આવેછે
રે જરારરે=અમે બ્રહ્માની નાસ દ્વારે પરગટાજી=૧૭=પછી દેવ દેહાએ
કુતા સામી=પોતે સિધાધારરે=તે પેલાએ દર્શન કોઈના પાંમતાજી=
૧૮=તેરું દ્રષ્ટાંત કહું તે સુણી એત્રજેમ આવરે છે આકારરે=તે

મનુજ લાજેછે તેમ સોં નીશાળતાજી ॥૧૯॥ નર દેહ પઈલા સાંમી ॥ સજદ
લાંમ કરતા રે ॥ કોઈ દરશનના પાંને કોઈ નહી લાભતાજી ॥૨૦॥ તે જોતા
સાંભળતા સર્વે ॥ પણ દુસ્ટેના દેજે કોઈ રે ॥ એવી ખુદરત ખુદાની જાહેર
જી ॥૨૧॥ તેવાતોં અસ્ટ ફીરસ્તા ॥ દેજેછે લગાપાંન રે ॥ તે દરશનના લોગી રે
વચને ચાલતાજી ॥૨૨॥ પછે સાત ફીરસ્તા પર તે ॥ જોતા છે વચન રે ॥
ઇશ્વરને પ્રગટ કરવા મૃતીકા લાવોજી ॥૨૩॥ કોઈ મન એમ જાણોછે ॥ જે
નાહેનુ મરતુ લોક રે ॥ તેમા સાંભળો પીરા વાતડીજી ॥૨૪॥ મરતુ લોકને
સાત પાતાળ ॥ જીવ સરવ માત્ર રે ॥ રચના હોતી રે તેતો સુંના સરીજી ॥૨૫॥
પણ રચના તેતો ઉપર પછી ॥ કરતા આવા દેવ રે ॥ નીસે જીણોરે મુનાસરો
મારાજી ॥૨૬॥ સરવે ઉપરની રચના ॥ મરત લોકની રચના રે ॥ સાત પાતાળના
રચના દાદાએ કરીજી ॥૨૭॥ આદગીલાનાં મંડાણ ॥ મોટા જાવાએ
કીધાં રે ॥ જુદર દીન જાવાએ અધુરાં પુરાં કરીજી ॥૨૮॥ પછી સાત ફીર
સ્તા આવ્યા ॥ સાંમી કેરે વચને રે ॥ મરતુ લોકમાં મરતીકા લેવા આવીઆજી ॥
૨૯॥ સાતે ફીરસ્તા મૃતીકા લેતાં ॥ શબ્દ થયો તે વેળા રે ॥ ધરાએ દીધી રે
શિખામણી અણગાજી ॥૩૦॥ શબ્દ સુણીને ફીરસ્તાઓ ફરીને ગુર રે ॥ જે
કરજોડી કીધા સર્વે વાતોજી ॥૩૧॥ સાંમીજી તો કરતાં ફરમા ॥ વસમ વરદાતા
રે ॥ કારજ કારણ વસુંધા ઓમરીજી ॥૩૨॥ પછી દેવના વચન પછી ॥
અજાજેલ આવ્યા રે ॥ મૃતીકા લેતાં થઈ છે આરાજી ॥૩૩॥ મહા અંહંકારી

ફેદ જાવી = અજાજેલ જોતા રે = વસમને દીધી ઉલટી આગનાજી = ૩૪ =
વસમને વરદાતા = જેની સમસ્યા એક રે = અમો જેના ગુરુ પીરા એક
છેજી = ૩૫ = અજાજેલે આંણ દીધી = તે હુંના વસુંદા મુનરે = એ ઘરમાં
અધાર બોલાર કીતાજી = ૩૬ = ધર્મની રાઈ ગણાંનની ઇદે = ચાલતા જાજ
જેઇ રે = તેતો ખરારે મારા મહેરવીજી ૩૭ = અધર્મીની ચાલ કેવી =
જાલા હીંદીનઇ વસરે = મદ ખન પે વન કરી જોતીઆજી ૩૮ = દુનીઆં
જરાજર ગણતા = દેવનો પુતર કહીએ રે = છળ ભેદ પ્રપંચ કરતા ધર્મમાં
રેજી = ૩૯ = અજાજેલે આંણ દીધી = ઘરાને તે હુંન રે = નારાયણ સાંભી તે
આતુર અતી થયાજી = ૪૦ = જે મહા માઠુ ધરમ થયુ છે = આંણ અમારી
લોપા રે = ઉલટી આંણ દીધી વસાન કુવારીનેજી = ૪૧ = ચીઠી વાંચી ચોર
થયો છે = મહા અધર્મ એણે કીધો રે = મહા અધર્મ કીમ એણે કીધું સહી
જી = ૪૨ = તે માટે તો દોજગ કેરો = કીધો છે સરદાર રે = જોતાં જોતાં સહેલ
માં રાંન્યા સહીજી = ૪૩ = જેમ પીતા પુત્રને સીખ પડો ઇસારે = એવો ક્રોધ
નારાયણે તે સમેજી = ૪૪ = એવાં કામ જે જન કરસે = ગત ગંગાને માંઇ રે = તો
સોકાતુર થયા હરીજન સર્વે સહીજી = ૪૫ = વીજ લરીને વરજ શેપાં =
અપણાં કીધાં કામ રે = અજાજેલનો ગુણ તેમાં પરવરોજી = ૪૬ = અજાજેલના
ગુણ જેને રાજા છે જેહને રે = તે કસણ ગીચ્છીતો દુર લગાતજી = ૪૭ =
વળી દેવ સભામાં આવેને લાંગાં જોસે વચન રે = વેદ વાચક તેતા

(હ્રીમાનાજી)=૪૮=ની ભાંગાને એવુ જોતે=પરતાપનું પરમાંણુરે=
શાસ્ત્રો કરીને નવ ઓળખ્યાંજી=૪૯=પણ મુરખા એવુ જોતે=અમારી
સાત પેઢીરે=શાસ્ત્ર પુરાંણે જાંણી દાંન દીધાં નથીજી=૫૦=શાસ્ત્ર ઘણી
એ મુરાદ=ફેસલ પુરી કીધારે=અમે શાસ્ત્ર પના બાબુ કાંઈ નવ જાણીએજી=
૫૧=એવું જેના મનમાં ખોટું=તેને આગળ ખોટું પડશેરે=મહાદંન વેળારે
તેને હોઈસ ઘણીજી=૫૨=કરમ જેહુ લખે લાધ=તેતો ત્યારે હોયરે=
આંણાના દેસો અદીનાસનજી=૫૩=આંણ દીધી અક્ષેતે=પરમેશ્વ
તેહંન રે=ત્યારે પરમેશ્વરનાં દલ દુભાઆં અતી ઘણાંજી=૫૪=પણ ગોર
જાણ્યા દુભાઆ=ત્યાતોને મહુ લાગુરે=તેહંન લગાત અમારા ફીરસ્તાજી=
૫૫=આવેલ સારતાર મુકી=કામમાં કમ કીધુરે=એવા જેલ આદેખી
અમતણાજી=૫૬=આપારામાં અમગાદીના=અધીપતી છે કાકા રે=નમી
નમી ચાલો અસાના જોતો આસમેજી=૫૭=અરે લાધ સર્વ સત્યાને=
લાડ લડાવ્યાં નાથેરે=અમને લાડ લડાવતા તે ફળ પામીઆજી=૫૮=એમ
હાવાદમાં અધીક કીધી=કુલ મંડળીઓ લરાવીરે=હરીને હરીજન જોડે
સોલાણાજી=૫૯=માંહે રાંણીઓ કુંજ કજીલા=મુનીવર સર્વે નીરાળેરે=
કાકાનો કર સાહીજોડે પધારીઆજી=૬૦=કાકાનાં પુંજન કરવાં=જેમ નારદ
નાં કરાવ્યાંરે=તે વાતો કેમ વીસરી જાઓ વીરતાજી=૬૧=કવચનીને
પરહરતાને=વચનીના છે જાંઘે લાહે=તપસીધાંની આદ અંતનાજી=૬૨=

આદ સરૂપે જે નીરાકાર છે=જ્યોત સરૂપ મહારાજ છે= તેમની ત્રીપછ મહા
આદ મોમીન=૬૩=અને ઈમાને વચને ચાલે=સતવાદી જે પુરુષ રે=બ્રહ્મ
આચાર તેતો પાળતા જી=૬૪=પીરશુ બ્રહ્માને માહેશ્વર ત્રણ કહ્યા છે
એક રે=રૂપ જુદાંને સમસ્યા એક છે જી=૬૫=તે માટે તો એમ વચન ધણી
કાકાને નમી નમી ચાલતો રે=લોહ રાખોતો વીરા ભુલ સો જી=૬૬=જો
જેતે લોહ રાખો [illegible] કુલ દાતાને નહી નમી આરે=કરી કમાઈ સર્વે
અપણી પછા જી=૬૭= તે માટે હું તમને કહું છું=વાદ વીવાદ ના કીજે રે=
બ્રહ્મ જીવને વચને ચાલીએ જી=૬૮= વચન ઉથાપે તેને દુરમતી તો આવે
રે=કાકાની સત્યે તો પ્રપંચ જેતતા જી=૬૯=મુજ માંહે પર્ણ દલમાં આંટા=
પછી ફરે છે મોટા રે=માંહે અધર્મી જાંણે જે એમાં પાપ નથી જી=૭૦=અરે
ઘાઆરો તમે શું સમજો=પ્રપંચીને પર જો રે=એમ ઘરમાં કપટ કરીને
ચાલતા જી=૭૧= પોત પોતીકે કરમ બંધણ=પાયને પસ્તાય રે=છળ
લેહી અમારા લોહના પાંમતા જી=૭૨= કપ ચણી કીના રે જેહા=તેમની
સાંભળો વાર્તા રે=સતગુરુને બાબા જાંણી આ જી=૭૩=જુઓ મહમદ સાહાં
વચન ના માંના=બાબ જાંણી રૂપ રે=તારે રપ જી રાંના રે સર્વે જમાત સું જી=
૭૪=તમે જાંણો જે અમે ફરીદા=કામ ફરીદા એમ ઘરમાં રે=એવું જાંણીને
બધ જાતી એ જી=૭૫= જીલાતો અજાજેસ રાંના=વચન ઉથે જાં માટે રે=
તો બાબ સરૂપે કહેતે સત માંનજો જી=૭૬=પુરણાનંદ પરસોતમ સાંમી
મહેર કરી મહારાજે રે=જો વચને ચાલો તો હુરમા પર રહે જી=૭૭=

પાસે કરમ તોડીને કરમ બેહુ પરજાળો રે ઃ કાકાને વચને પુંજા મેલજો જી ઃ
૭૮ ઃ કાચા વચન અમ વચન ઃ તેમાં નહી લીન ભેદ રે ઃ સાચા જાંણો રે સાચા
પારતા જી ઃ ૭૯ ઃ કરમ છોડાવા ગતમાં નાહી ઃ પાપના પરદા પરજાળી રે ઃ
નામી નમી ચાલો નરપાજ પછાને આ સમે જી ઃ ૮૦ ઃ તે નર જાતા જોગ ક્રમાજા
અમર ફળ પાંમા રે ઃ તેનાં ઇકોતેરસો આંણંદ કરે અમર માંજી ઃ ૮૧ ઃ કરમ
સહીત જે દેવ સભામાં ઃ ગત ગંગામાં આવે રે ઃ પાજર પચ્યાં પાપ તેણાં જી ઃ
૮૨ ઃ દાંન તેનાં અપર્યા થાસે ઃ પુજા ફળ નહી ઉગે રે ઃ ભોજન કરાંતે સરવ
અપરચ્યા સહી જી ઃ ૮૩ ઃ સા માટે જે પારાપતીનાં લજા લોપી ચાલતા રે ઃ
પછી સતગુરુનાં વચન ઉથાપ્યા પાખાંજી ઃ ૮૪ ઃ સાંમીજી નાં વચન માટે ઃ
રહીં છે અસમાંન રે ઃ ચંદ્ર સુરજ ચાલે વચનપી જી ઃ ૮૫ ઃ ફીરસ્તા સર્વે
વચને ચાલે ઃ નો વચને જારે મેઘ રે ઃ વચને રહીં છે વંસુદા આ સમે જી ઃ
૮૬ ઃ વચન પ્રમાંણે વરુણ ઃ સાત સમુદ્ર સોઈ રે ઃ વચને ચાલે સર્વે
પાતાળના દેવતા જી ઃ ૮૭ ઃ ધજાસ ધોરી વચને રહા ઃ ધેરણો ભાર લઈ રે ઃ
સમરણ કરતા ને વચને રહા જી ઃ ૮૮ ઃ વચન ઉથાપે ફીરસ્તા ઃ પર રહીત થાય
રે ઃ વચન વના મેઘ આવે જમી અસમાંન એક થાય જી ઃ ૮૯ ઃ ચંદ્ર સુરજ
વચન લોપે તો ઃ અંધકાર વરતાય રે ઃ સાતે પાતાળમાં સીસ્ટીમાં સુઝે
નહી જી ઃ ૯૦ ઃ રે સાતાળ દેવ સર્વે ઃ ઇદ લોપીને ચાલે રે ઃ તો સાતે પાતાળ
રે સાતાળ જઈ વસે જી ઃ ૯૧ ઃ ધજળ ધોરી ઇદ લોપે તો ઃ પૃથ્વી ને ડોલા

realpatidar.com

વેરે=જળથળ ચરના રહે મશા પરજે વરતેજી=૯૨=આ વારામાં પાપ
પ્રૌઢં=વરતે છે જુગમાંઈ રે=તે પાપનો તોલ થાય વળી અતી ઘણોજી=૯૩
તે થકી તો ઘજળ અજે=કીંચીત માત્ર ડોલે રે=ધરા ઘણેરે પહાડ પરબત
ડોલતાજી=૯૪=વસુંધરા દેવીનાં જમે તો=જે પાપની થાય રે=તો ચારે
ખુણા જાય ગળી જાયજી=૯૫=એમ વચને સૌ રહ્યાં છે=વરૂણ વચન
નો લોપે રે=સીસ્ટી સર્વે જોવે રે=રત્નાગાર મીઠો મેહરાપર એક
ચાયજી=૯૬=વરૂણ તો વચને રહ્યા છે=ઇંદ્ર મેતીનાં ચાલે રે=આઠ માસ
સુધી મેહ એવા જરાજી=૯૭=ચતુર્માસની વાત સમુજાએ=નવસે
નવાંણુનાં નીર રે=દરીઆમાં ભળતાં પણ દરીઆનાં નીર કમાતી
સહીજી=૯૮=એવી કુદરત અમ અલખની ચાલતી આવી નીરધાર રે=
વચને રહ્યા છે સર્વે દેવતાજી=૯૯=અલખની રંભ નાથ અમો=અલખ
ના વચને ચાલ્યા રે=વિશ્ણું વચને બ્રહ્મા સીવજી ચાલતાજી=૧૦૦=
જારે ઈશ્વર તે પ્રગટ થયા છે=કુલ દાતા કહેવાય રે=તો ઈશ્વર વરતે બ્રહ્મા
વિશ્ણું ઓચરતાજી=૧૦૧=અરો ઈશ્વર સીસ્ટી રચના કરોને આવા રે=
તે વેળા એ કુદરતનાં દાખવીજી=૧૦૨=બ્રહ્મા વિશ્ણું લયા પાંમા છે=
ઈશ્વરમાં તે વેળા રે=તે થકી માહાદેવ કહેવાયા સીવ સહીજી=૧૦૩=પછે
ધીન ધરૂં માહાદેવે=તે કઈ કાળ સુધી રે=પછે આરંભ કર્યા સ્રસ્ટી
તણોજી=૧૦૪=જડ જાંધતાં જુગ પાંચ થયા છે=પાંચ જુગ પાતાળ
ખોલતાં રે=પાંચ જુગ મેરૂ ઉઠતાં થયાજી=૧૦૫=નવ જુગ સીવજી

એ=જપ કરાછેરે=પાઅનેપુર ધરીને તે સમેજી=૧૦૬=દ્વાદસજુગ।
સુધી=રૂંઠ માળાધરીને રે=સીપજીએ ભજન કરૂ ફરી તણુજી=૧૦૭=
પળીપાસજુગ સુધી=શાપજી એ સૂં કીધુરે=વનસ્પતિ પિલુતી
માયા આચરીજી=૧૦૮=પાલુતી ભસ્મ લેપન કરીને=સીપ ફરા
મંડળ માંહરે=ત્રણ જુગ સુધી ત્રીભુવન ત્રીસુળ લીધુજી=૧૦૯=એક
ૐ
જુગ સુધી સુંપયુ છે=ઓમકાર શબ્દ ભણીઆરે=એમ કરતાં તો
તેરજુગ પરી ગયાજી=૧૧૦=સક્ષેપે સંભળાવું વીરા=સીપ બ્રહ્માવી
પાતરે=આદેના કાંમદાર અને આવી મળાજી=૧૧૧=બ્રહ્માવિષ્ણું માહે
ચ્યર કરીએ=એક કળા ત્રણ રૂપરે=તે પરદે પાયને પરગટ જાંણ
પાજી=૧૧૨=અવચનપા કાંમ કરતા=સત મારગના આચરે=સરગની
કુસ્પા કાકાને આપી સઈજી=૧૧૩=નવા ધર્મીને ધર્મ ઘોરાપો=પતીતને
કરતા પાવંનરે=કાંમપાળા જપ સરગે પહોંચાડતાજી=૧૧૪=અમારી
આશાના લોપે=તપ સાધનમે પુરારે=વજમ વેળામાં ભગત ભગતની
રક્ષા કરેજી=૧૧૫=અમ વચને કાકા ચાલે=તમે કાકાને વચને ચાલો રે=
[illegible] મુજીને મુસાફર સર્વે સાથ સહીજી=૧૧૬=ઇકોતેરસો સત્ય લઇને=
અમર જાવું ધારો રે=તો પેગાંબર પુરાનાં મનના ધુળાવસોજી=૧૧૭=
અમારી વચન ઉથાપી=અમે પરકી પડદા કીધા રે=તો કવચની
ભોળા તો વચની ગુરે સહીજી=૧૧૮=અસવારીની વેળા આવા=

મનમેલાના સમજોરે: વચન લોપાં મારે સીસ કપાવી આંજી ॥૧૧૯॥ વચની
નરતો સરવે સધારા: અમર મુકતી કુપારે: ગનાંનની ઇદ માંઇ કયાસી
આંજી ॥૧૨૦॥ અમે ઇશ્વર જે દીન દર્શન દેતા: ગતગંગામાં જેસીરે:
તો સત મારગનાં કાંમ સોંપી આંજી ॥૧૨૧॥ જેના જેવા પુરષના સંચા:
તેવાં છે પાત્રરે: તેવી બુધીરે તેમાં પરપરીજી ॥૧૨૨॥ તે પ્રમાણે કાંમ
ચલાવે: સતમારગનાં આજ રે: મુમી મુસાફર પંડીત જામ વેદીઆજી
॥૧૨૩॥ મુમીના મરમ સુજાણે લાઇ: નમી નમી કરતા વાતરે: પુન્ય કરે
નેવળી કરાવતાજી ॥૧૨૪॥ મુસાફરના ચાલ કેવા: ઇદ રહેણીએ રહેવાં
રે: ધ્યાન દાંન કરતા તે લાભ પાંમતાજી ॥૧૨૫॥ પંડીત પુરા કોણે
કહીએ: વાતકરતા ગોસ્ટીરે: સત્ય મેળીને હરી કથા સંભળાવતાંજી:
॥૧૨૬॥ જસ્ય પૂછે તેને કહેતા: મધ સુધી નીદ્રા તજતારે: મેઘની માળા
કરતાને કરાવતાજી ॥૧૨૭॥ વેદીઆની સુજાણે વાતો: અમ વચન
પાળાનાઇ હોયરે: અમ કૃપાળી પ્રત લજીને લાવતાજી ॥૧૨૮॥ તેની પરખ્યા
અમે કરતા: મુલ અસુલ જે લખાઅરે: ટાળવી ઘટે તે અમે ટાળતાજી ॥૧૨૯॥
જે પ્રત રહેણીની હોય: સેતાંની ના હોય લગારરે: સહી સીક્કો કરીને ફકાને
આપતાજી ॥૧૩૦॥ હાંણ પરધ કાંઇ ના હોય: હરી સરપની એંજો ઢાંકે
રે: સંક્ષેપે સાજાંમાગ દેતા સરપને જી ॥૧૩૧॥ હરીને હરખ જેમાં
અંતર નહી લગારરે: તેમા રેતા જેણી પરીક્ષા એક છે જી ॥૧૩૨॥

માંહે મુરજા દાવો કરતા=પજ કરીને જોતેરે=રાઠ વધારે એવા આ
ઘણા જી=૧૩૩=અમારે મન સરપ બરાબર=સરપને કરવા દેયરે=ઓ
લેઈ રાખુતો અમે લેતુ નહીજી=૧૩૪=અમે જાણુછે એક ગુરૂના=
પાપ અમર માંહરે=રીધ સીધ સર્વેને સમતોલ પઈયાઓજી=૧૩૫=
કેને કરમે કેવી લાજાઓ=તેવા લેછે લાલરે=દાવે દારીને અંતે પુછવા
જી=૧૩૬=જી સુધી પરગટ પસારો=કીધો નહી જુગ માંહરે=તાં સુધ
સંક્ષેપે સાખાં સર્વને કરીજી=૧૩૭=અમે સર્વની જરદાસ રાખું=
તેજ રાખણહાર રે=પાપાને સોંપી દેવું આ સમેજી=૧૩૮=અમો સર્વ
ના સરજણહાર=અમ ઉપરાંત બીજો કોઈ રે=અમ ઈછાથી સર્વને
પ્રગટ કરાજી=૧૩૯=સરગ લોપન જગોળની રચના=બ્રહ્મા સાપ સકતી
સોહીરે=દેવતા સર્વે અમ ઈછાથી પરગટજી=૧૪૦=એ પ્રગટ કીધા અમ ઈછા
થી=તે સોંપા છે બ્રહ્માને રે=તે બ્રહ્માનીગમ વેદનીતે નેરપીતા હોજી=૧૪૧=
આલેઆપે વિષ્ણુ આવે દેહ ધારી જુગમાંહેરે=એ બ્રહ્મશાની
ભગતોને દર્શન દેવા સહીજી=૧૪૨=સામારે જે પીતાને=ચાલા
છે ઈરીષનરે=તેણે સંસાર સપાદ સર્વે પરહરાજી=૧૪૩=કરીને
કબીલ લાજ કરીને કસ કર્યા અપારરે=વિષ્ણુ જન સર્વે
સાંભળોજી=૧૪૪=શ્રી સતગોર સહદેવ પાયા=જોજે વરાસો
જુગમાં આવી=રમત રમે છે કેવા=સતપંથી સરને સારે કુડીઆને

વહીશાહી અંચ્યલી= ભગતી લાવે કરજોરે=ગનાંન ગોરનાં સાચાં જાણો
૧=પૂર્વે જોજો આપો આપે=અમાંન પુરૂષ તો શેતા=નીમીસ માત્ર તેજ પીછાણી=
સતગોર નુરકીધાં=ભગતી=ગનાંન=૨= આદ જાઈમાણ જુગમાંથી=જુંદ
પડીઆંઆદ=આદ ફીરસ્તા નુર નુરાંણી=૪મણાનેત્રથી પ્રકાસ=
ભગતી=૩=તે ફીરસ્તાનાં સતગુરની સમસ્યા=કરોડો સુરજ ચંદ્રના તેજ=
પ્રગટાવ્યાં પુજાને કારણ=સતપંથનો શણગાર=૪=અમાંન પુરૂષ લીને
ઉદીપ આદ જાઈમા=જુંદજુંદ કાર ગોર આપે=જોષણ ગોસ્ટી કરે જુગતે=
અદ્રસ્ટ રહીને પોતે=ભગતી=પ=અસ્ટ ફીરસ્તા સર્વે સુણતા=નજરે
ના દેખે કોઈ=આદે અંતે પરદા પોસે=રહેતા આવ્યા છે સોઈ=૬=
ફીરસ્તાને અતી ઇરજ પાયો=આપે નુરથી કીધા=તેજ તણી સોભા નપ
લાધે=ઉમેગ અદ્રસ્ટી પડદા કીધા=ભગતી=૭=કાંને સુણે નજરે ના દેખે
મજલસીના મરમ=પરદે રહીને પ્રગટાવે=ગોરના ગનાંને=ભગતી=૮=
તારે પ્રેમ ભગતીથી રીઝન પ્રકાશપું=ફીરસ્તાને તાંઈ=અરે રાજીને
ઇરી પર સેવા=તારે દર્શણ આપાં મહારાજે=ભગતી=૯=આદે ફીરસ્તા
કૈયા સમસ્ય=તેથી પડદા પરજાતા=તમે તો આજે ઓજ ભરેલા=ઓજુતો
વેદગણ નઈ સાચ્યાં=ભગતી=૧૦=ફીરસ્તાને પરદા દેખાડા=ધંધુકારમાં તારે
કરણાંમાં કુરડગાનંદ સાંમી=જોત રચ્યો નીરધાર=ભગતી=૧૧=તપે તેઉલા
ત્રીલોચન સાંમી=તે દેન્નોક્કુ તમને વાત=નર પકી નુરી સૌ રચના=
પ્રગટ કરી સાક્ષાત=ભગતી=૧૨=કરમણાતો પઈરા પડીઆ=તે દેન તમે
તોબોબો=આદે દોદણા તે અંતે દોદણા=તો નહી માને સતગોરના વેણ=
ભગતી=૧૩=તે દેનેતો પરદા પુઆ=તે આજે પડદા પુજે=તે દીન જુલાતે

એને કુબો અપલ આખરનાં નીસાંન ઃ લખતી ઃ ૧૪ ઃ કલ ઈમોરે કરકી
કરતા ઃ કેવા પડદે પડીઆ ઃ રામેષરને માર્કુંડ સરખા ઃ તેતો જરૂ આપડી
આ ઃ લખતી ઃ ૧૫ ઃ રામેસરવે મલીઆ પણ ઃ આંજે પડળ પળીઆં ઃ ગ્યાન
ગીતાનહી પરમાંણી ઃ તે માટે ફેરે પડીઆ ઃ લખતી ઃ ૧૬ ઃ પરી બ્રહ્મ ફેરી પડદે
પતો ઃ પાર લેવાને બેઠા ઃ માર્કુંડ માયામાં પડીઆ ઃ અઘાત જળમાં પેઠા ઃ
લખતી ઃ ૧૭ ઃ જ રૂ અકળાયાંને જરૂ આપડીઆ ઃ તારે અરદાસ કરીને
લખતી
કીધીં ઃ લખતી ઃ ૧૮ ઃ તારે અરજ કબુલ કરીને ઃ દરશન દેવે દીધીં ઃ પરાગપડે
પોહચ્યા સામી ઃ પાસે બોલાવી તેમને લીધા ઃ લખતી ઃ ૧૯ ઃ પરદે રહીને પરી
બ્રહ્મ પોતે રમાની માસે ખીલાઆ ઃ માયા સર્વે વાતા કહીને ઃ આપેતો
આપ મીલાઆ ઃ લખતી ઃ ૨૦ ઃ તે દેવ કરતા અગાધ માઆ ઃ અમ ઘેર આવ
અનેરી ઃ નીશ્ચલ ગનાંની નહી લુલાવો બાકી અનંતો અપારે દીધા ફેરી ઃ
લખતી ઃ ૨૧ ઃ વળી અજાજેલ ગુરી ફીરસ્તો તેને પડળ પળીઆં ઃ ગોરખ કેરે
પચને નાચાલા ઃ તો રદ કીધો તા જોતાં ઃ લખતી ઃ ૨૨ ઃ કાંમ ચલાવ્યું વૈકુંઠ કેરું ઃ
પરસ લાખ અરાડ ઃ તે સરખા લુલા ફકારી ઃ તો તમારી શું ગુજાસ ઃ લખતી ઃ ૨૩ ઃ
એ અગાધ દરીઆ અજુર ભરીઆ ઃ તેનો તાગના આવે ઃ તાગ તરી લો
પન ઃ કોઈ જેનાં આવે ઃ એ અગાધ નર કહાવે ઃ લખતી ઃ ૨૪ ઃ નર ગ્યાની
કોઈ નહી તરીઆ ઃ જોજો જુગ જુગ પારે ઃ પેર પાપે ભરે પ્રપંચી જુઠાનો
જુગમાં લાભ પે ઃ લખતી ઃ ૨૫ ઃ જાતે જાતને ઈલમ આવે ઃ અરધ અરધમે અરધ
મેલાપે ઃ કરોડ ગુનાનો દરીયો અમારો ઃ જાસે તે જરૂ પસ્તાસે ઃ લખતી ઃ ૨૬ ઃ
કરીમત દહાડો આવે તારે ઃ સર્વે પ્રગટ પાસે ઃ તે દેન પસ્તાવા પાસે ઃ

દુનીઆ ઉત્તા તાં રોસે ઃસાખીઃ૨૯ઃ તે હંસ પરીક્ષા પુરી પાસેઃ સતના બોલી

સાંભીઃ સબ મુકી સેવે સતપંથઃ તેને કંપી મળસે ઠામેઃ સાખીઃ૩૦ઃ ભક્તી

કરતી જે નર ભુલાઃ તે સરકરેર અપારઃ આદે ભુલો તે અંતે ભુલોઃ

તેને તો જરૂ પસાવોઃ સાખીઃ૩૧ઃ કર્તા જુગમાં ભક્તી કરતાઃ ભુલો ભુંડો

પ્રાણીઃ પાંચ કરોડી દીધે દ્વારેઃ પાંચ આપા ગાપનની વધી જુવારીઃ સાખીઃ

૩૦ઃ પાંચ કરોડી પુરા પંથીઃ સતપંથી નર સુજાઃ આદે અંતે સમરથ સેવાઃ

તેણાં નાસ્તાંન ઉત્તાઃ સાખીઃ૩૧ઃ કરતા જુગમાં કોલ કરોતેઃ આજ વેળાને

કાજેઃ રંગો રંગ મેળાવાને જોઈસુંઃ જરા રંગી રસે તેને રાખું પાસેઃ સાખીઃ૩૨ઃ

રોટલા અને રાઈ નહી ઇમારે [illegible] રાઈ જાડાણી ધારઃ સુણીને સમજો રીતેઃ

પંથ કમાવો અંગુતી પારઃ સાખીઃ૩૩ઃ અમારા ધર્મી ધરમ કમાઈઃ [illegible] જાની

જુજાંણીને નાંનીઃ ત્રણ તરેહના ધર્મી મારાઃ તેની સુણજો વાતઃ ભક્તી લાવે

કરજો રેઃ૩૪ઃ સતધર્મી તો સત કમાઈઃ આવી વારો પરઃ નેડગ પડશે નહી

ફરવારેઃ તો જાંણ માલ જલાઈ રીઝ્વઃ સાખીઃ૩૫ઃ તેવી રહેણી જાની કેરીઃ જુજાંણીની

જોજેઃ દેખે તાપ્પી નમણી ભારેઃ દલમાં જીજી સારીઃ ભક્તીઃ૩૬ઃ તેનો નહી ભરોંસોઃ

કપટી નરતે કહાવેઃ દાપ દેતા વારના કરતાઃ જણને ભોજન પાવેઃ સાખીઃ૩૭ઃ જુજાં

ણી નર એવા કરીએઃ માંકુકાનુ બોલેઃ અતા માઠા તે રોગ ભરેલાઃ કડવાં મે

ગુણ સરાઃ સાખીઃ૩૮ઃ નાંની નરતે કાંણો કરીએઃ જાં જાવા ફકરા મલતાઃ

તાંભણી તો સારૂ કહીતાઃ જહર થઈ જે જવા કરતાઃ સાખીઃ૩૯ઃ ઘરમાં પેસે

ઘરના પઈણેઃ માત પીતા સારીઃ જહાર થઈ જે [illegible] જવા કરતાઃ ઘર સ્ત્રી એજી

ક્હેતા ભક્તી ૪૦ = જશાર જપવા કેવા કરતા = છુત્રાં દારી ૪ પા = વળી સવ
પખી ઇછુ સાંરો = અજરપ આપો અમરો = ભક્તા ૪૧ = એવા આવા ઉલડા જાર્ડે =
તેનાંની નર કરાવે = નામ લઈ કે પડતા ત્રુટી = જેમ કુતરા લઇ છે કુટી = ભક્તી ૪૨ =
તેનાંની તો નાવ બુડાવે = આદે અંતથી જાણો = ગોરના ઘરની કરતા વારતા =
તે પ્રપંચી જાણો = ભક્તી ૪૩ = જરી વાતને પડતી મુકાવીને = જોરે જોડ નાખે =
કરમ ઢીંગા કીંગા કરીએ = તે પર કાંપ્યા સાચે = ભક્તી ૪૪ = ઘરમાં પેસે ઘરના
ધણીને = જશાર કરતો જપવા = હવે તેને ડાંભો જોઈએ તારે જાસે રપવા = ભક્તી ૪૫ =
સને પાતતો જેને વાલ્યો = તેને રાઠા દઈએ = તારે તેનો રોગ નાસે ડાઇયા સમજુ
ધણીએ = ભક્તી ૪૬ = સમજુને સાદ આપી માનસે = ફેર મટીને જાસે = જેણે દલપી
ફેર ગાડ ગયા તે જશોત ઘણા પસ્તાસે = ભક્તી ૪૭ = વળી જુઓ રે ત્રેતા જુગમાં =
ફેર ઘણો ફરંદે = ધર્મી ધણીને ઘરજ પગોયા = રામ રંગાત કર્યા જદુ રંગ = લાગતી
લાવે કરજો રે (વાગો) = ગાંનાંણ ગોરનાં સાચી જાણો ૪૮ = તારે તી કેવું કીધું = જોપાસ
રજુ જોતાં = પાજ બાંધીને પરમાં ણા = લંકા ગઢનાં કેવાં = ભક્તી ૪૯ = રાવણ રો
રોળ્યો રણ રમીને = રાઠ કરીને માર્યો = કુડીઆને કોરે કરીને = વાલી ભાણ
નો તારો = ભક્તી ૫૦ = વળી હરીચંદ્ર રાજા સાથે વેમાણે જેસાડા = પ્રપંચીને પરા
કાઢી = સાચા લઈ સઘરા = ભક્તી (લગતા) ૫૧ = બાર વરસના જોનાં દીધાં = બાવે જસમાં
તારે = બાર ઘડીની બંધ રહુ રાક્ષે = ઠેકા દઈ સઘારા = ભક્તી ૫૨ = લાવ રાજીને
ભક્તા કીધા = સાચે તે નર સીધા = બાકી ૪ બજારી બાંડા = તેને ફેરા દીધા = ભક્તી
૫૩ = દ્વાપર જુગમાં જુઓ તપાસી = લગાવને લગાવીન = પાપત જોને પરવેણી
= પરસ ચાલીસના સમાર = લગતી ૫૪ = કાળા સરમાં જદુ કસાલો = હુણ વેણાં

નરવાને અર્ધી રાતે નાસી જઈને કીધી કારણ વાત ઃલગતીઃ૫૫ઃ અગીઆર
ધરસને છપન દહાડો રમત રમ્યા અજ્ઞેરી ઃ દઈત દાંનવને પકડી દઈને ઃ
મારી મારી ગેઈરીઃલગતીઃ૫૬ઃ મહાવ મસાંને માખણ જ ખાંધાંઃ મેકુકીના મન
માર્યાંઃ ગોવાળમાં રંગ કરે ગોપી સાથે કાનાઃલગતીઃ૫૭ઃ ખેલ રમતા ખેલ
કરીને. દહાડો લેવાને ડુબાઃ કાળી નાગને નાથી લાવીઃ કામમાં કામ કીધાંઃલગતીઃ
૫૮ઃ મામાને તો મારી દીધોઃ દઈત બલીઆ સાથેઃ લગતોને તો તારી લીધાઃ
સતપંથની રાહેઃલગતીઃ૫૯ઃ ડર દીધો કંદીજનને ઃ જમનામાં કંપલાવીઃ તારી
લીધા સતપંથીનેઃ પાછા અમે આવીઃલગતીઃ૬૦ઃ ફેર દેવા કંદીજનને ઃ આ
વેળા એમ કીધુંઃ અમે જાઈર પઈ રુજારેઃ સૌ તમારી લઈસું ઃલગતીઃ૬૧ઃ
જુધષ્ઠતો બળમાં આવી પાંડવને પાંનેરા ઃ વનફળ પઈરાં વનમાં
ફરીઆઃ વનફળ ખાઈ આપડીઆઃલગતીઃ૬૨ઃ પાંડવે જે પત કાઢીતેઃ
જુગ જમાંના જેવીઃ આજ એવા કોણ કરેછેઃ દયાળ કદાતેવીઃલગતીઃ૬૩ઃ
ધર્મરાજા ધર્મ ધુરંધરઃ સતપચનના સાથઃ અધર્મથી આઘા નાસેઃ એવા
જો સતવાદીઃલગતીઃ૬૪ઃ તેની પેઠે આજ આવીઃ સત સજુરી રાખીઃ દઈત
દાંનવ અતી ઘણા કરતાઃ તેના સર્વે રાજીઃલગતીઃ૬૫ઃ આદે અંતે જુઓ
વીચારીઃ લગતોને જહુ લાડોઃ દઈત દાવો જહુ કરતોઃ લગતો નાસી
છુટેઃલગતીઃ૬૬ઃ લગતોની જોડો લાગીઃ અલુ પ્રગટ થઈનેઃ દઈત તારે
નાસી છુટાઃ કાળાં મોઢાં લઈનેઃલગતીઃ૬૭ઃ તાં લગી તો દેવને ઘુમડાંઃ
સર્વે સતેજાં પડસેઃ પ્રગટ થાસે તારે પસ્તાવોઃ દઈત ઝુરી મરસે

લગતી=૭૪=આદે અંતે જુવો પાચારી=તે વેળા તે આરી=દેવ સરવતો સત
ના સંગી=દઈત સૌ લજાડી=લગતી=૭૫=વળી કળજુગમાં ગોર કસા આ=
વર વેળાને રૂંડો=કુ કહુતો આદકા તારે અકળીત નરના કૂંદ=લગતી=૭૬=
સતગોર સહદેવ મોટા સમરથ=તે સરખા નવ પામા=તમે આજ પ્રપંચા
ગતીઆ=અમે કેમ જાણું કળીઆ=૭૭=કુડીઆ કારણ કાંમ કરૂંતે=કરે
કુગામી નહી આવે=કડવાં વેણ વાલમને કહેતા=તે સહી કેમ જાવ=લગતી=
૭૮=અમારા ઘરની એજ કાઠીને=ઉંધું અવળું જાતાં=ઈયા કુટાસુ સમજુ
=જોટા વચન જોતા=લગાત=૭૯=પહેલી એજ અમારી કાઠી=નાંની નરતો
કેવો=કુકરા જાતો દુમલઈને=જરાર જોતો એવો=લગતી=૮૦=મહાદેવનો
મુસ્કલ જકસો=સત ધરમની અરજે=માંડે ઉંધા અવળું જાતે=એસુ
કીધું ગરજે=લગાત=૮૧=મહાદેવનો સવાલ કાઠી=ધન ધુતાને લીધું=અવળ
અંડા સંુ સમજાતે=અમને મહેણું દીધું=લગાત=૮૨=વળી મહાદેવનામે મહાલા
કેવા પૈસા પોતે લીધા=ઉજળે મહોડે હાસ્યા મહાલા કળાં મોઢાં કીધા=લગતી=
૮૩=પૈસા તો પાછા ના આયા=ઉલટા એવું જોતા=ઘરમાં રહીને ઘરના
પૈસા તો પાછા ના આપ્યા
ગોધા=કેવા વચન જોતા=લગાતી=૮૪=અમે અમારે મનમાં સમજી=મોટો
કોઈને નથી આપ્યું=દાવા ગીરી તો અજીત જેવા નામે તેનું તો સોપ્યું=લગતી=
૮૫=સાંપણ અમને સહેલ હોગાળે=જે દંનપા દીધા=આદે જારે સાસરી
કીધી=તે દેવ કીલી દીધી=લગાતી=૮૬=તે કીલી કાયમને દાપે=ફરી પંસને
આરે=આદે અંતે જોત કર્યાં તેમ=કરતા નાં તણે વાર=લગતી=

જોધા બાળક સાહાજળી આ જોરાવર નરશે = જાન લઈજે આદે અંતના
પરફુલલે તોરે = લગાતી = ૨ = પંગકરીછે = અમે મંગળ વરતીપર
આવારે = ૧ = તમને તમારે પાપે ફેરવારે = ૨ = પાપતો આમપ પરમપનો
બેરરે = ૩ = તેથી તો તમને છે છેરરે = ૪ = તમો શું સમજ્યા ગનાંન આમારારે
= ૫ = જુદરત બેલના બંધા સમારરે = ૬ = ફીગાતાં માજાપે આપીરે = ૭ =
તેથા પાપની મોટા સીધી છાપોરે = ૮ = છાપ જોઈજે કાયમ નરતો કરેછેરે = ૯ =
તારે તાં દાક્તોતેર મઈણાંતાં દેસેરે = ૧૦ = મારે મારા સાચા સુધા અંકાબા
ચારરે = ૧૧ = સર્વે સમજુ પઈને રડો રૂસી આરરે = ૧૨ = અમે જોજો ગનાંનપા
ગુજે કરતારે = ૧૩ = તેથી તો તમે નચીંતે ફરતારે = ૧૪ = આબી નરતા ગનાંન
વાચારોરે = ૧૫ = અરપ સમજણી રાઈથી ચાલેરે = ૧૬ = અમેતો જોઈએ તમારી
રાતરે = ૧૭ = તેથા તો અમે મેલી સૌ પ્રાતરે = ૧૮ = તમેતો જંજુદીપના જુથા
રીરે = ૧૯ = તેથી આવી સૌને જુપારીરે = ૨૦ = ઘણા કાલ ઓઠ તમ સાથે
કીધારે = ૨૧ = તમે કોઈએ અંતરની વાતના લીધારે = ૨૨ = અંતર પટ
રાખીને ચાલતારે = ૨૩ = ઘરમાં રહીને ઘર ઘાલ્યાંરે = ૨૪ = તારે અમે
અંતરથી મન વાચારીરે = ૨૫ = સર્વેની વાતો મનમાં ધારીરે = ૨૬ = ફીસાબ
મેળવીને સૌના જોઆરે = ૨૭ = ઘરને જાર તપાસીને રોયરે = ૨૮ = આપી આ
લેકશે જાવા કાં રાખોરે = ૨૯ = રૂપે અમથી નાજવાબ સોંજારે = ૩૦ =
(જાવા) (જા)
જાવા જોસ્યા જાકર સાહેબી સાથેરે = ૩૧ = તમારે સર ભરણની
વાતરે = ૩૨ = તમે તો નવખંડના છો વાપરે = ૩૩ = જંજુદીપ [illegible]

પાસીરે=૩૪=તમે જુવો ચોપીસ મુજક તપાસીરે=૩૫=તમે તો રાજરા

રાજર મતાજારે=૩૬=તો અતો તમને કોઈ એના કલીઆરે=૩૭=જીવ
તો ગતમાં જો કોઈ જુવારીરે=૩૮=સૌને તો રૂડા જાળમાં મેલોરે=૩૯=
પોતાને પાપે સૌને ઘેરારે=૪૦=અમે તો અગમ પોકાર પડાવ્યારે=૪૧=
તે તો તમારે મનના ભાવ્યારે=૪૨=અમે તો સતપંથને જઈને જોતાંરે=૪૩=
ઘરનાંને બહારનાંને દઈસ ગોપ્યાંરે=૪૪=જેમ ગાયું દીધું કલીરહીન
જાવેરે=૪૫=ઈમામશાહને વાદા કીધા તાંહેરે=૪૬=તસજી આપાને તો
ન મેલાવુંરે=૪૭=સતર લાઈ એ તો સાલ જગાવુંરે=૪૮=જાવે તો ગાદી
જાંપઈ એને કીધરે=૪૯=અમર માલ ખાંના બકસી દીધારે=૫૦=કલી
રહીનના પરમોદી ધર્મીરે=૫૧=તેમણે તો મુકી દીધી સૌ નરમારે=૫૨=
સક્રી ઈમામશાહ પર કીધીરે=૫૩=સતર લાઈને સરમે સૌએ તો
ધારે=૫૪=સતગોરને અન્ન પાણીના આટ્યાંરે=૫૫=જાંના મુકાવી
ને બહાર કાઢ્યારે=૫૬=સતગોરે દરીએ વહાણ પુરાવીરે=૫૭=કાગળ
ની નાવ દરીએ ચલાવીરે=૫૮=ગુજરખંડે તો જ્યોત જગાવીરે=૫૯=
આજ લગી ચાલુ આવુ લાગતો રેરે=૬૦=તે દન અધર્મીને જુકી પડતાં
રે=૬૧=તેની પેઠે અમે આવીને હુંકારે=૬૨=તારે અમે સમરા એ સમ
જાવ્યારે=૬૩=આજ અમે તેના તેનર આવ્યારે=૬૪=તે દને ઈમામસાઈ
ને તસબી દીધીરે=૬૫=આજ અમે કાકાને તેવા દીધારે=૬૬=તસબી
કાકાને પહેરાવીરે=૬૭=તે દનથી પરમાણા પહાતે સોંપ્યારે=૬૮=સેવ

સોંગ્રામ કરીને પુજાપારે=૬૯=તેનાં તો કોઈને મરમણી આપારે=
૭૦=સોપણ કરીને જંઘ કીધારે=૭૧=આપણા ધરમની રાઈ છે ચાલે
રે=૭૨=તે તો અમર વૈકુંઠમાં મહાલેરે=૭૩=તેને તમે લડાવજો લાડરે=૭૪=
જે કોઈ તમારા કાલે સવાલરે=૭૫=તમે કાકા પીયારા છો મનરે=૭૬=રૂપે
આપણે સ્વારી કરવી ધનરે=૭૭=તે માટે કંઈ કાલ વીતી ગયારે=૭૮=
વાટ જોઈને સધર્મી જરૂર રહ્યા છેરે=૭૯=ચોવાસ મુલક પર બોધ દીધારે=૮૦=
નવખંડમાં ધર્મ કીધારે=૮૧=તેવો નાંમ જપે દીન રાતરે=૮૨=ફરી અમે નવી
ફરી તેવી ધાતરે=૮૩=તેમના ઈમાંનને ધન ધનરે=૮૪=ગોરનર ગણાંને
દીધા તે દેવરે=૮૫=હમારા મુસાફર તાં ફરતારે=૮૬=હરીઆ દરુંદ લાવી
ને દેતારે=૮૭=પવન ગણાંન પઠાવીને દેતારે=૮૮=તેમણે ગણાંને ગારજી
પરજારે=૮૯=તેમણે ન્યારે કહીના દેજારે=૯૦=તેમણી ધીરજને ધનધનરે=
૯૧=જુઓ તેની કેવી નીર્મળ મનરે=૯૨=તેની અમારે લેવી સંભાળરે=
૯૩=અરજે આવા દેવ સૌ સારરે=૯૪=તે સાહુ અમે સોંપણ કીધારે=૯૫=
કાકા દયાળજીને કીધીરે=૯૬=માળા મોહનને પહેરાવીરે=૯૭=તારે કાકાએ
અરજ કીધીરે=૯૮=જેજે દેહ સરવનેરે=૯૯=તેબી તો જબરો પડે નહી તેરે=
૧૦૦=દેવ કળાથી સમસ્યા કરીએરે=૧૦૧=અમે તો પરદા પોસે ફરીએરે=
૧૦૨=અવતાર પાત્રની રક્ષા કીધારે=૧૦૩=અમે તો પડદે રેવાની વાતો
લાધીરે=૧૦૪=તારે અધર્મો ઓછુ લાગ્યારે=૧૦૫=પાપીઓ જે ઉતરા
જરૂ સમજાવ્યારે=૧૦૬=દાવાગીરે દાવો બાંધ્યો છે કેવારે=૧૦૭=આ

આપે તેને ફજતીઓ કરેવો રે =૧૦૮= અમે તો લેદ સર્વે અમે જાણુ રે =૧૦૯=
સતગોરનાં પેખા નથી પરમાંણા રે =૧૧૦= એવું તો પાપ પ્રપંચી જોતે
રે =૧૧૧= તારે અમે પરદેશી પ્રપંચ કીધો રે =૧૧૨= નરની કન્યા જબાવી
દીધા રે =૧૧૩= તારે અમે ગાનાંને ખુલાસો કીધો રે =૧૧૪= જાળી મુરત
નીનામ છાંપા રે =૧૧૫= તો આતો અધર્મી એમ જોતા રે =૧૧૬= જોરું
રૂપે ગાદીએ બેસાડે છે કોને રે =૧૧૭= ખુદરત દેખાડે તો સાચા રે =૧૧૮=
નહીતો જોટી સર્પે એ વાચા રે =૧૧૯= તારે [illegible] આદ્યનાપે તો મનવી
ચાહુ રે =૧૨૦= એવાંને જાલી દુવારે દોતાવુ રે =૧૨૧= સર્વે મુરતો પડદે
પેસાને નડાળે રે =૧૨૨= એવું તમારે મનમાં આવે રે =૧૨૩= તમે તો
પરદે પડા કુકર્મી રે =૧૨૪= અમે લઈએ સાચ્યા સુધા સધર્મી રે =૧૨૫=
ઘડગા કાળ પાટ જુએ છે રે =૧૨૬= સર્વે ફીરસ્તા અરજ કરે છે રે =૧૨૭=
ચાલો સાંમી દરશન ઇછા કરે છે રે =૧૨૮= બહુ જુગ ~~[illegible]~~ પેખા પાટ જુએ
છે રે =૧૨૯= તારે અમે મનસુ વાત વાચારી રે =૧૩૦= સોં પણ કરાને
ફરસ્તુ ફેરી રે =૧૩૧= ભીસતનું કામ સરગનું સોંપુ રે =૧૩૨= મેઘને નવા ધર્મો
ને વેદ રે =૧૩૩= વેદની બંધી અમે રાખાતી રે =૧૩૪= તારે તો દેવે અસ
કીધી =૧૩૫= સાંમી તમે બંધ ખોતાસી કરીએ રે =૧૩૬= દુશમનના માથામાં
લદાબે ફુરીએ રે =૧૩૭= અમે પચા પરદેસમાં બેવાસી રે =૧૩૮= તમારે
કોરે ~~[illegible]~~ ઘાલા છે ફાંસા રે =૧૩૯= ફાંસી તો કુસ્થી દુર પસે રે =૧૪૦=
સંતા તો રાખેથી દુર જાસે રે =૧૪૧= વેદની પરજા કરીને ~~[illegible]~~ પરમાણો રે =

૧૪૨ વીચારીને આલોરે=૧૪૩=વેદતો ત્રણ તરૈણા સજાયરે=
૧૪૪=એકતો સેતાંણા કરેવાએરે=૧૪૫=બીજા તો માયાવીને મરાલેરે=૧૪૬=
તેતો વેદ લજાવીને આલેરે=૧૪૭=એવી લુલભજાને દીધીરે=૧૪૮=માયા
સેતાંને કરીને લીધારે=૧૪૯=સાચા વેદ રરેમતથી લજાતારે=૧૫૦=સરે
દીતમથી તે મંડાતારે=૧૫૧=સેરતો સાંમીજી આદનાથરે=૧૫૨=રહેમણાંતો
કુન્યવણો પ્રતાપરે=૧૫૩=અવીચળ વાંણી આજ મંડાએરે=૧૫૪=તેપાતે
ગોરગતને મન લાવેરે=૧૫૫=ભાવ ધરીને ધરસે નરનારીરે=૧૫૬=પ્રેમ
પદવીના વાત વીચારીરે=૧૫૭=રૂપારેલ કરીને દેજોરે=૧૫૮=નરનારીને દી
ફરમાંનરે=૧૫૯=નહીંતો જાવાને મનાવો મનરે=૧૬૦=ગારીજના ગોઠવણી
એમે કીધીરે=૧૬૧=તેપા તાજે મનાવીને લીધાંરે=૧૬૨=પહેલી પુજા સહાસ્ત્રની
બારે કરોરે=૧૬૩=તારે સવા પાંચનો ભંડાર ભરોરે=૧૬૪=સર્વે ઉઠીને
મહેર કરાવોરે=૧૬૫=સાંમી સર્વ ધીમાંન પર રખાવોરે=૧૬૬=એમ
કરી કહેજે તમે સૌ સાધરે=૧૬૭=લાજ રાખો તમ કરમથી મહાર જરે=૧૬૮=
એવું કરીને પાએ લાગીને તમે જાજોરે=૧૬૯=ગનાંન વાંચાએતો ગજાને
ગાજોરે=૧૭૦=અમમાંને કાકામાં અંતર જે ગણાસેરે=૧૭૧=જહુદીની પેઠ તે
અપડાસેરે=૧૭૨=જુદરત જોસે તે રોસેરે=૧૭૩=છાતી કુટીને તેતાં
કહેછેરે=૧૭૪=તારેતો કોધના ધારમાં જઈ પેસેરે=૧૭૫=જરાને

જીવમાં સઘળે ચડસું રે=૧૭૬= જોરાવે જપર જોગણીમાં દઈઓ રે=૧૭૭=કાક
ગવીનવાંસો લાલે તોરે રે=૧૭૮= હવે અમે જાન ચઢુ પરધાડે રે=૧૭૯= મુલ્ક
મુલકમાં જાંણ કીધા રે=૧૮૦= તમને જેમ પ્રગટ લાડ લડાવ્યાં રે=૧૮૧= દેસે દેસ
ઘેર ઘેર અમે કરાવ્યાં રે=૧૮૨= દેસે દેસ ઘેર અમે ફરસું ફેરી રે=૧૮૩= તમે તો
અમને લાધાં છે ઘેરી રે=૧૮૪= તમે તો નોતરે નાથ મનાવ્યો રે=૧૮૫= પધરામ
ણીએ મોતીડે વધાવ્યો રે=૧૮૬= આનંદ ઓછવ તાં બહુ થાય રે=૧૮૭= તેની
તો ગણાતી કહી નવ જાય રે=૧૮૮= તમે સર્વે મોમન મહોબતના હેતા રે=૧૮૯=
તારે અમે પરદેસ જઈને પેઠા રે=૧૯૦= આજ લગી તમને લાડ લડાવ્યા રે=
૧૯૧= હવે અમે તેમનાં મન મનાવ્યાં રે=૧૯૨= તેમની સબુરીને ધનધન રે=૧૯૩=
કંચન મણી હીરા રતન રે=૧૯૪= મુક્તાફળના જેવાં મન રે=૧૯૫= હીરા હર
ણને ઘણા વહાલા રે=૧૯૬= તેને તો હુજ ઘણાં સમાર રે=૧૯૭= હીરા તો
ઘંટીમાં દળાય રે=૧૯૮= એરણ ઘણ પરખે પરખાય રે=૧૯૯= એવા અંમ
જાણે તે હીરા રે=૨૦૦= ખમીઆ વંતા તે ખરા હીરા રે=૨૦૧= તારે હીમ અંગ કસી
દેર કરાવે રે=૨૦૨= એક દીન એવા હીરા મળી જાવે રે=૨૦૩= તારે સામી
મુરાદ મુસ્તક ધરાવે રે=૨૦૪= તેનું નામ નવધરૂ સામી ઘર તારે=૨૦૫=
એવા ખમીઆ વંતા તે સરના તાજ રે=૨૦૬= બાકી સર્વે કાગ સકરાવે

જગાવ્યારે =૨૦૭= જુઓ મુક્તાફળની વાતરે =૨૦૮= તે તો કેધા નેહથી
આવ્યારે =૨૦૯= પછે તો નેહથી નમણી કીધીરે =૨૧૦= બહાર આવી
બુંદ લઈને સમાણારે =૨૧૧= ઉંડા ખારાં પાણીમાંહી પેઠીરે =૨૧૨=
તાં ખઈને રાતા ફુકરમાં બેઠીરે =૨૧૩= પૂર્વને સંગે બહાર કાઢીરે =
૨૧૪= મુક્તા ફળને કરમ ખ કેથાં લજીઆરે =૨૧૫= તે તો કેવી ધારશ ખમતાં
હુંઈરે =૨૧૬= કાયાને પરચે સપ સરાવીરે =૨૧૭= અંગ સેહતા ધારશ
રાખ્યારે =૨૧૮= તારે ગુરૂ અમે કંઠે તો હાર કરીનેરે =૨૧૯= કાંડે કુંડળ સરિખા
ધરીનેરે =૨૨૦= સકતીના નાકે નથ પહેરાવીરે =૨૨૧= જેણે એવી ખમાવ્યા
રાખ્યા સારીરે =૨૨૨= એવા તો તો પરદેસી પરમાણ્યારે =૨૨૩= તમે તો
બેનારી બકાલીરે =૨૨૪= અંતર સુધાની કોઈ નહી કહીઓરે =૨૨૫=
ગાંનીને ખરા તો કોઈ કોઈ લઈએરે =૨૨૬= ખરા પુરા દયાળજી હેસપ
ભાતરે =૨૨૭= તેમને અમે અમ બરાબર કીધારે =૨૨૮= ખરા કરી કંઠ
પહેરી દીધારે =૨૨૯= દયાળજીથી દાબો જે રાખેરે =૨૩૦= તેને તો નરકમાં
સામા પોતે નાખેરે =૨૩૧= દયાળજી એકે સુરજની તોતેરે =૨૩૨= તેનું
ભુડુ ગતમાં જે કોઈ બોતેરે =૨૩૩= તેનો કોઈ કાળે છુટકો ના હોય
રે =૨૩૪= અમે તો ધારજ જોવાને કીધારે =૨૩૫= કપટી પાપાને દ્વારે

તાળી દીધી રે=૨૩૬=અમે તો અળગા રહીને નીરખું રે=૨૩૭=અમે તમને
પાળી પોસીને મોટા કીધા રે=૨૩૮=તમે તો ભલે તોરે મહેણાં દીધા રે
=૨૩૯=અમે શાહુકારી તમારી જોઈ રે=૨૪૦=લઈકું અમારૂં ના
આપે કોઈ રે=૨૪૧=વળી કહેતા સતપંથ કરાવું રે=૨૪૨=લઈકું રોક
કરવાનું તમને કહ્યું રે=૨૪૩=સાહુકાર પરદેસ પેઠા તપાસો રે=૨૪૪=
સેઠને મળવા કારણ ઘણાં કરાવે રે=૨૪૫=તે માટે પરદેસીના પેઠાના
વેપારી રે=૨૪૬=તેની તો ખબર રાખવી સારી રે=૨૪૭=તારે આંહીથી
મલા જરૂરી રે=૨૪૮=બુધુ સમજાવીને પોતે રોજ કાઢી રે=૨૪૯=
દુનીઆંના જીવડાઓ જગના રે=૨૫૦=માગનારનું માગણું કોઈ કહેતી
આપો રે=૨૫૧=એતો છે સતપંથની છાપો રે=૨૫૨=હેબુ મટેને છુટકો
થાય રે=૨૫૩=એતો સતપંથના પઈવાર રે=૨૫૪=અજ્ઞાની તો
ઉંધું અવળું સમજાવે રે=૨૫૫=મારે તો પેટ ભરવાનું તેનું કહાવે રે=
૨૫૬=માગનારનું માગણું ખોટું કરાવે રે=૨૫૭=ખોટું કરીને તો સમ
જાવે રે=૨૫૮=માટે આજ ખોટાના સંગી ઘણા રે=૨૫૯=જુઠું કરીને
મોટું અટાવે રે=૨૬૦=ખોટાની બુધ્ધીએ ખોટા ડુબે રે=૨૬૧=ખોટા
નો ચાલ જોઈ ખોટું ચાલે રે=૨૬૨=ખોટા ચાલથી સાચ સૌ
ડુબે રે=૨૬૩=ખરાની ચાલ તો ખરી હોસે રે=૨૬૪=ખરા તો ખરા

માણાને ઘાસેરે=૨૬૫=જરાતો જરીવાતને સરાસેરે=૨૬૬=જોરાનો
ચાલ ચાલણ સૌ જોટાંરે=૨૬૭=તેને તો સતગોર કેમ કરે મોટારે=
૨૬૮=જોરાતો જોટાને પુજાવેરે=૨૬૯=જરાતો સતગોરની રાહે ચાલ
વેરે=૨૭૦=અમઘેર જરા જરીની વાતોરે=૨૭૧=તેથીતો સહાસે
તમારો હાથરે=૨૭૨=અમઘેર ચાલ ચાલ્યો આવ્યા છેરે=૨૭૩=
દેવજુગતેને વાર વ્રતરે=૨૭૪=ગનાંન ગોસ્ટી કરો તેનીતરે=૨૭૫=તેથી
તો અરચલેદ સૌ સુઝેરે=૨૭૬=મારે કાકાનાત પરતે ગનાંન ગુજ
રારે=૨૭૭=ગનાંન સંભળાવતા પાછીના કાઢોરે=૨૭૮=મારે મારા
ધર્મ ધરમ સંભાળોરે=૨૭૯=સતગોરનાં વેણતો સર્વે પાળોરે=
૨૮૦=દેવજુગતે નાત અમે આવુંરે=૨૮૧=દર્શનનીત તમને કરાવું
રે=૨૮૨=પણ જુઓ ગનીન ગોસ્ટી જૌ થાયરે=૨૮૩=નીત અમે
આપુ દર્શન દેવારે=૨૮૪=આજતો પડળ સૌને વળાં છેરે=૨૮૫=
સર્વે તો મનમાં એવું ધારે છેરે=૨૮૬=તેના તો કરાઆ છે ઘણી
ઓંઘારે=૨૮૭=આજતો સર્વે મળા છે ભોળીરે=૨૮૮=આજતો
ધીરજ વંતા નહી કોઈરે=૨૮૯=પરીક્ષત જેવી ધીરજ રાખેરે=
૨૯૦=ત્યારે તો દેવનાં દર્શન દેજેરે=૨૯૧=દેવતો નાત આવે તમ

પાસે રે=૨૯૨= તમે તો તેથી થયા નીરાશ રે=૨૯૩=તમે લોભ સવા
૨ચે વળગા રે=૨૯૪= દેવની માયા મુકીને થયા અળગા રે=૨૯૫= દેવે
કેવી લુબધગી દીધા રે=૨૯૬= તેની તો પેર કોઈએ ના કીધા રે=૨૯૭=
સર્વે તો મોઈ માયામાં પેઠા રે=૨૯૮= જપ તપ મુકીને બેઠા રે=
૨૯૯= આગળ કરેથી કામ થયાં છે રે=૩૦૦= દુખ વેઠીને દર્શન થયાં
છે રે=૩૦૧= જોયા આદ નીરંજન ધણી રે=૩૦૨=તમે તો સમજો
મારા ગનાંની રે=૩૦૩=પરજુ એ તો પરદે રહીને પડા પા રે=૩૦૪=
બાળક સાડા તો બળમાં જોયા રે=૩૦૫= પરદા આદે એતના
ખોલા રે=૩૦૬= સંપુરણ= શ્રીસતગોર સરદેવ વાચા= દેવ પુજાની
વિધિનું દેવે દવ તપાસ્યો તે પાંણ છે= દેવની પુજાજ થાય=તાં વહેલા આવો
નેબાઈ=૧= દીપક પહેલો સમજો= કુળના દીવા કહેવાય=૨= એ લક્ષ્મી
ના પુત્ર છે જાંણો= પહેલી પુજા પરમાંણો=૩= બીજો અજોટ આધાર=
ધરતી માતાનો વહેવાર=૪= એને ડારો તો ડરે= બીજી પુંજા જે વળે=૫= આદ
સકતી કહેવાય= તેના પાટ મંડાય=૬= ત્રીજી પુજા રે એક= આદ શકતી ની
એક=૭= ચોથી બ્રહ્મ થાળ કહેવાય= પુજાની વાધી કહેવાય=૮= કળસ
કમળ કહેવાય= જુગ પર મંડાણ મંડાય=૯= સાવની પુજા રે વળી= તમે
કરજો દલધરી=૧૦= ખાર સમુદ્ર કરાવે= પડ્ગા કળસમાં આવે=૧૧= છઠી
પુજા રે વળી= સાતમાની વાતો આદરી=૧૨= અનકડા આકારે
આવે= આગે પુછડું કહેવડાવે=૧૩= સાડત્રીસ દીડા પુરાએ

સર્વે પુજકું કહેવાએ=૧૪=આદેથી તે અંત લગીના કહાવે=પિરજીનાં દર્શન
પાવે=૧૫=જેનરે દશ્ત સંઘારા=દેવને પાર ઉતારા=૧૬=સાતમી પુંજ
પળે=સાડત્રીસ દાંડો પઈઠાણરે તરે=૧૭=આઠમી પુજા તો જાંણો=દાસ્ર
ગુરત પરમાંણો ૧૮ તેમનાં નુર ઘોળીએ=નુર પીધે અમર થાએ=૧૯=
અમૃત કહી રાતે પીજે=તેની તરતીપ કીજે=૨૦=દાસ્ર ગુરતરે આવી=વાતો
આજ સૌને કહાવે=૨૧=તમે તો છોરૂં કહેવાઓ=અમરે અર્પણા આવો
=૨૨=અમે ઉધરી તમને=તમે તો પાસોર આમન=૨૩=અમે વૃધ્ધરે પધા=
તમ પાસે માગવા રહા=૨૪=તમે અસ્પના આવ્યા=માટે ફરી અમ કરયા=
૨૫=પ્રસાદી પુરીરે આપો=દેવની જ્યાં પાયનાવ્યાયો=૨૬=પુત્ર જો સકુળ
* નાં હોસે=પાતાને પહોંચાડી દેસે=૨૭=રસોઈ સર્વ કરાવી=દેવની થાળ
માંહે પધરાવી=૨૮=અસ્ટાંગની પુજા સૌ પળે=નવ છાંટે દેવ સૌ મળે=
૨૯=સર્વે લગ પુરાવી=થાળ પ્રેમે ધરાવી=૩૦=વેદની સાખોરે રાખો=
પછે આશા માગો=૩૧=ફરમાન કહીને પરતાવો=તારે ફમ મંન લાવો=૩૨=
દીપક જ્યોત સમારી=પુષ્પ કળસે ચઢાવી=૩૩=ધુપ અગર ઉસેવો=જમવા
આવે જ્યાં દેવો=૩૪=કપુરે આરતી ઉતારો=અગર ચંદન સમારો=૩૫=
પાંચ દેવની સાખે=જમાડો ત્રીલોચન નાથ=૩૬=દેવ જમે તાં લગી=વાત કરશો
નાજીક=૩૭=ધ્યાન ધરી આરાધો=તારે નવનીધ દાખો=૩૮=અગર
પુષ્પને અત્તર=ચંદન કપુર એ પાંચ=૩૯=પાંચે દેવ કહેવાશે=એ

એ સૌ આવે ગત માંહી =૪૦= દેવ દેવ તારે જોઈને =જમાડો દેવ સાજે
સૌને =૪૧= જાં દેવ પુજારે થાય =સામાન લાવે સૌ તાંહી =૪૨= પાંચે દેવ
નારે અંગે =સાજ પુરે છેરે તે =૪૩= અગર પુષ્પને અતાર =એ સૌ લાવો
ને પરસટ =૪૪= કેસર કપુર કહાવે = તે સૌ લાવો તો ફાવે =૪૫= જાં લગી
મેલતાં સુધી =કરીને નિર્મળ બુધ્ધી =૪૬= સામાન સૌ તમે લાવો =
તારે આમ મન લાવો =૪૭= મુખવાસ તંબોલ કરાવો =લાવ રાજી ઘરા
વો =૪૮= પછી દેવેરે નમો =અમને તારે તમે ગમો =૪૯= દમડી દજણામે
લાવો = તારે અમને રે લાવો =૫૦= કરોડ ગુના જે કરેતા =દમડીએ
છોડાવી દેતા =૫૧= પિછુ પ્રસાદ પાંમો =તારે દુખ સૌ વાંમો =૫૨= અગ્ની
એ જળતા રે મટે =સંકટ સર્વ કાટે =૫૩= વાદુર વ્યાસને રે કેવા પાતી=
તમ પર મહેર અમે કીધી =૫૪= તો એ દેવે નહી આવે = જાંના કાઠી
રહી જાવે =૫૫= દુરા લાખપના કરાવે =અમને કેવા સમજાવે =૫૬= એક
દંન દેવ વના રહેસો =અમરમાં જઈ દુખ સહેસો =૫૭= ચાલીસમો
દંન જારે થાય = પોતે આપે રે તાંહી =૫૮= એક દંન દેવ વના રહેસો =
અમરમાં એવા દુખ સહેસો =૫૯= અમે છેડા છોડવી =અગમ કહુ છુ
સમજાવી =૬૦= અમને દોસ નાં દેસો =તમારાં કર્યા સૌ લેશો =૬૧= આજે
કોને કહુ પાછુ = દસ્તુર દેતા ન તાકુ =૬૨= જાતના જદુખતી કરે છે =શાંજામઆ
માંને તેને દેખુ છે =૬૩= આજે ફરી વર્સે સારે આવી = દાદા સાહેબે કરાવી =૬૪=
સંપુર્ણ

શ્રી સતગોર સાહેબ વાચા = પંથવાળી પરીક્ષા તેમના પિતા એ જ સ્વરૂપે
સ્થાપીત કરી તે બાબત

એક વાત કહુ તે દીલ ધરોને = કરો મન વિચાર = તે વાણ = કહે બ્રહ્મા આદ
અપીગત = સુણો સતીઆ સત લહો = વાત ગુજ છે આદ અપુરવ = તેતો સર્વે
દીલમાં ગ્રહો = ૧ = આદે અંતે અગોચર વાતો = પ્રગટ કરે તારે જાણીએ = ભેદ લાગે
લવો લવલા = ગાનાન અંતર દીલ આણીએ = ૨ = વેદના ભેદ તો ભાવ ધરીને
સાંભળો સુધી રહે = અસુધ ભાવના પર હરીને = સતધરમને રસ્તો રહે = ૩ =
આદ અપીગત આતમ રાજા = પૂર્વે પંથ પરવર્યા = સતપંથ સન શ્રી
ધર્મ ચલાવી = પંચ રિખ વસી કરાવતા = ૪ = આદે અંતે પડદા પોસે = વાત
અગમ ઘર જાણજો = પરી બ્રહ્મ સામી પંથ નીરાળી = ચલણ ચાલ જોતા જરા =
૫ = સતપંથ રાહ છે સાંકડા = જાણે જારી કજ કુગણો = સોપ અગર સમાન
સુક્ષ્મ = તેમાં હરીને આગળ વધો = ૬ = તે માર્ગે કોણ વધ્યા સુરી નર મુની વર
આદ્યા = ગાણતી ને ગાંધર્વ તેતો અહેના આદ વધ્યા = ૭ = કલ્પ દસા રણે
કરણી કરીને = ગાજા મેઘા દેવતા = કીન્નર બત્રીસ કરોડી = તેત્રીસ કરોડી
દેવતા તરા = ૮ = પાંચ કરોડી પ્રહેલાદ સાથે = કર્તા જુગમાં બહુ કરી = ત્રેતા
જુગમાં હરીચંદ્ર = સાધ પણે રીધે પર હરી = ૯ = કીડ઼ા સુક્ષ્મ પથ જે પંથ
કમાયા = સતના માર્ગ સારીને = પુત્રને અગ્ની માં તાવો = પુરાં કર્યા તો
જાઇજો = ૧૦ = દ્વાપરનાં દુજ જુઓ તો = આ૪ ઓકુ અરીનવ રહે = અતોલ
દુજ અપાર મોટું = એક ઘડી કોઇ ના ધર્મે = ૧૧ = પાંડવ નાતો દુજ લાગો રે =
પારતો લાગો નહી = કેરલ કરીશ પરણાવીને = મારે સંકટે પાતાકી

=૧૨= દ્વારમાં રીસાતણી રે એક રસ નોઝે પરણાવું = એરણ્યપર્વ પર્વ
માં ફર્યા પાંડવ = તે તણી છેવટી કહું =૧૩= પરી જાણે અપંચ રસાઓ =
પંથ જોવાને કારણે = દુઃખતો અતોલ પામ્યા છે = જોઈએ મનકેવા છે ઘર
ણો =૧૪= ત્યાં પાંડુરાજાને ત્યાં પ્રેરા = તમો દેવ થઈને જાવો ત્યાં =
ધરમ યુધિષ્ઠીર રાજ વન વસ્યા છે = ચલીત્ર કરો તમો જઈ ત્યાં =૧૫=
તારે પાંડુ રાજાએ દેવ દેહાએ = જક્ષ થઈને આવીઆ = ધર્મરાજ
આનંદ કરતા ઈંડાસી સરસ્વ કુસા તણાં =૧૬= નીત મેપ જગન આગ્ની
હોત્રી કરતા = ગનાન વેદ ધુન જહું = ફર્યા પાત્ર આગ્ની હોત્રી નારે = મૃગ
દેર થઈ જક્ષે ફર્યા સહુ =૧૭= અદ્રપ થઈને હરણ કર્યું રે = ધ્યાંન
સમાધી એ ના આવીઆ =૧૮= અકળાત નાથને કોણ કળે સુધે બુધે
સૌની ફરી = રૂપ ધરતા આવીઆ રે = ધરમ પાસે સૌ કુસી =૧૯= દેવ
સેવાનાં પાત્ર જાતાં = જાતી કરમ કરતા રહ્યા = તમ વીના કોણ આણી આપે =
જપત દાંન કોણ દીએ તહી =૨૦= તારે ધર્મરાજા સાંભળીને = પાંચ્ય
જણ સમરથ થયા = કારજ કુસીઆ તમ તણાં રે = આમારે કરવાં ખરાં =૨૧=
સોધ કરવા સંચરયા રે = પાંચ્ય જણ વનમાં સહી = અરણ્ય વન સોધ્યાં
ઘણાં રે = ભાળ કંઈ લાધી નહી =૨૨= કશ્યપ તનતો તપે સીરપર = તેન
દાઝે તૃષાવંત થયા = ધર્મ કહે સુણો ભાઈઓ = પાંણી વના જીવ વટ
વટે =૨૩= તારે નીકુળને કહે ધર્મજ = જુવો પાંણીના કંઈ ભાળ છે =
તારે વરખ ઉપર ચડી નીરખ્યું = ચારે દીસા નીહાળ્યું =૨૪= પૂર્વ

દીસાએ પક્ષી ઉડતાં= વાડીગમ દીઠા ખરાં= પાંણી લેવાને સંચરી
રે= પાત્ર પાંણીનું લઈને ખરા=૨૫= તારે દુર સરોવર એક આવી
યું રે= નૌતમ રચના તાં જડ્યું= નીર્મળ નીર નીરાળાવે= મન વીચાર્યું
તાં સહી=૨૬= તૃષા ઘણી છુ જડ્યું રે= પાણી પીને પછી નીર લઉં= ભરી
પાત્ર લઈ જઈ ભરીને= ભાઈ ધર્મને પાકે જડ્યું=૨૭= પાંણી પીવાને
જાય નીકુળ= એટલે શબ્દ અગોચ તાં થયો= સરોવર પાળે વડ
ગંભીર= તેમાંથી શબ્દ તાં આવીઆ=૨૮= અદ્રષ્ટે જુઓ તો કાંઈ ના
દીસે= વડ સાખા ગંભીર જડ્યું= તમે એક ઉત્તર પ્રશ્ન મારાનો
કરો= નીકુળ નીર પીઓ જડ્યું=૨૯= ઉત્તર નહીં આપો એમ તણો=
ને નીર પીવા મન કરો= પીતાં જીવને મરણ પામે= તે દોસ તમ સીર
રહેશે ખરે=૩૦= અગોચ શબ્દ ના સમજીઆ= પાંણી પીવા મન કર્યું=
ઢળીને પડ્યા (પડીઆ) ધરણી ઉપર= સજવંત જોવા આવ્યા=૩૧= વાર ના લાગી
ધારણ આવી= ધર્મને મન ચીંતા થઈ= સહદેવને કહે જુઓ ભાઈઓ=
નીકુળની ગતી સી થઈ=૩૨= સહદેવ ગયા ત્યારે નરખ્યા= નીકુળ સજવંત
નીહાળીઆ= પાંણી તરસે રહેવાય નહીં= મન પાંણી પીવાને તાં કર્યું=
૩૩= તારે અગોચથી તાં શબ્દ આવ્યો= પાંણી જુર પીસો નહીં= અરથ
અમારો આપ્યા કરીને પાંણી નીચંતે પીઓ ખરા=૩૪= જુઓ
સહદેવ સરખા દેવા સમરથ= અગમ નીગમની જાણજે= પણ દેવની

ગતી અકળ ઉલટી=તે પજાતે પડદા કરી પપે=૩૫=સજ કેરી સુક
ના રહી=પાણી પીવાને મન કરૂં=સજવંત થઈ પડા સહદેવ=એ
અકળીત વાત જાણો સહુ=૩૬=વળી ધર્મરાજે પાર જોઈને=પારથ
ને પઠાવીઆ=અર્જુન આવી તાં જુએ તો=સજવંત થઈને ધરણી
એ ઢળા=૩૭=તેવા સહદેવ પડા જોઈને=પાંણી પીવાને મન કરૂં=
તારે શબ્દ અગોચ આવીઓ=પ્રશ્ન કરીને પાંણી પીજો=૩૮=
તે વાત મનમાં ના આંણીને=પાણી પીવા જાય છે=સજવંત થઈ
ને ~~[illegible]~~ પારથ પડીઆ=ધરણી ઉપર અર્જુન ખરે=૩૯=તારે ધર્મ
રાજાએ પાર જોઈને ભીમને ~~ત્યાં~~ ત્યાં મોકલ્યા=જાઓ રે ભાઈ સું છે
કારણ=જે ગયા તે નહી આવીઆ=૪૦=તારે ભીમે જઈને નીહાળ્યું
ત્યાં મરણ થઈ સૌ સજ પંડાં=પડતા મેલીને પાણી પીવા કામ
તો તત્પર થયા=૪૧=તારે શબ્દ આવ્યો ગેબથી=પાંણી તો પીસો
નહી=પ્રશ્ન અમારાનો ઉત્તર આપાને=પાંણી તો પીજો સહી=૪૨=
તે તો ભીમે મનમાં નવ લહુને=પાંણી પીવાને ગયા=તત્કાળ તે તો
મરણ થઈને=સજવંત થઈને પડા=૪૩=તારે ઘણીવાર ધર્મરાજે
મનમાં વીચારીયું=કારણ સરખી વાત એ તો=હવે મારે જવું ખરૂં=૪૪=
ધરમરાજા તાં આવીઆ=જોયું તો ચાર ભાઈ સજવંત પડા=
રૂદન કરૂં તેમને જોઈને=અતી મન વ્યાકુળ થયા=૪૫=પછી પાણી

ઉપર જાજર કરીને = પાંણી પીવા જાઅછે = અહુસ્ર શબ્દ અગોચ
આપો = પાંણી ધરમ પીસો રજો ઝક = પ્રશ્ન અમારાનો પ્રત્યુત્તર કરીને =
પાણી પાજો મન લરી = ઉત્તર દીધા ઝક પાજો જળ પીસો તો = ચારવી
ગતી થસે જરા = ૪૯ = રાજા ધર્મ ધાંન લાપાને = મન વાચાર કરો ત્યાં =
અક્ષય ચંદ્રની અણગતીને ભુચર સું જાંણે અહી = ૫૦ = અશો પ્રભુ અ
મો રંક ઉપર દયા કરીને દાજવો = જે મન તણો અભીલાખા હોય તો = પ્રભુ [ઝક] [પ્રભુ]
પ્રભુ તમે કરો = ૫૦ = તારે અહુસ્ર દેવતાં પ્રગટ થઈને = પ્રતીઉત્તર તાં
જદુ કરી = અનેક પ્રકારના ભેદ અપુર્વ = પ્રકાસી ધર્મને કહ્યા = ૫૦ = તારે ધર્મ
કહે તમે કોણ છો = તમો કરો કૃપા પ્રતાપે = ચતુર ભ્રાતની સોગતી = તમો
કરો દીન દયાળ = ૫૧ = તારે ધરમ કહે દેવ સાંભળો = હુ તૃસાવંત અપાર =
જળ પાન કરવા દો મુજને = તમો કહો દેવ કૃપાળ = ૫૨ = તારે કહે કહે પ્રતી
ઉત્તર મારો = આપા કરશો જળ પાંન = તારે ધર્મ કહે અતા ભાંઉ = પ્રશ્ન તમારો [ધરમ]
સાર = ૫૩ = કહીસું તારે જળ પાંન કરીસું = ત્યાં લગી નહીં નીરધાર જળ અમો
પીઉ નહી = અમો અનુસરૂ નીરધાર = ૫૪ = તારે જક્ષ પરતગ બોલીયા = કહો
ઉદય કારણ કયાં સાર = વળી ઉદય કારણ કોણ થકી = પરતગ પ્રશ્ન વીચાર =
૫૫ = વળી સંધ્યા કેરો કાળ કવણ = વળી અવની કોણ આધાર = ધર્મ કહે આદ્યી
[સંધા]
સરવ ઉદય = તે તણાં તેજ કરણા તે સાર = ૫૬ = વળી એક વાત છે અપુર્વ =
તે તણો વીસતાર = સંધા કેરો કાળ ધરમ કીણ = વળી સત આધારે ધરણી =

૫૭=જક્ષ કહે સોત્રી ક્વણ કરીએ=ને પરોડમતા કેમ હોયે= અનેક અનેક
મનુસ પરતે=જાન કોણ બુધિવાન સોઇ=૫૮=કહે નીગમ વેદ જાણે
તે સોત્રી=તપની નોરમ કરીએ=મનુસ બુધિવંત ક્યારે જાણીએ=બુધ્ધ
સેવાથી તે આવે=૫૯=વેદ જક્ષ હદીશ મધે=કોણ ઉદ્યપત કોણ
ધરમ=વળી મનુસ્ય ભાવતે કોને કરીએ=જોગ અભ્યાસ કોણ કરમ=
૬૦=જક્ષ કહે ક્ષત્રી મધે સું ઉદ્યપત=કોણ ધરમ હોય=મનુ ભાવતે
કોને કરીએ=સતધરમ કોણ સોઇ=૬૧=ધર્મ ક્ષત્રી સરણાગત રાખે
=ધર્મશાની નીરધાર=તે પામે તે મનુ ભાવથા=સતધરમ જે સંસાર=૬૨=
જક્ષ કહે ઉપેથી પંકુ સું સુખ=ખેતીમાં સું શુભ હોય=પણ પૃથ્વી
માંહે સૈ પુજનીક કોણ=કોણ વલ્લભ વસ્તુ હોય=૬૩=ધર્મ કહે ઉપે
થી=જે મેઘ પડે તે સુખ=બીજ લોમ મધે સાર=વળી પૃથ્વી માંહે
પુજા બ્રહ્મણી=જે કો વલ્લભ સિષે કુમાર=૬૪=પાપ સઘળા દુર
કરીને=બ્રહ્મ વિષયમાં રહે લીન=દ્વૈત ભાવને પર હરીને=હરિ સરણ
ગહીં સગાર=૬૫=સાંભી સકળ પાપી રહે=તેમાં સંસાર સકળ થઈ
જાય=લક્ષ ચોરાસી ફેરા ફરતાં=આવા તમો આજ થશી=૬૬=
સર્વે કહે છે ઘરઘર પાપીક=તેનું બુજ્યા જાણ કોઈ=સાંભા સાંભી
આકુવા=બ્રહ્મ દેખાડે ઘર માંહી=૬૭=તે ઘરના ગામ કોઈ ને નથી=

જે ઘરના સાંમી આજ=ઘર પાર પુંજ જગ સર્વે=તે કોઈ ના જાંણે પાર=
જર પ્રકારે સાંમી રહ્યો પાપાક જે આજ અપાગાત બ્રહ્મ=તે પછી ૧
ઉપન્યું આકાશ તતવ=તેથી પવન ઉતપન=૭૦=પવનથી તેજ
૨ ૩ ઉત્પન્ન ૪
ઉપન્યું=તેજથી જળ નીરધાર=જળથી ઉપની પૃથ્વી=એ જર
૫ ૬
પ્રકારે સંસાર=૭૧=પ્રાણ માત્ર સૌ જે પછી=તેને કોણ તણો
આધાર=અંન બ્રહ્મથી ઉછરે=નહી તો ક્ષણમાં લીન થાય=૭૨=
ચાર ખાંણને આધાર અંનનો=અંનને આધાર કોણ તણો=જેમ
અંનને
મેઘથી અંન નીપજે=એવો સરપવો પ્રકાર=૭૩=મેઘ આધારે અંન
છે=વળી જગન આધારે મેઘ=વેદ આધારે જગન છે=વળી વેદ
રૂપ પરી બ્રહ્મ=૭૪=સરપ સીસ્ટીને આધાર સાંમી=તામ તણો
નીરધાર=તેની ગત કોઈ નવ લહે=આજ સંસારી આપાર=૭૫=
વેદ રૂપને તમો પરીબ્રહ્મ=વેદમાં તોદજે લાવે=રૌરવ નરક પડે
તે પાપી=અંધ કુવામાં તે જાવે=૭૬=વેદમાં ને તમમાં સાંમા ભેદ
નહી લગાર=બ્રહ્મ તે તમો વેદ છો=વેદ તે તમે છો બ્રહ્મ રૂપ=સુક્ષ્મ
તમે છો
લક્ષણ જે વેદનાં=તે કરેથી નીસતાર=ધરમનો રસ્તો વીસ્તારે=અંત
લગી નીરધાર=૭૮=કુકર્મથી કારજ બગડે=ધર્મ પઈ જાય લીના=પોપા
પીડા

ચાપ અતીત્રણી જેમ પાણી પીવાનું ઓષધ=૭૯=માટે વેદ કહે તે
પાળવું=વેદની જોઈએ વાર=તારે ઘાર પાપ લાગસે=તો ઉતરસો
સૌ સાથ=૮૦=પરી બ્રહ્મ એતો વેદ છો=પરી બ્રહ્મ આધારે વેદ
વેદ આધારે જગન કરીએ=જગન આધારે મેઘ=૮૧=મેઘ આધારે
ઓખદી=અરાડ ભાર કહેવાય=સંસાર સર્વને આધારે એથી
પ્રાણી માત્રને એપીસાર=૮૨=તારે બ્રહ્મ શૌંબી એમ વદે
કરે મથ્યા કૂર અપાર=સંસારથી અળગા રહ્યા=તેને દુઃખ નહી
ભોગવ=૮૩=સરવ ત્યજી સંન્યાસ લીધો=રહી પંચ ગ્રાસની આસ=
સહસ્ર વરસ જીવન રહ્યા=કરે વસતી ની આસા=૮૪=આસા
રહી તો સંન્યાસ સાનો=આશાએ અવતરે સંસાર=કરમ સઘળા
અરહરાં=તેથી ભોગ્યા કરમના પાસ=૮૫=માટે સૌથી શ્રેષ્ઠ
સંસાર સારો=જેમાં દુઃખ અપરંપાર=માત+તાત સુત સ્ત્રીને=
બહુ સહેવો ભાર=૮૬=સંસારનાં તો દુઃખ અહકાં=તે ભોગી રહ્યા
જન્મે=બ્રહ્મ પદને પામસે=મારા ભગત સાચા તેહ=૮૭=વેદ કરો
કરમ કરતાં=છુટસે તે સાર=બ્રહ્મ પણે નહી પામીએ=પરી
બ્રહ્મને આ પાર=૮૮=સંસારના દુઃખ છુટવાને નીતનો હોસ

આપાર=જ્ઞાન સેપા નીત કરીતો=કરમ છુટે સંસાર=૧૦=કુકર્મ સર્વે દુર
થસે=આપ અજાણ્યાં જે=હમડીએ છુટ ટાળીઆં=આજ લવો લખ્યાં
એર=૯=માટે સરવ આધાર વિશ્નુનો=વિશ્નુથી વેદ જાંણો=વેદથી
જ્ઞાન દેવ છે જ્ઞાનથી મેઘ પરમાંણો=૧૨=માટે મેઘની પુજા કરો=
પ્રેમથી દુઃખ આપીને આવા રે=એક મના થઈ આરાધસો તો=નવે
નાથ આપાર=૧૩=મેઘ આધારે વિશ્વ સરવે અરાડ ભાર છે જેર=
સર્વને આધાર છે વિશ્વ (વિસ્વધ) નાથનો=માટે ભાન લે હનરી તેર=૧૪=એમ
સકળ વાપીક કઈવાસ્યા જ્ઞાતેશ્વર નાથ=માટે નીત જ્ઞાને જઈ લળો=
તો સરે તંમારા કાજ=૧૫=માટે દેવને પુજ છે અપુરવ=ક્રીઆ ધર્મ
આચાર=તેથી વરત અપુર્વ પારા કેરાં=તે ઉપર પુન દાંન સાર=
૧૬=માટે તેથી સર્વે ફર પટા=તમો ધારણ રાખો મન=કારજ કસ્સું
તમ તણાં=એમ કહે છે સરકા સરણ=૧૭=જુઓ કહે વીહસે મીત્ર કોણ=
જોવનમાં મીત્ર કોણ લહીએ=વળી આતુર કાળે કવણ મીત્ર=મરણ
કાળે કોણ લહીએ=૧૮=ધર્મ કહે પરદેસે વીદ્યા=ઘરમાં ~~સ્ત્રી~~ મીત્ર
સ્ત્રી જાંણો=વ્યાધી વખતે વૈદ્ય મીત્ર=મરણ કાળ દાંન પરમાંણો=૧૯=

જક્ષ કહે ધર મધે ધરમ ક્વણ=વળી જસ એક કોણ સોહી=વળી
ક્વણ પુન્યથી સરગ પામીએ=૯૯=ધર્મ કહે મુરજાદા ધરમાં=
જસ પીસે જસ દાંન જાંણો=સત્ય થકી સહી સરગ પામીએ=સુખ
માં સીયળ પરમાંણો=૧૦૦=જક્ષ કહે મનુસ આત્મા ક્વણ=ક્વણ
મીત્ર તે હોઈએ=જીવન તે વળી કોને કહીએ=ઉત્તમ ગતી કેમ હોઈએ= (હોઈએ)
૧૦૧=ધરમ કહે મનુસ આત્મા=સુત સરખા ભારજા કહીએ=અને
જીવન સૌનુ મેધ જાંણજો=પણ મોક્ષ દાંનથી લહીએ=૧૦૨=જક્ષ
કહે ઉત્તમ નર પામે ક્વણ=ધન પામે કસું ધન હોઅ=વળી લાભ
પીસે ક્વણ લાભ=સહી સુખમાં સામાં હોઅ=૧૦૩=(કહે) ધરમ ઉત્તમ
તેલજા=ધન મધે વિદ્યા સાર=અને લાભ પાસે કુશળ લાભ=
સુખમાં સંતોષ અપાર=૧૦૪=જક્ષ કહે પ્રથવા થા સુતાર=ઉરધ
આકાશે પેસું હોય=વળી વાઉન મધે વેગ કોણ=દુખમાં દુખ કોણ
સોહી=૧૦૫=ધર્મ કહે રે ધરણી થકી=માતા ભારે આકાશ થકી
ઉરધ રહે તે તાત=અને વાઉનથી મનનો અધીક વેગ=દુખમાં
ચીંતા સાક્ષાત=૧૦૬=જક્ષ કહે સુતજો હોય=પ્રીય સુતસુ સોયના
જાય=અને ક્વણ તજે પ્રતિષ્ઠા પામે=ક્વણ તજે સુખ હોય=૧૦૭

ધરમ કહે અભીમાન તજે = પ્રીય લોભ તજે ~~સુખ પાંમે~~ સોચના

વાંમે = કામ તજે તે પ્રતિષ્ઠા પાંમે = ક્રોધ તજે સુખ પાંમે = ૧૦૮ = એમ પુર
ણ પ્રશ્ન કર્યા = જક્ષે પ્રત્યે જેટલી વાર = તે પ્રશ્ન સાંભળી રુદેમાં હરખ્યા
સારો ધાર = ૧૦૯ = તારે જક્ષ કહે રુજ પ્રશ્ન સાંભળી = મનમાં ધ્યારે
સા
રણી આત = તે માટે તું કહે મુજને = તારો એક જીવાડી સભાત = ૧૧૦ =
તારે ધર્મ કહે સાંભળી કોણ છો = તમો જક્ષ દેવ મહારાજ = તો લઘુ
ભ્રાત મારા નીકુળને જીવાડો મહારાજ = ૧૧૧ = તારે વદે મા જક્ષ
અર્જુન મહા બળીઓ = નર નારાયણ હોય = તે ભ્રાત તજી
અપર માતા ભાઈ = ક્યાં જીવાડે સોય = ૧૧૨ = એક આકુત નણ કેરું =
બળ ભીમમાં હોય = તે સરખા બંધવ તજી = નીકુળ જીવાડે ક્યાં સોય =
૧૧૩ = તારે વદ્યા યુધિષ્ઠીર = ધર્મ તણું હીત તમને કહું એક વાત = માદ્રી
સરગ વાસે ગઈ તવ મુજને = સોંપ્યા બેઉ ભ્રાત = ૧૧૪ = તે માટે મારે
સૌ જો સરખા = અધીક ન ઓછા કોઈ = તે મળે લઘુ ભ્રાત = નીકુળને
ધુ
જીવડાવો સોઈ = ૧૧૫ = તારે પ્રસન્ન થઈને જક્ષ વદ્યા જે ધરમથી
ના ચળ્યું ચીત તારું = તો તારા બંધવ ચારે ઉઠજો = એ સાત
વચન સહી મારું = ૧૧૬ = એવું કહેતા બંધવ ચારે ઉઠ્યા તેણી વાર =

તારે રાજા યુધિષ્ઠીર આનંદ પાંમા = કૈડે કરજા જ્યાર = ૧૧૭ =
પછી જક્ષ પરતે બોલીઆરે = વેગે કરીને ધર્મ રાજ્ય = તમે સતવા
ચક કરો મુજને = તમો કવણ છો દેવરાજ = ૧૧૮ = તમો રૂપકે મમ
પાતા = બ્રહ્મા વિષ્ણું સોરી = કુ પીતા તારો ધરમ સાંભળ = મુજ
મન પતી સોરી = ૧૧૯ = સતશાસ્ત્ર તારૂં જોવા ~~ખાતર~~ કારણ = મને મોક
લ્યો વિષ્ણું મહારાજે = જાકુ ધરમ દીઠા તુજ પાસે = તુંજ ચખ્યા
ચીત આજે = ૧૨૦ = જપ તપ દાંન ને અનેક શાસ્ત્ર = તુજ પાસે જાકુ
સોરી = તે માટે વર માગ મુજ પાસે = તને સાધુ આપું સોરી = ૧૨૧ =
સુત પાંડુ કહે પરધાનુ મુજને = આપીજે સહી આજ = ક્યાં પાત્ર
જગન તણાં = તે કોણ કરી ગયા મહારાજ = ૧૨૨ = પાંડુ રાય કહે ક્યાં
અમે = સહી સારો ધાર = જક્ષ રૂપે પાતા તારા અમો = જો કીરણ
પાત્ર આ સાર = ૧૨૩ = લાવી આપાં કુસી પાત્રને = પાંડુ ગયા છે દેપ
ધાંમે = વિષ્ણું ચાતીંત્ર કેવાં કરે = પાતા પાસે જોવડાવો ધરમ = ૧૨૪ =
મારે અમો ધરમ જોવા કારણ = મરમ રચો મોરાર = જોડી કઈ જુ
ગતના ચાલ ચાલે = જોડુ અદૃસ્ટ રહી આવારે = ૧૨૫ = જેમ કીરણ
પાત્ર કુસીનાં કરીઆં = તારે સોમ કરો જ્યાર = તેમ આજ તમારાં

મન કરાં=મુઢમતી અજ્ઞાન્યારે ઉમાર=૧૨૬= ધરમનો રસ્તો ધર્મ જાણ્યો=
અનેક રીતના ધર્મ=તારે બ્રહ્મ પદ પાંમી આ=જાંણી ધર્મ શાસ્ત્રનાં
કર્મ=૧૨૭=એવો ધર્મ જો સાચવો=પાળો પરમાંણીને આજ=તે દરાડે
તો ક્રસ ફુળ=આ કરેણી એ સરે સૌ કાજ=૧૨૮=કરેણ રહેણીથી
ચાલસો=અનેક જે ધરમ=સાંભળે સૌ સુખ પડે=પાપ યતુર પણે
પાપે=૧૨૯=કેટલીક વાર્તા ધર્મ સાંભળી=મન તરપત થયું વડી=એટલે
કૃષ્ણ પધારશે આ=પ્રગટ થઈને આપે કરી=૧૩૦=તે લીલા પ્રગટ
આજે લખાવી=પડદે રહીને આપે કરી=પ્રગટ થયે પ્રસ્તાવ કારે=મારે
ઇદ પ્રમાણે ચાલા કરી=૧૩૧= પાંચ કરી છે જુધ પાંણ જે કુજીક
તારે બોલ્યા યુધિષ્ઠિર રાજા=કૃષ્ણ કૃપા નીધી કહો તમો આંદીથ=
ધર્મ પુછે સૌ સો અતી સાર=અસ્વમેધ જગ્ય પાસે કૃષ્ણ કરેરાવું પુરવ
[illegible]=જે જે પ્રથમ જુગ ધરમ સાજ=કરે અસ્વમેધ જગ્ય સતભાવ=રુ રાજા
જગન જે કરતા સહી=તેતો પૂર્વ બહુ કરતી એ રીતે=બધી પૃથ્વીનું ધન
લેવું કરે=રાજા જતી સૌ સાથે પરવરે=૫=પછી જગન આરંભે સહી=ધન
સર્વ ખર્ચ તારે એક જગન કરેવા રહ=એવામાં કોઈ કપટ રે રાજ=

તો જગન કાંમ અરકાંમાગ પાછ=૭=તે દીવસે કસ્ટી ધણી=આજ
સઈલ જતાવું આગરના ધણી=૮=તે તમથી આજ નાસરે કાજ=
તો કેમ પાંમો અમરણાં રાજ=૯=દેવ સેવા સૌ મેલીને રઈયા=દેવ
દર્શનથી અળગા થયા=૧૦=દેવ દર્શન એક ડગલે એક જગનનો
ડગલે
લાભ=જાત્રાનો વળી છે અઘાત=૧૧=દેવ પ્રસાદીએ એક દાંણો
પરતાજ=તો દાંણે દાંણે જગન લખાય=૧૨=જાત્રાના ખર્ચમાં એક
રૂપીઓ આપે=તેને લાભ ૨૭ સોરી જગનનો કરી થાપે=૧૩=
માટે સાંભે લાભ મેલો છો અપરંપાર=આજના રંક માયા
પા
જુનીવર છો આર=૧૪=સંસાર લોભમાં તમો વળગી રહ્યા=કાળ
તો તમારે સીરપર રમરમા રહ્યા=૧૫=તમો ત્રણ લોકમાં જીત
વા ચાહો છો સહુ=તમથી કાળ જીતાતો નથી તે કારણ સું
કહું=૧૬=જેને સુખ દુખ છે બંને સમાન=તેણે કાળ જીત્યો પર
માંણ=૧૭=આજ મોનવી ઘણી મન વાંછના કરે અપાર=પણ
મન વાંછીત ના પાંમે લગાર=૧૮=આજ સુખીઆ તો કોઈ
નથી=ખાવા છે તો પુત્ર નથી=૧૯=સુખીઓ હોઅ તે જાતે
રોગાસ સહી=રોગી નહીને ધન છે તે પરવાર નહી=૨૦=માટે

કલ્પના કહે સહી= ફરી કરે તે બીસે કોઈ=૨૧=ફળ ફરીને ભાગ્ય
પાંનજે=કાળને મન સમાન છે તે=૨૨=પંડીત અગમ જાંણે સહી=
પણ કાળની ગતી અકળીત જાંણે નહી=૨૩=જેમ નદીમાં કાસ્ટ રોળાએ=
તેમ કુંટુંબ વેદનાએ સંસારમાં ગોપાં જાય=૨૪=રાગ દ્વેશ ઘણા
સમાવે સહી=પણ કાળના સમાપાચો કોઈ પી અઈ=૨૫=સમુદ્ર ઉધાન
વેળા ચુકે નહી લગાર=તેમ કાળ વેળા ચુકે નહી રે નીરધાર=૨૬=સાધુ
બ્રહ્મ ભાવ રાખે સહી=તો કાળનું કંઈ ચાલે નહી=૨૭=પછી રાગ સોક
ના ધરવો લગાર=ને મરવું તો છે સર્વને નીરધાર=૨૮=કર્મને અનુસારે
સર્વે અવતરે છે સહી=પૂર્વના કરતવ ભોગવો છો અહી રહી=૨૯=
તે કરતાં જો પુન્ય ધર્મને મારગે ચડે=પાપ નાસે ને પુન્ય અતી વીસ્તરે=
૩૦=જે કોઈ સતપંથ દેવસેવા કરનારા છે અહી=તે તો પાપ ની તે દુરે
મરતી વેળા તેને નડસે નહી=૩૧=તારે ધર્મ ~~કરે કૃપાળ~~ પુછે કહો કૃપાળ=
મોટું પાપ તે સું
મોટું પાપ તે સું નીરધાર=૩૨=પોતાના કુળનો ધર્મ લોપે જે=રવી ક્રિયા
પછી દાતણ કરે તે=૩૩=સુરજ અસ્ત વેળા ભોજન કરે=જે દેવસેવા કર્યા
વીના રજન આહાર જ કરે=૩૪=વેદ વાંચે સાંભળે ને પરનારીસું ગવન
કરે=બાળક વેચે ને નઠારી વસ્તુનો વકરો લે=૩૫=ગૌ હત્યા બ્રહ્મ

હત્યા કરે નર છે=પણ જાણે મીત્ર ગમન કર્યા કરે છે=૩૬=~~એવાં અનેક~~ (ગુરૂ હત્યા)

ગુરૂ,દ્રોહી=ગુરૂ પત્ની ગમન કરે છે=એવાં અનેક પાપ મોટાં છે તે=૩૭=

એવાં પાપ પરહરાવીએ તો પારના આવે=તે માટે સંક્ષેપ માત્ર જણાવે=

૩૮=મોટા ભાઈ રહે ને નાનો ભાઈ પહેલો પરણે છે=ગૃહસ્થ વે ઘરડો

ચાકર તજ્યો નહી તે=૩૯=છે એવું પાપ કરે તો તે ટાળવાનો સૌ ઉપા

ય=ઠાઢમાં પાપ લઈને તીજ માગી છુટીઆંમાં જાય છે=૪૦=એક

માસ વનમાં રહેને ત્રણ હજાર જાપ નીત કરે સહી=તારે તે પાપથી

મુકાઅત હઈ=૪૧=ગોત્ર ગમની અગ્નીમાં જળી મરે છે (મરાસે)=તારે પાપ તે

છુટે તે=૪૨=રૂસી પત્ની ગમનનું પાપ છે અપાર=કોઈ સાધ્યા બાંધીને

બુડી મરે નીરધાર=૪૩=નહી તો હીમાળે જઈને ગાળે દેહ=તારે પાપ

થી છૂટે=૪૪=અન્ય ગમનનું પાપ છે રે અપાર=જળમાં ચાર માસ

જોભાઈ રહે તારે ઉતરે પાપ=૪૫=ઘાલોડી કાચંડો કાગડો કોયલ

એવાનું ભોટેલું ખાય છે=ત્રણ દિવસ અન્ન પાણી તજવા ભરજી રહે

તો પાપ છુટે તે=૪૬=[૧] ચુલી [૨] પાપી [૩] ગુરૂ દ્રોહી [૪] મીત્ર દ્રોહી [૫] મદીરા આ

હારી છે=[૬] કજુધ્ધી [૭] ઉન્મત [૮] જાણક નારી નીચ જાતી [૯] ધુતારો તે=૪૭

[૧૦] ઘેલો [૧૧] લોભી [૧૨] અહેકો એટલા સાથે ગોસ્ટી ના કરવી જાણ=એવું

ધર્મ રાજાને કૃષ્ણજીએ ઇસા પાસે કહેરાવ્યું તેવાર =૪૮= આજ
સતગુર તમને ચેતાવે અન્યમેવ = એપા ચતુર થઈ રહેજો આજે
તમો સૌ દેવ જાણ = નહીતો તમારે અમારે લેવું દેવું નથી = છેડા છોડીએ
અમે કહીએ આ કામ ક્યી =૫૦= જેઠનું કડને કાગડો શ્વાન શિયાળ છે
જે = એટલા જણને અડકવું નહીતે =૫૧= [illegible]ટ રોઝ ગર્ધવ એટલા
[illegible]ચર એથી નહીં જાઈએ નીરધાર = દસ રાત્રી ધરઆ પીબા દુધ ગાય
લોસંનું દેવે નહી વાપરવું નીરધાર =૫૨= લાસુ કસર વાઢીને ખાવું
નહી નીરધાર = એટલો આચાર પાળે તે સધર્મી છે નીરધાર =૫૩=
આચાર પાળવો ને ઇંદ્રીઓને વસ રાખે = સંતોષ રાખે તે સદા
સુખી રહે =૫૪= જ્યાં રાજા લોભી ત્યાં પ્રજા પાપણી કહેવાય = રાજા
સતવાદીઓ પ્રજા સતવંતી છે ત્યાંય =૫૫= પુરુષ પરસ્ત્રી જે કહેવાય =
જેમ સુરજ વીના અંધારુ જ થાય તે =૫૬= પ્રજા દુસ્ટ તે સુખી કહેવાય =
પણ અંતે તો મહાદુખી થાય =૫૭= રોકડા મુકીને ઉધારે કોઈ ના રહે
લગાર = અંતે ઉધારો છે તે રોકડા છે અપરંપાર =૫૮= સત ધરમનો
રૂડો કરવો વેપાર = આચાર કૂડો અપરંપાર =૫૯= જો આચાર
નહી પાળો તો કેવા નીરધાર = જેવી વાંઝણી નારીને ઉજડ ભોમીના

સાહ તેપા તેજાંણ =૬૨= આજ સુત પુત્ર તે કોને કહીએ જે વેદ
સાંભળે ભણે ભણાવે ઉપદેસ કરીને અરથ સમજાવે તે કો
વેદના અર્થ સાંભળે પા નીરધાર = શીન આવેને મુક્તી પાંમે અપાર
=૬૩= ભજન જપ તપ દાન કરી આ ધરમ છે ઓ સબદપી સાબધાન
રહેવું તે ... સમજાવું જે કાળતો લાકી રહ્યો છે નીરધાર = સાંપુ
સમજાવે ભજન કરે તો હરિ કૃપા કરે અપાર =૬૪= વળી ધરમ
પુછે જે સુખ કોને ને દુખ કોને કહીએ સાહી =
સંકલે મરા ભુજાનો દાવંત મરા દુખ છે નીરધાર =
૬૫ = દરબાર ઉધાર ઉપર શાંત આધાર દુજો દાર
બાપ્યો ... જનકે આધાર =૬૬= સત ધર્મોને
સીધ ... સોને સંક જેવા રહે = બ્રહ્મનવાદીએ
બાંધી બાહીને વાતો કરે =૬૭= મારે મોટી
સીધ છે સંકને સહી = સંક દાસ સંક સ્રીને
... નરી =૬૮= મારે ... દાન
... નો ... ... = મારે
સંક ... માં સુખદે ... =૬૯=

વળી એકવાર પ્રહલાદને અજગર કુસી
મળ્યા તે વારે તારે પ્રહલાદે પુછુ સાંભ
ળજાવી પુતર (કુંવર) કેમ છે. આધાર = ૭૦ = તારે
અજગર કહે હમો એ મન હરિહરએ ભોજન
કરું અહી = તેથી મારી કાયા પુષ્ટ
પામે છે અહી = ૭૧ = તારે પ્રહલાદ કહે એનો
એ ભેદ તે કહો કૃપાળ = તારે કુસર કહે
તેહનું તીના કોઈના આસા ના કરવી
ભગાર = ૭૨ = ના આસા પદ મોટું આંગણ
= તે મારે સાભળી આયાને અજવાળ હીસાબ =
૭૩ = વળી ધરમે પુછુ જે ગુર સેવકનો
ધરમ કેમ કરીએ અહી = તારે કુસી કહે
દેવ સેવા તીના દાંભના કરાએ અહી = ૭૪ =
દાંન વીના તે દેવ સેવા તે કેમ ફળે આધાર = ઉતરો દોસ આપે (અપે) આવે
દાંન વીના નારધાર = ૭૫ = મારે જાતની દમડી ચુકાવો આજ અરી =
તો લાજ રહેસે દેવ દુનીઆનેરે અડી = વળી સંસારમાં ગોરા

શ્રેષ્ટ દેવ કોણ કહેવાય સહી = તેની પીધી પ્રકાસો સંસાર મહી = ૭ =
સુણો ધર્મ ત્રણ દેવ શ્રેષ્ટ કહેવાય જે = બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહાદેવ છે તે ત્રણ
તેમાં સૌમાં શ્રેષ્ટ બ્રહ્મા સહી = જેની મહીમાનો પાર જ નહી = ૮ =
પણી અને તેને જાણીને રાજતા જે = માટે શ્રેષ્ટ બ્રહ્મા જાંણીએ તે =
૯ = ને પણી સરવ દેવને આધારે છે વેદ કરીઆ આજ = ગનાંણ
અનેક પ્રકારના પ્રતીબોધ કરે માંનવીને સુધારવા કાજ = ૧૦ = માટે
આદ વિષ્ણુ અંત: કરણ તે બ્રહ્મા સહી = આજ કામુ ચલાવે
તે અધીક પદાલા અમર અહી = ૧૧ = આમમાં તે તેમણામાં અંત
ર ના ગણસો હજાર = એવું કરે છે પરી બ્રહ્મ પંડે રહીને આંણી
પાર = ૧૩ = પણી બ્રહ્માએ દેવતા ઓને કામ પેદા કરીને સોંપુ
જે = તેનો વીસ્તાર તો સાંભળો ને તે = ૧૪ = અગ્નીથી સર્વે
પ્રાણીને તૈયાર થાય જે = પાંણાથી અર્પ ના થયે તે = ૧૫ = સુરજ
દીપરો અજવાળુ કરે છે સહી = ચંદ્રમા રાતે અજવાળુ કરે છે
રહેણીને મહી = ૧૬ = કુબેર ધનને આપે છે જેમ = જીવને પાપુ થતા
છે છે તેમ = ૧૭ = પાપુ ગયો કે જીવને કાયા રહીને ગયાં જે = પાપુ

આપ્યો છે જપ ને ઉત્પન્ન થાય તે ॥૮૮॥ માટે મરે છે ને જન્મ
ઉત્પન્ન થાય તેનો આશ પાસા ॥ માટે ઈંદ્રીઓ સુણ કા
નાચરણમાં આંણવા ॥૮૯॥ જે ધર્મ પાળે તે ધર્મીનાં આચ
રણ કેવાં જોઈએ સહી ॥ તેની વીધી તમે સાંભળો સહી ॥૯૦॥
પરોઢીઆનું ઝાકળ વેળા ઉઠવું જે ॥ શ્રી ગુરુની સેવા કારણ
નાહીને પવીત્ર વસ્ત્ર ધરવાં તે ॥૯૧॥ પછી દેવ સેવાને સારૂ અને
અનુપમ સામગ્રી પાક રચવા અપાર ॥ સર્વે દેવતા સાથે
નારાયણને તરપત કરવાની ત સાર ॥૯૨॥ દેવ પુજન અભ્યા
કરીને મંત્ર જાપ કરવા સહી ॥ નીલ તજને સાંતી સંતોષ ધાર
ર પણે રહેવું સહી ॥૯૩॥ વળી જેનામાં ગનાન હોય અને
સાચે સુમારગ મોઝાર ॥ તેની સંગત કરવી બીજા સંગતના
કરવી ત્યાગ ॥૯૪॥ સારી સીખામણ દે તેને નમવું હેતે કરી ॥
ગુરુ સમાન મનમાં ધરી ॥૯૫॥ મન વશ કરીને ભજન સમરણ
કરવું સહી ॥ જેમ પુરૂષ સ્ત્રીને વશ થઈ રહે ॥૯૬॥ તેમ બુધિ મનને
વશ ને મન આત્માને વશ છે તે ॥ જો આત્મા કહે તો મન વશ થાય
॥૯૭॥ એ તો આત્મા યોગનો કહીએ મહીમાય ॥ એવી રીતે મન
વશ થાય ॥૯૮॥ એવી રીતે આત્મા વશ રાખીને ધરમ પાળવો

છે = ગનાંન જપતપ વરત ધરમ કરવો શાંતી પણે તે ૯૯ = સાંમી
સકળ સીસ્ટીમાં વાપી રહ્યા છે જે = એવી જાતમાં કહેવાય છે
છે ૧૦૦ = તેની પરીક્ષા કોઈ શાંણીજન લે સહી = અપર જીસો
માલમ પડે નહી = ૧૦૧ = કોઈની એજણા કાઢે ને કોઈ સો અવગુણ
ના બોલે છે = કોઈનું વચન ઉલંઘણ ના કરે તે ૧૦૨ = શાંણી
તે કેમ ઓળખાય છે = સો સાધે સમદ્રષ્ટી જે નર શાણે ને =
૧૦૩ = જેમ સુરજ પડે કીરણ તપે છે તેજ અપાર = જેમ સમુદ્ર
પડે વરસો વપાણું છે સાર = ૧૦૪ = જેમ ગારાપણ પડે
તેમના તેજ તપ છે સહી = સમદ્રષ્ટી નરની ઉતમ કરણી
દુનીઆને માંહી = ૧૦૫ = આજ સુસી ચાલે છે કોઈ સંત
તણા ચરણ પ્રતાપે = તેમને પ્રગટ કહું તો હાવા ચાલે
અપાર = ૧૦૬ = સર્વે મળી સત ધર્મે રહીને ધરમ પાળો સહી
તારે લાભ રહેસે તમારી અહીં = ૧૦૭ = ધર્મી થયા તો ઉમેદવાર
કરવો ઉપગાર = મોટે શબ્દ કરીવાના ના કાઢવો ઉચ્ચાર ૧૦૮ =
આસા તૃષ્ણાનો પારજ ના કરે પારખ = જેમ જંગલની વેલ વધે
તેમ આસા વધે જાય ૧૦૯ = બધી પ્રાણીનું સત મળે તો વૈરાગ

ધરાવષે ॥ જેવું આસા તૃષ્ણાનું જળ છે તે ॥ ૧૦ ॥ આસા તૃ
ષ્ણા મટે કરસ સરે સહી ॥ જે વેદ ફરમાવ્યું તે પાળે છુટસો
લોક ॥ ૧૧ ॥ જેમ પંડવની પરીક્ષ્યા પાંડુ પાસે જોવરાવી
જે ॥ તેમ તમારી પરીક્ષ્યા જોવા ઈછા રચો છે તે ॥ ૧૨ ॥ જેમ ગોર
સહદેવને કોરવોં આગળ પડદો ધર્યો હતો જેમ ॥ તેમ તમારે
હમારે પડદો વાઈ રહ્યો છે એને ॥ ૧૩ ॥ લોકોને રહીને
હરિ નરખે સૌના મન ઘરમની વાત ॥ પડદો છુટે તારે જુઓ
તમારી કરણીની વાત ॥ ૧૪ ॥ અરે ધ્યારો અધમ મુકીને
ચાલો સાતે સહી ॥ સતપીના કોઈ પારના પામ્યા સહી ॥
૧૫ ॥ જે સાતેશા અમારા સેવક છે જે ॥ કાયા કસીને કરણી
કરે છે તે ॥ ૧૬ ॥ કહેણા રહેણી એ તેમની એ ચાલસે જે - તેને
અમારે અંતર નહી તે ॥ ૧૭ ॥ જોલા આણ સરૂપે જળવંત
પીર ॥ કરણી કરો તમો રાજીને ધીરજીત ॥ પડદે રહીને પરીક્ષ્યન
કરે એ ॥ અગોપ વાતો કહી ગોર ॥ ૧૮ ॥ એ સીજાં મણ છે અપરં
પાર ॥ વાત વાંચીને સમજો મરા ઈસાર ॥ ૧૯ ॥ શ્રી સત
ગોર સહદેવ વાચા ॥ દસમા અવતારની વાંણ છે ॥ સુણો
મુનીવરો તમને કહું ॥ અને આજ દુનીઆમાં રહું ॥

દુનીઆંમાં તુ દેર પન સદી = સાસરીમાં રૂડુ દેવ દેરા એ જુદા = ૨ =
દેર પન નીજાં કો તમે પાળ = દેવ દેરા એ મોટી ઘાળ = ૩ = દેવ
દેરા એ અમો સરવે લડુ = દેવ પજે અમે ભાગવું સદુ = ૪ = દુનીઆં
સરપના અમે સરજન હાર = માત પાતા કરાવું નીરધાર = ૫ = પુત્ર
સપુતના જે રુપે = માત પાતાને જસ આપે સરવ કોઈ = ૬ = આ
જણોરુ માંહે ઉંડાં લગાડ = માત પીતાને દેઈશુ વે ગાળ = ૭ = જ્રાશ્વ
૨૧
માતાને પીડવું પરઘાત આંજ = તેમના કોઈ એ ના રાખી લાજ
૮ = લાજ રાખી રે લક્ષણવંતા થઈ = તારે તમારાથી રઈ પાસે
અંડી = ૯ = નહીતો તમે રડપડી મરશો = એવો દરણો આવે છે જરો
૧૦ = ઉગારવાનું તમે દલમાં ઘરો = તો અમે કરીએ તે રીતે કરો =
૧૧ = આંચ આવે છે અપરંપાર = તેના આગળ કરો ના સાતાર =
૧૨ = જેમ નદી કીનારે સાગર તેડ = તણાય પાળને ખેતરની વાડ
૧૩ = દૂધનાં જાંઘા સર્વે રહે = દહ મુકેતો સર્વે ઉપે ચાય = ૧૪ = દહ મુકેતો
દુનીઆં = દહ રાખેતો સર્વે ખુસી થાય = ૧૫ = નહી તો એક કાતરણી
એક તરવને કાંકુ = રંક રાય કોઈ નાગણું = ૧૬ = આફીઆત
આવે છે અપરંપાર = જાતા સાથે છે અનેક અપાર = ૧૭ =

તેની તમે કરજો પરહાર= આગળ પીતો જાંધા પાળ=૧૮=
પાળ જાંધોરે પ્રભુ આપ કરે= પુરષ તણો તે એ ચાલછે=
૧૯= પૂર્વે પેગાંબર જાંધેતા પાળ= દુનીઆની તો કરતા પર
ર=૨૦= દુનીઆ પેગાંબર પુઠે સરજ= પેગાંબર પુઠે આપ
દુનીઆ ખડી=૨૧= ભગતને પેગાંબર એક કરે પાપ= ભગા
પા દુનીઆં ઉગારેને લગાળ પી પીડા એ=૨૨=ન સમો
દુનીઆં ગનો પે કરે= મનમાંને તેમ આપે કરે=૨૩= તમે સમજુ
કરે પાઆ આપ= જરા દુજ આપે તો મેલો ભાપ=૨૪= ઉલટાં
ડુંગાં અમ પર દેખો= ઉલટો જાપે સોને સરપર લેઆ=૨૫=
પહેલો કસાલો આદમે સહો= જરાક ભુલા તો સરપર આવી
એ=૨૬= ફરી ગોઠો નજાબે સર સહી= ઉમત પોતાની એ
પાડા તરી=૨૭= ઉમતનો જુલમ તો ખેંચો અપાર= પયગંબર
મારયા જરૂ નીરધાર=૨૮= તોય તેમણે સબુરી કરી= એવી
ફકીરી દલમાં ધરી=૨૯= ઇસા નજાણે અપણી પીડ= સુધને
કારણ ધીતી ભરી=૩૦= આપ પડી પડી ઉઠાવતા= જડી
જાવેને ચોરી ભાવતા=૩૧= મુસા નજીને તો મુશ્કલ પડ

હીરાપન જડો તો નહી =૩૨= ઈબ્રાહીમ ખલીલ આપ કીલાવે =
જલતા અગનમાં કેપાજલાવે =૩૩= જરા જ ભેથી અરે ના કરી = જુદે
મોકલી તે સરપર ધરા =૩૪= પેગંબર રાજાને અેકા થયા = સાંધો
નારકે ને રસ જસીગઆ =૩૫= જડા જુદાએ કરાવુ સરી = સુરણ
ન તો કરાવુ નહી =૩૬= ન તારો તો મોલને સ્વભાવ = ગુનકાર
તો જાગ જનાય =૩૭= નરાણાના ગુનાજ થયા = ધુમર રતાવે
કરતા રહા =૩૮= નાકરપાંણી તેને કરે = રંગોરંગ જંને પનો છે =
૩૯= મન ગાળીને જંઇગી કરી = તારે આઈઆત ધુરનીકલી
=૪૦= કરી કસાતા ઈસ્માઈલે સરા = ધરી તને તો કેપારસરાની =
રાજપપી અરે ના કરી = આવા જલાતે સરપર ધરી =૪૧=
ઘાંન ઘરૂ ઘરડી ધેર સાથે = તારે જલાથી છોડાવા નાખે
=૪૩= પણી આકુજી આંખો સરી = રડતાં રડતાં રહે છે પછ
ગાઈ =૪૪= ઈસુરનો લાગ્યો (લાગો) બાપો = અગોઆર લાધા ઓનો
લાગ્યો જુણાયો (જનાયા) =૪૫= પેગાંબર તો ઈસુર કરે પાય = દુણ સરાં
પોતાની કાય =૪૬= કુવામાં પડાને જંઈ જાનો સરાં = જરા
દુજ મોહેના કર્યાં =૪૭= તારે પેગાંબરી કબુલ થઈ = અરે

रोणाने लाम छेसरी जा=पणी ७=रीआसर केपी पडी=
जाप दीकरा पर आपीलातरी=ज=सरपर गुरो नरो
तो लगा५=लोज सरस्ता पढेरा गीरघर=प०=इया पेगां
जर नी सुगो तमे पात=इया जराजर नरी कोई आ४=पी=
इयानी अकल अेपासरी=सर्पने सीजांमग देलातरी=
प३=सारू करे तेने अपणी पडे=करमनां कांणां ते आपीनडे=पउ=
सार कपावुं पापीओ तरी=सणुरी राजी इआओसई=
प४=अप७ आक्रीआत आवे छे=कसजैंसा पोतानी देह=पेप=
तारे तमे पेगांजंर करेवाय=सणुरी राजोतो तेवा पारआे=
प३=छपुजनी तमे धारजो जुओ=सरपर कसातो सइरो=प७=सणजी
सर्वे जाता रही=देह सर्वे छेदाई गई=प०=पणी नजी
महमद पर आपा=उंमत पोतानी छे अता घणी करावी=प०=
उमते जुलम क्यों तो घणो=नाना साईं जे सरपर दीधां=प७=
उमत ने कैपाकरीता=सपामण जवची देह राजी ताक=दी=
तोअ तेमने परपरेसने मारी आ=जराजपवी तेता मीरीं डरा=क=
आ तेपारीते तमने साम्पुं=नवालो जाईजे तमण रुगाउ=
सा।

૬૩ = તો એ અમને પથ્થરે મારતા = અપણાં વચન તો જે કરાવતાં =
૬૪ = અમારે સીર તો મેલતા સાહેબ = તેથી ઉંડી પાપની કાપ = ૬૫ =
અલી મોલા આપે દરવેસ = આલ હુસેની માં આપા અને તેજ = ૬૬ =
તો એ તેમને કેપા કરી = જેપા આપી તેથી સીર પર ધરી = ૬૭ = ખંજર
અમારે જુદ્ધ કીરતાર = ખરા મોંઠે ના કરો તુછકાર = ૬૮ = જો જુદ્ધ કોંપે
તો કેમ રહેવાય = જે પડ ઓઠાં મળીને જાય = ૬૯ = પોતીકે કરાવે
પોતે પીડાય = દોસદ હશે તો જરા ભી થાય = ૭૦ = હુસેન અલી
સર કુ પીતા લહી = ઉમતને કાજે તો સીરપર સહી = ૭૧ = હસન
અલીને તો ઝેર તો દીઆ = ઘર ફાટ્યાં તો કોને કહીએ = ૭૨ =
આપ અમારેમાં આજ ઘર અમારામાં ફાટ ફુટ અને દુખ
કોને કહીએ ઈઆર = ૭૩ = હજાર જાપાસ બોતેર કરાવા =
હુસેન અલીની સાંગા આપા = ૭૪ = તેમ દેનારા કોણ ગારા =
દોસ હતા તે દુશમન થયા = ૭૫ = ઈકોતેરે તેમ દીધાં સહી =
બોતેરમાં હુસેન અલી સહી = ૭૬ = કેસ કજીતાને બોજા ઈઆર =
સો મળી બોતેર નીરધાર = ૭૭ = તે દરશે તો વેળા સહી =
આજ વેળા મહા કુળાવળ કહી = ૭૮ = ઈકોતેરે તેમ તો દેન

દીરઘા=આજ તેન દેવતા કોઈમાં રહ્યા ૭=આજ એવો કસાતો
ગબરે હોય=તેન દેવાને કોઈએ નાશે=૮=મહા જુલમ દશાકે
આવે છે સઈ=તેમાં અમથી રહે પાસે નહી=૧=દુશુ અને ઉગારૂ
આજ=ટેકા છઈ રાજુ સાક્ષાત=૨=પડુ પડુ તો ધર્મ એ રહી=ત્રાં
લગી અપરા અતાં લગી અમરી એ આઈ=૩=અને ફરપંત
ધરમ ઉદાસ થશે=તારે જગ ઉદાસી અમને કરાવી આવજે
ઓગણીશ આપાં અરસપી આજ=સવાલ પાણેતા રહેસે
લાજ=૫=છ મહીનાનો છલ્લો કરાવી આવે=તે સાંભળીને અમને
ધુમારો આવીઓ=૬=એ સાંભળીને કોઈ અમ પાસે નહી આવે
આરે સાઈજ એ કેમ કરી પાવે=૭=છો મહીનાનો છે ફરમાન=
તેથી કોઈને નહી ઉપહાસ=૮=તે માટે અમ પર આસાન કરે
તો કાંઈ અમથી નાપશે જશે=૯=ફરીને રજે કરાવુ સઈ ત્યા
લાસ દેવનો કરો સરપ કોઈ=૧૦=અસાડ સુદ ૧૪ ચૌદશને રપાવર
ને દેવથા સર્વ પાઓ ફુસો આર=૧૧=રપાવરને સમી સાંજ
સહી=દેવ દરબારે આવો સરપ કોઈ=૧૨=દેવે પ્રસાદી કરાવો
સાર=દેવ જમાડો લશને પાળ=૧૩=પૂજા મુકો દેવ દરબાર=સર
સર નીમોડો આવો સાર=૧૪=પાપા રૂપાઓ મુકજો સહી=

ગીન ચોજાણજો મળી સરવ કોઈ ॥૧૦૨॥ નાના મોટા સરવ ને
ફરમાવ ॥ ચોજા પછી કરો અરદાસ ॥૧૦૩॥ પીવાર ને દીન થી
નીયત બાંધીએ ॥ સોમવાર થી સર્વે આદરો તે ॥૧૦૪॥ અસાડ સુદ
૧૫ ને સોમવાર ॥ તે દીવસે નહીં તેપો આવરે ॥૧૦૫॥ દસ વરસના
ઉપરના જે ॥ સર્વને હુકમ ફરમાવો ખૂબ ॥૧૦૬॥ ૪૮ ઘડી રાતનું ઉંઘું
સહી ॥ પવિત્ર કરી પોતાની દેહ ॥૧૦૭॥ વસ્ત્ર પહેરવાં ધોયાનાં સાર ॥
આસણ બાંધીને રહેવું નીરધાર ॥૧૦૮॥ ઉભા રહીને તપ આદરો
જાપ કરીએ તે ગુણ ગણો ॥૧૦૯॥ જાપ જપો છે ઘણા અતી
આફીઆ ત્યાં ઉતારો ॥ આવી જાતનું ભરાવો ॥૧૧૦॥ હૈયા સુધી
અંતરમાં લાવો ॥ જાપ ભણવો એકાંત લાવી ॥૧૧૧॥ કોઈ વસ્તુ
માં ધ્યાનના રાખો ॥ વાત વાચાર ઉતારમાં દાખો ॥૧૧૨॥ જેરખા
ફેરવો એક સોને પચાસ ॥ તારે પ્રસન્ન થાય ગુરુ દીસ ॥૧૧૩॥
દીન પરતે કામ ધંધો કરો ॥ વખત વેળાની માળા ફેરવો ॥૧૧૪॥
પચીસ ભાણા દરરોજ નીજે ॥ તે તો કરવી આણી મન ને ॥૧૧૫॥
ગુરુ દીન પરતે જાતસો નહીં ॥ સગા સાથે દેવે આવો સરવ
કોઈ ॥૧૧૬॥ દેવે સરપ આવો ને રહો ॥ દદ બાંધીને દેવ સર્વે
લોકો ॥૧૧૭॥ કહેઓ જે ગુના કીધા હોય ॥ તે તો બક્ષો સર્વ

આવી ક્રોધ=૧૧૧=પરપારીને આળા કરો=કરીમ રહીમની પાંચ ઈરપો=
૧૧૨=પછી ઉલાર રેવું એક પગે સહી=ડાજો પગ વાળાને તડી=
૧૧૩=પછી આળા ફેરવો પચાસ=જાપ કરૂ તે લણો તે રીત=૧૧૪=તોજા
તોજા તક સાર માફ કરો=એમ કરીને ગણકો મુકવો=૧૧૫=પછી
પરપારીને સરવ સત્ય=પોત પોતાને ઘેર જવાની પાત=૧૧૬=જે
નાપી જેવો નલાઝ આહાર=કસા આહાર તો આપે પારસીક=
પાસેર ચારશેર ને ત્રણ શેર [પાસેર]=તેની ઉપર અમારી મહેર કરીને=
જાદુ આહારથી ભજન નહી થાય=આપે નીદ્રાને ઘણુ પરસાપ=
૧૧૭=તેથી આહારો જે કોઈ કરે=તેની ઉપરથી મહેર ફીરે=૧૧૮=જાદુ
આહારથી ભજન નહી થાય=આપે નીદ્રાને ઘણુ પરસાપ=૧૧૯=
માટે જાગરણ કરવુ સરવને સહી=મધનીસા સાધો સરવ કોઈ=
૧૨૦=સર્વની અમે રક્ષામાં રહુ=ભેલ પાડવા ક્રોધ એનાં દરીશે=
સાથે ફીરસ્તા અપંર પાર=તે આવે છે તમારી વહારે=૧૨૧=જો
એક ચિત્ત ફકતને રાખો તમો=તારે વહારે આવું અમો=૧૨૨=ચાલીસ
દિન એ રીતે કરો=તારે તમે તો મુજ જેવા [હશો]=૧૨૩=દુનીઆ સરવ
સુજ સહાયતામાં રહે=તમ પુન્યે ઉગારું તેહ=૧૨૪=બ્રાપણ
પદ દસમને સુક્રવાર=તે દીવસે આપે પાર=૧૨૫=બ્રાપણ

માસ ધરમ બોષે = તેપા તપ કરાવું તે =૧૨૮= દસમે દેપ જમાડે સહી=
જેવુ મલે તેવુ ઝાપો સરવ કોઈ =૧૨૯= પુજા કરજો સવા પાંચ સહી=
મોદીક જમાવા જમો સરવ કોઈ =૧૩૦= જેવું મલે તેવું શાકર કસું=
સાંઉં કરી સર્વને જમવું =૧૩૧= અઢી સપા જો મુકતા હોય = તે
મુકે તો ફરીઆઉં હોય =૧૩૨= ગાંમના મોટા ગાંમના જે = અઢી સપા
મુકો તે =૧૩૩= સુકરવારે મોદીકનો આહાર = સનીવારે કરવો
પડેવાર =૧૩૪= અગીઆરસને સનીસર જે = તેજાંનો પહેલો
દીન એર =૧૩૫= તપ ઉપર તેજાં તરપાર = ઢાલ તરવાર બાંધો
ફપાઆર =૧૩૬= તે ઉપર ધરમ જે હોય = નવેનીધે પામો સરવ
કોઈ =૧૩૭= ફકીર આલમ સાહા કરાવે જે = તે તો દુવાઆમાં દસે
એર =૧૩૮= સર્વની આગેવાની કરતા સહી = સવાલ કરે ઘેર ઘેર
જઈ =૧૩૯= જેનાં ભાગ્ય હોય તેપી અપાય = હોંકી મુકવા આતા ગણા
ધાપી =૧૪૦= મુલક ચોવાસમાં ફરી ફરે = ઘેર ઘેરના આગેવાનો કરે=
૧૪૧= આલમ સાહા ખજાનગા સરવના સહી = ઘેર ઘેર ખાંભા
ભરાય છે સહી =૧૪૨= ખાનો ઝમારો ને નહી અપાતા = તારે
આલમ સાહા ફકીર થઈ આવતા =૧૪૩= જે આપતા હોતે
પ્રીતે સહી આડી આવ બાલા તેની ના સહી =૧૪૪=

ફકીર મુસાફરતો આલમ મેં સાશ તણા=તેતો ફરતા આવ્યા
નેઘગુણ=૧૬૫=તેતો ફરતા ધર્મીને તઈ=આલમ સાઇ ફરતા
દુનિઆમાં જઈ=૧૬૬=ફરજે આપતાતે તો ઉગારે તઈ=જરૂ
પસ્તાઈને મરે=૧૬૭=ઈતે આપાં તેની સુ[…]ણીને વાત=આવી
ફતા સરપર ઘાત=૧૬૮=ઘના ની તો પારંપાર=પેટે નડોતો
તેને પરીપાર=૧૬૯=દેવ ધર્મીને માગે પુત=જાંણે મારૂ ઘર સાલે
રુત=૧૫૦=પુત્ર જન્મ્યા નો જે દિન થયો=અપજોગ એવામાં
તે આવી ઓડ=૧૫૧=જાંણ જોશી જોતાવ્યા સઇ=સતાતરી
તેડાવ્યા સરકું=૧૫૨=જોતાસ જુવેને ઘુણે સીસ=કેમ કરેતા ન્યા
રે આજ પતાશ=૧૫૩=તારે જોસા કરે સુણો રાજાજી એર=કાળ
પુત્રનો આવ્યો જાંણો તેઇ=૧૫૪=જેને પુછે તે સર્પ એમ કહે=ઈલાંગે
દરાડે મરકુ એંનું છે=૧૫૫=જે દીવસે લગ્ન પુત્રનાં થસે=પુત્ર ક્યા
એ કાંતે થસે=૧૫૬=ચાર ઘડી જાતાં સઈ=કાળ પુત્રનો આવસે
સઈ=૧૫૭=સર્પ ડસસે તેણીવાર=જાંણુ જાવ્યા જોસાતા સાર=
૧૫૮=એવા જન્મ પત્રી કરી આપ્યા સાર=જોતાસ જોઈ જોસીએ
તે ઉતાવાર=૧૫૯=આગાં આપનાં પુત્રનાં જે=રાજા કહે છે

ના સુતાતે=૧૬૦=એમ કરતાં તો વીત્યા જદુ ઉંમ=ફરી ફરી
~~પાક્યમ~~ પાકા જદુ જંગ=૧૬૧=ક્રોધજી કન્યા પુત્રીના તે=લોક દુનીયાં
સર્પને એમ કરે=૧૬૨=તૌકે મેણું (મહેણાં) દીધાં જદુ જગત બોલતી દુનીઆં
સદુ=૧૬૩=જગત કહેતા જે કુંવારો રાજસે=એના કુળને લંછન લાગસે
=૧૬૪=તે મહેણું સાંભળી ને કન્યા લાવો એર=જે લખુ હોય તે કેમ
મટી જાય=૧૬૫=રાજ પુત્રને પરી કન્યાય=તારે વીપરીત વાતો થાય=
૧૬૬=રાજ પુત્રના માતાપિતાએ=સોક ધર્યો છે પોતાની દેહ=૧૬૭=અંગ
જળતણને સાર=આંખે આંસુ પડે ગાર ધાર=૧૬૮=ઉપર દરજણે
મનમાં શોક=દલમાં મોટો આપેલો ધોકો=૧૬૯=રાંમ રાંમ મોઢે
ઓચરે=એવા ધણના મનમાં ધરે=૧૭૦=એવે ચારઘડી રાતે જાર
ધાર=સરપ આવો ડસવા તે ગાવાર=૧૭૧=ચતુર કન્યા રાજપુત્ર
સાર=જમવા બેઠા નીરધાર=૧૭૨=ખાંડનું લાવીને ઢાંકર કરૂં=નવે
નીંદ માહે લાવીને ભરૂં=૧૭૩=સર્પ જાલનો આવતો જે=થઈ સુ
રાજની દેહ=૧૭૪=એક ધાંન રક્ષા પાય=કરું હું થઈ રાણી
કાય=૧૭૫=ઓરતે ઉગારવા આવ્યા સરી=આલમ સાઈ।

ફકીરતો આંગણે આવી ॥૧૭૭॥ સપાલ કરો છે તાં તો તેર॥
ઈશ્વર હોય તે આપો જે ॥૧૭૮॥ તે શબ્દ રાજા રાણીએ
સાંભળ્યો સહી ॥ ચાલ લરેતી ઉઠાપી તદી ॥૧૮૦॥ ત્યો જાવા
ગયે તે કમો ॥ રાજા પછીને પછે તમે રમો ॥૧૮૧॥ જે તંડારસે
રાજા આવે ॥ ઉસકી જાતા સજ મીટી જાવે ॥૧૮૦॥ એવું
વચન આતમ સાઈ કહ્યું ॥ તે વેળા એ પુત્રનું પારૂ ઈયું ॥૧૮૩॥
આપુન્ય તાંજુ પયું તે આવાર ॥ જાતા મરીને આવો પાર ॥
૧૮૪ ॥ પૂરવને પુન્યે ઉપરો સહી ॥ દુજ સકુ પોતાની દેહ ॥૧૮૫॥ આવે
પેટારથી સર્પ થયા ॥ આપ પાપી અણગા થઈ ગયા ॥૧૮૬॥
એમ આતમ સાહ આવ્યા સહી ॥ દેર ઘરી દુનીઆં મહી ॥૧૮૭॥
આલ મુરા હરી પંથે આવ્યા ॥ અંગ કળાગા ધણી અને હ્યાપા ॥
૧૮૮ ॥ અનેક રૂપે અને દુનીઆમાં હરે ॥ સરપના મમનીવાળો હરે ॥
૧૮૯ ॥ અમે હર દુનીઆમાં થઈ ॥ અમારા મુસાફર ફરતા સહી ॥
૧૯૦ ॥ અમારા મુસાફર તો ગામો ગામ જાવે ॥ ધર્મીને ઘેર તેપાને
આવે ॥૧૯૧॥ કાકાને બોધને મીયતાં ત્રાણ ॥ આ કંપી આપા

ઓળખ્યા સાંઈ ત્રીલ ॥ જે જર સાંભળ તારસર્વે કોઈ ॥ મળવા નહી

આવતા સોઈ ત્રીલ ॥ ઈતે પ્રીતે મળો રે ઈઆર ॥ જમાડો જેમલે

તે સાર ત્રીલરે ॥ ઇક પરમાંણે આપો સહી ॥ ગાંણ થયા તેને સું

કહીએ અહી ત્રીલ ॥ સર્પણ ઘેર છે જાણો અમારે ॥ તમે આપતાં

અમને કેમ પીસાવે ત્રીલ ॥ તમને અમે ઈઆદમાં રાખું ॥ તેમેલુ

તોતો અમે કેમ સંપુ ત્રીલ ॥ અમસર મોત આપણ ॥ કોઈ નહી

જાંધો પહેતી પાણ ત્રીલ ॥ આજ અપગુણ આ આવી ગણ ॥ પ્યાર

તાર પહેપાને સર્વે રહ્યા ત્રીલ ॥ તેપા આવી અમસર ગાણ ॥

એકરતપ એવું નીરધાર ત્રીલ ॥ માટે ગુરૂ ઘરો રે તમે એક

સહી પાણીનો ગુરૂ તમે ઘરોને અહી ત્રીલ ॥ પાણીએપા તમે

પઘીજસો ॥ ક્ષીર મટીને કંચન પરસો ॥ રઢ ॥ પાંણી તણા ગુણ

કહેપાએ ॥ સરપણી માંહે માતાને જાય ત્રીલ ॥ પાંણા ગુણનાં

લક્ષણ કહે છે લાંછ જેમાં નાખે તે માતે તેરતાં ॥ રક ॥ જેપા રેંગ

સાંભાળો રૈયત ॥ તેપો રંગ તે ઘરતા તેહ ॥ રજ ॥ તોએ પાંણાને

પરણાં આપ ॥ રજે સારે નાં મળી એકજ ઘાપ ॥ રજી ॥

અનંત રંગી દુનીઆ સહી ॥ તેની માહે તો જેસે થઈ ॥ ૨૦૬

તો એ રંગ મતીને જાણ ॥ રંગે રંગ જોઉ એકઠા થાય ॥ ૨૦૭ ॥ એ

ં પોતાને ગુણે રહે ॥ રંગનો ગુણ તો આપે લહે ॥ ૨૦૮ ॥ તો એ

પોતાને ઠેકાણે થાય ॥ જલા જકાર મુકીને આપે થાય ॥ ૨૦૯

તોય રૂપે તમે ઘરમાં સહી ॥ દુનીઆં રંગા કરશો અહીં ॥ રીખે

તે મતે તો તરી નીસરે ॥ દુનીઆં કરશો દોઝખ ડરે ॥ ૨૧૦ ॥

અપાર પ્રભુ આવ્યા એ ॥ સીધ બંધાણો ધરીને દેહ ॥ ૨૧૧ ॥ તેને

ઓળખ્યા તે તરી નીસર્યા ॥ નહીં ઓળખ્યા તે દોઝખ ડરા ॥ ૨

૧૨ ॥ એ રંગે તો તરસો સહી ॥ જે રંગાતો જુદા થઈ ॥ રીખે

સકલ પાપ કાપ્તો આપ અમે ફરાવું ॥ સપને ઘરમાં વાસ પર્સ્યુ ॥

૨૧૩ ॥ સઘણે અમારી માયા સહી ॥ પાસો પરહુ અમે કાંઈ ના

થઈ ॥ રીખે ઝેણે ઘર રાખ્યાં પોતાનાં સાફ ॥ ઝરા દીલમાં રાખ્યા નહીં

પાપ ॥ ૨૧૪ ॥ ઝે નર એક મને સેવાય ॥ ઝરા કુડ દીલમાં નહીં રાખ્યા ॥

૨૧૫ ॥ તારે પાસો અમે તો થઈ પર્સુ અહીં રાત આગો નહીં

જશુ ॥ ૨૧૬ ॥ તેના મુજ ઉપર ગુર ઉજ્જ ॥ ગુણ રાખે તો

તેરાંની કણકે = ૨૨૦ = દુખ જાણીઅત આપતાં જેઈ = તે

તો સઈવાં પોતાની દેહ ૨૨૧ = તેઉપર જે આપે સપાલ

તો કરે તો આપે પાર ૨૨૨ = માટે અમ[illegible]લ કરપો એઉ

પર સહી = મન મારીને જેમ્પો અહી = ૨૨૩ = અરે ઈયારો

સુખે દુખ પાય = દુખે સુખ પાય ને થાય ૨૨૪ = માટે અમ સુખે
૭૫

તમે સુખા આ સહી = તમ સુખે દુનીઆં સુખ પધ/ સહી =

૨૨૫ = માટે સુખ પાઆતે કરો ઉપાય = કસ પેડો રે પોતાની

કાપ ૨૨૬ = જોતા ફકીર આલમ સાહા અહી = જગન કપાસે

૭૮
પાતો સર્વે કહી = ૨૨૭ = જોતા જાણક સાહાં આ ૧૪ જનમને =

નહીકરસો તો આપસે અંત ૨૨૮ = સંપૂર્ણ = શ્રી સતગોર સદ

દેવ વાચા = અસાડ સુદ ૫ પછી દિવસનો છત્તો કરપાનું શાન છે

અને સોજે અસાડી કરવાનું [illegible] સુણો રે મુનીપર મારા

વેજાના વીચાર રે = પજાડી વેણામાં વીરજ વીનવે છે = રે સોજ

મારા સૌ મલીને ભજન કરો જુગતાઈ એરે = મેઘ સામગ્રી

સારી કીજો જી =૩= પછડી વેળાના પરજોળા =પેરપેરની પીડા
રે= તો અર્ધમ કરણાં કરતા નઈજી =૪= દુનીઆં તો પાડો લાગી
=અણે ઘાડો ચોહસ પેઠી રે= આગલી પરસે પણ મેદા આપે
નઈજી =૫= આદેપી કોલ દઈ સધારા= જમાત સોંપી ઈમાંમ
નેરે= પણ આજરની જમાતે= જુલમ માંડ્યા સઈજી =૬= માંઈ
માંઈ છે નકુચ જીહાડ કરગરતા અપાર રે= શાત દીપસ કરતા
પુંકતા જી =૭= તેમની સરમો ભરવા પાણી= જલતા વીછે પેરરે=
કરજોળા કરસો તો જવાળા દુખ સેજી =૮= મેંદીનાં ફરમાન આવ્યાં
સાર સડાબો સાપા રે= તો જકર કરીને મેદેરાં મણીએજી =૯=
નીમચો ખાળો મેઘ લાડુ કરીસે= દેપ ઘારીને પાવ ઘારી રે=
સર્પ સાથને ફરમાંન અરસ નાંજી =૧૦= પાપા રૂપાસ્નો પુણ મેલતે=
કાયાને પખાણો રે= જે સીર જપા ગુણા તેપી પુણ સઈજી =૧૧= કલા
જમે લુરાઈ જાસો= અમર ફળ ખાસો રે= રાપ ઘસસો તો પછી
કોવે કુઈસો જી =૧૨= મોરા ગુણાવાળા લાઈ= જો લાજ આપે
સઈ રે= તો મેઘ સામગ્રીથી રહેજો વેગળા જી =૧૩= સૌ સૌગીણા

ઘર તપાસી=લોચા સર્વે કાઢોરે= પચન મોંગોતો પડારે ચૂઠ
સે પાડતાજ=૧૩= મેઘ પાંચમ કર્યા પછી= પછી કરવા છાસ્તાર્યે
સોજ સુજારે પહેલા આદરોજ=૧૪= દેન એકપાસનો છાસ્તો
કરવો=માળાનો પીચારરે= સુલાબ જાતાણી માળા સપાસો
કરવા સહીજ=૧૫= પાક પવીત્ર પહેરને આવો= દેપસાળાવે
માંડરે=પાકી સાકી પત્ર પહેરી આવીએજ=૧૬= પાંચ મળા
એ એક સરખો= એવા સરખા પચાસ રે=પછી દેપ ષમાડી મહેલો
મગીએજ=૧૭= ગાંમો ગામના ઘરમી મારા=માણાના કરજો
મંડાણ રે= એક મનેથી સર્વે આદરોજ=૧૮= એકપાસને દન
પાળ કરજો= દેપ સામગ્રી સારીરે= સવા રૂપાયો મેળા મહેલો
માગજોજ=૧૯= મેઘ સામગ્રી માંડેથી પીરા= લાગ મેલો
પાંચ જણરે= પ્રગટ પધીએ તાં સુધી લાગ કાઢવાજી=
૨૦= જોતારે મેંદી મહારાજ= અને પેદ પાવા પધાર્યા રે
મન માંનોતા વીરા માંગજોજ=૨૧= સંપૂર્ણ શ્રી
સતગોર સાઈદેપ પાયા—કારતક સુદ ૫ની ઉજાંણી લાગ
કાઢવા તથા ઘારા પાડ દેવા જાગન=— જોતા [illegible] ૬

સારા જળવંત બેલીરે =પીર=તો વેળા આવી છે હવે છેલાજી
=૮= છેલી વેળાના હવે વેસ ઘણેરારે =પીર=તો સર્વેના પારે
પવેશજી =૨= પરસે તો વેસ કાળ્યા પ્રેમ પાડાસેરે =પીર=તો
સુણ સહુ પંથ અને કોઈના રેઈ પેજી =૩= વસ્ત્રીના પાપી હાવરા
સગના અપારરે =પીર=તો ખાંડે ફરસે તે સાર ખાંગજી=
=૪= ખાંડુ પાણીને વાસ સેતાન જાગેરે =પીર=તો લશ્કરનું
જોર ઘણું વાધેજી =૫= સુજના સમણાં પીરા પડીને આવ્યાં
રે =પીર=તો દુઃખના દહાડા તો હવે આવ્યાજી =૬= જોગણીનું
જોર ઘણું વાધ્યા અપારરે =પીર=તો રોગ ચાલતો બહુ
ઘણો સારજી =૭= જોગણીનો રોગ ચાલ્યો કુંભાંગી કરશેરે
ઓઆંણી
=પીર=તો કારણ સુધમાં પરમાંણોજી =૮= જોર પછવાડ
ઘાસપાડ દેખાડાવોરે =પીર=તો સુતર પીરાણાને કુરાન તો
કાઢેજી =૯= આહીયાત આપી ભાલાણા ઘુમેરે =પીર=ભાળી જોર
મોં કહ્યુમે તો તેમાં તમને ઉગારવાજી =૧૦= તમારાં ચાલ
રલેપમ
બેઘાને કાંઈ ઘણા ફરમાણું રે =પીર= કંઈના જાતાનું પગ કોઈ

ષપતાજી સરખે સૌને કરાવુજ ॥૫૫॥ સાર સોંપણે સરજંદી
ષપરાણી
કરતારે॥ વારા॥ તો તેનું તો હુજ અમણે લાગોજ ॥૫૬॥ કપચણીના
વેણપારા લાગોછે કેપારે॥ વીરા॥ તો રુદીઆમાં સાતે પરર
ષેપાંજ ॥૫૭॥ ધર્મો પયાવે તમે ઢંગોના રસ્યારે॥ વારા॥ ઇદ તો
ડાગે લાગે આવ્યાજ ॥૫૮॥ હુજ આપેરે તારે દોડયા તમે આવો
રે॥ વારા॥ તો અમારા સવાલ તમેના પાળ્યાજ ॥૫૯॥ અસાડ
માસેરે પરા સૌને ચેતાવ્યારે॥ વારા॥ તો છલ્લો કરોરે છેદ
પાડીઆજ ॥૬૦॥ તેમાં તો આળસું ઉંઘાં અઘોરારે॥ વારા॥ તો
પરણ અમારા વહેતાં મહેતાં [illegible]જ ॥૬૧॥ સાડત્રણ ગારોને સ
તાવારા પુરારે॥ વારા॥ તો છલ્લાના આરંભ તેજણે મંડયા
જ ॥૬૨॥ જીષાતો જાકી રહ્યા અધુરારે॥ વારા॥ તો તેમના ઘાંટાણી
ફેપા લાગ્યાજ ॥૬૩॥ તેમારે છતા ઉપર છતો આરલ્યોરે॥
વારા॥ તો સર્વેના કરમાવે સાંધ્યાજ ॥૬૪॥ અરસેપી
હુકમ આપા ષજરાઘીસને પધાર્યારે॥ વીરા॥ તો કાકા
ઇચાળજ ઉપર હુકમ આપ્યાજ ॥૬૫॥ તમારી ઉમત કોઈ

કહેંગના માંગેરે=વારા=તો પૃથ્વી જળેને પરલે આપોજી=૫૪=
તેમાં તોલાર પારા કોણ ઉઠાવેરે=પારા=તો તમારા સીર
જોજો આવેજી=૫૫=સવાલ સુણતાં લગાવે લાર ઉઠાવ્યારે
=પારા=તો કાયા કસીને જપ કીધીજી=૫૬=લગાવી સાધેશે
નરનારી કમાસેરે=પારા=તો તેનો તો નાગ કર્યો નાશજી
=૫૭=કાકાને કુંકુ વળી જીભ છે જનો છલ્લો કરવાનું મનરે=
પારા=તો પુરા પ્રીત આપે તમારી પાસેજી=૫૮=તેને તો કુકમ
આલો છલો કરવાનોરે=પારા=તો તેતો કલપેછે છલમાં કેવાજી=૫૯=
કાકાની સાથે જે કોઈ કરણી કમાયારે=પીરા=તો તેની સમરમાં
પુરી આશાજી=૬૦=કૃષ્ણ અવતારે કરીને કેસવ કરતારે=પીરા=
બંધ ગોપાળ કરતા=તો જેલ રચાવ્યા રશીને બ્યારજી ગોવ
ર્ધન તો ધર્યો તાંતો સર્વ ગોપાળરે=પારા=તો સૌ સૌના જીવ
પ્રમાણે જોજો મેનોજી=૬૧=લાર જગાડ્યા તેતો આવે ઉઠા
વ્યારે=પારા=તો રચ્યા રાણીએ ગોવર્ધન તોટ્યોજી=૬૨=

ગોવાળને જસ આપી કામ કર્યા કીરતારરે ॥ વારઃ ૧૦૯
ગત લગપાંન મળા લાર ઉઠાવ્યજ ૩૨ ॥ કોઈ એવા
લાર ઉઠાવેરે ॥ વાર ॥ તો મોંઢે જીવ પરલા કોઈ જાંગો છ ૩૩
તેમને પુછ્યે થી આ રતુ ઉઠુ રહુ છેરે ॥ વાર ॥ સારૂ પયુછે
તો રાગણ આવેરે વસમો દરડો છે ૩૪ ॥ છલાણી રજા
લેવા જે કોઈ આવેરે ॥ વાર ॥ કાકા તેમને ફરમાવ્યો ॥ તો નામ
લજાને તેનાં લેજો ૩૫ ॥ નામ લખ્યાનાં રાગણ કામેજો
પડસેરે ॥ વાર ॥ તો જાપ તાપો તેની સાંકુજ ૩૬ ॥ આજ પણ
માં બેઠો ક્રસણ તો દીધારે ॥ વાર ॥ કાયા રોળાતો દાધા ॥ તો
તેની ઉઘડસે રાગણ લાગોછે ૩૭ ॥ ક્રસણ તો જસ કોઈ
નઈ પાંમ્યારે ॥ વાર ॥ સરેવે સરગેના મરાલ ॥ સરગ લેપાંતે
સરગાં સાંઢજ ૩૮ ॥ આત મુરતને જુઓ કેવાં દુખ પીધાંરે ॥
વાર ॥ તો ઈમાંન ફુસેનના સારને જોવે અઢાવાંજ ૩૯ ॥ તોરે
દરડાને વારા તેરે જગાવારે ॥ વાર ॥ તો ઘરના વધ જે ઘર ધાર્યા
[illegible] ૪૦ ઉઠતા વેળાએ જાવજો સોંપણ કરી તારે ॥ સાઇ

શાહા મોણે નાખ્યા છે=તો ઘરના પછ૦ રજુના પાણીપીણ=અને જો
સાહેજના મોજલસમાં જેસતા પ્રશ્ન=પીર તો ખુના પછ૦ રસુજ
ધુત્તા પેટ માર૦ ૧૪=તેણે તો રણમાં રોજા રોસા હુસેનનાં
ખુદાએ=પરા=તો ઇસન હુસેનના સીસ ભાણે ચડાવી લીધાં=
૯૦ ઝુંઝ કરતા સો જંઘમ કીધા રે=પાર=રજ કરાવે લીધો=
તો મહીનાના પાટે આવતા પછ૦=૧૫=આવતા ચાલતાં
એક સુરેર આવ્યું છે રે=એક ગામ આવ્યું છે=ત્યાં તો સાંજ
પડી છે ઘન ઘોર પછ૦=૧૬=લોકોણે આવી તસ્કર ચોરી કુરે=
પરા=એક બ્રાહ્મણ રહે જે નગરે દીઠું=૧૭=સુરજ ચંદ્રમા
જેવા સારા મુકે છે રે=પીર=તો તો નગરે ચડ્યા છે=તો રાજ
લોકોણે મુજાં પાંમાપ૦=૧૮=ક્ષોરે તસ્કરી તને કાંપડી
આવ્યા રે=પાર=તો કોણ ~~ક્ષોરે તસ્કરી~~ તણા તણે કોણ
જાત પછ૦=૧૯=તારે તસ્કરી બોલા અમે અમ દરેરા પછ૦રે=
પાર=સાસ હુસેનનાં લાવા તો દાવે દારી પુરા કરેવા પછ૦=૨૦=
તારે શાહેજ જાતા હુસેન કોણ કહેવાએ રે=પાર=તેવા
આવડો સો દાવો=તો તેમના પેરો અમણે બતાવો પછ૦=

તારે તરકરી જોતા એમના નાંણાની કીમત જાણી રે; પછી
એમના જવાહરની કીમત કઈ પાયાંઈ ૯૧ રાજા જોતા ભલા
કીમત નાંણાની રે; તમે ભલા છ મીણીયો તેમના ફરસંદના સાસ
લઈ આપાઈ ૯૨ પછી રાજા જોલ્યા તમે આઈ કેમ
રહેવાસો રે; આપે રસ્તુ ગોદાવા; તો કોઈ આવે તો સીસ
લઈ જાવે ૯૩ માટે આતો આપણા ગામમાં આવો રે
આપણા શહેરમાં આવો; મુકામ ઉતરવા જાતુ સારો ૯
૪; તારે આવી તમે રાત ગુજારો રે; જાઓ પાવો સીસા રે
તો પડી ઉપાય તારે તૈયારી પાડીઆઈ ૯૫ એમ કઈ રા
જા ઘેર લઈ આવ્યા રે; જાંન પાંન સૌ આપા; તો સીસ
મારેતા કામ કીધાંઈ ૯૬ પછે રાજા તરકરાને કહેવાઓ
લાગ્યારે; પ્રપંચ કરવાઓ લાગ્યા; તો સીસ લઈને ઘરમાં મે
લાંઈ ૯૭ સોનાની થાળીમાં સીસજો મેલાં રે; ઘરમાં
અધવાળાં પયાં; તરે અત્તર કસજોઈ સારી જો ભરીઆઈ ૯૮
રાજા કેરા સાત બેટા જો કહીઆ રે; આઠમાં પોતે જો લઈ એ;
તો આ સાકમારેતા સો જવાબ દઈ એ ૯૯ પાંણ કરી
સાત બેટા રે વારા રાજા કેરા; આઠમા સુરા પોતે કીધા;
સુકુનો ગાતતો કે; આઠ મતાને વારા કરેવા આવ્યા રે; તો એ

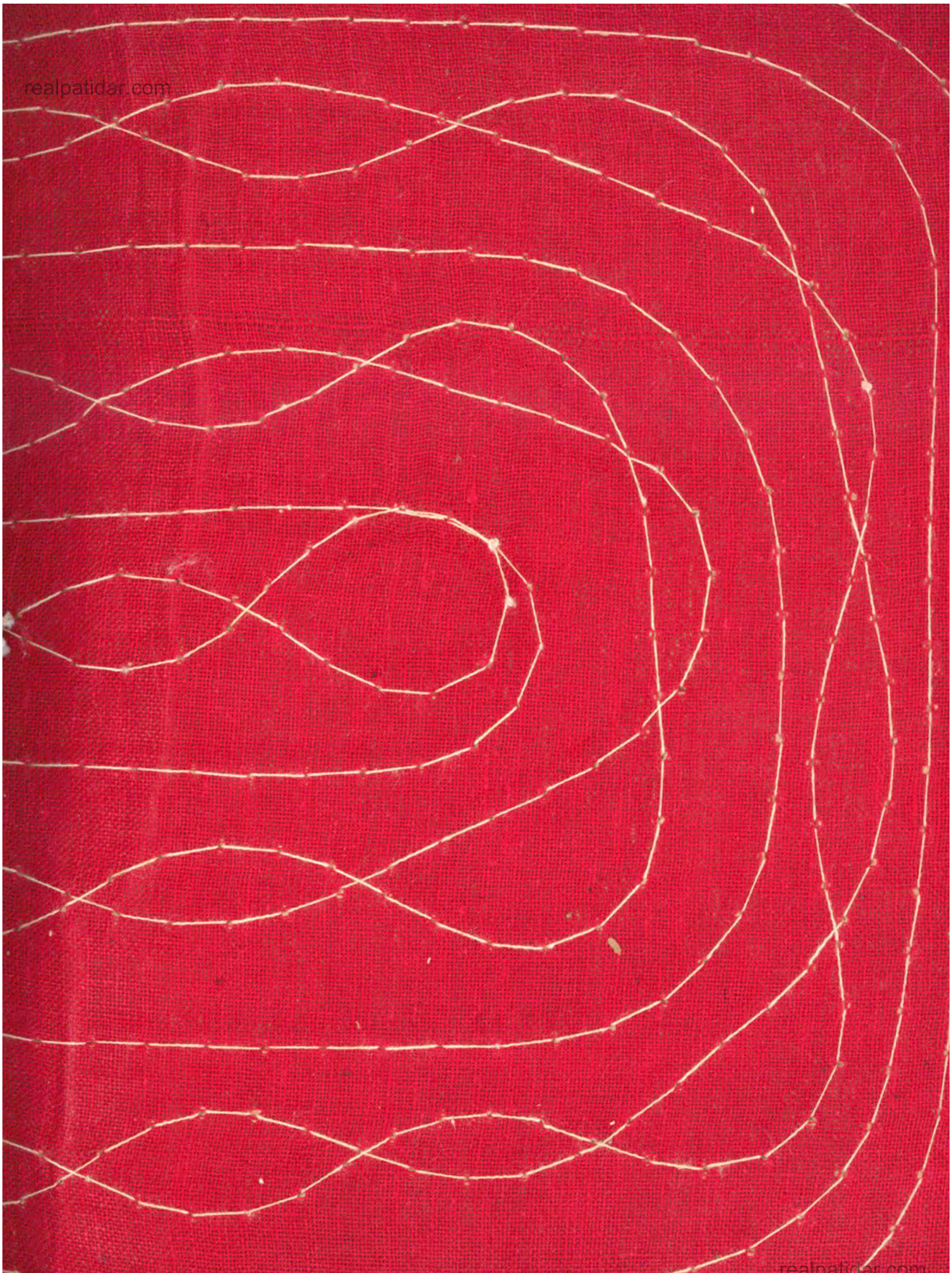
સાસ આરપુક્મજાય=કુણે=રે=નાહી ધોઈને વસ્ત્ર સુધજો
પરેયાં=તો પાક પછી સકુળ માંડી=એક દીવાળ=કહે છે ઈમામ
સાસ આજ આપણે દીલા=તો કરજોડીને વાનતી માંડી=એક પુત્રે=
તમારા દુજની વાતો કહોને ઈમામ=તો કહ્યું રાધે સાસ
કેમ આવ્યાં=એક પુત્ર=વાધકની વાતો પોતે ગુજરાવી=તો
સાંભળે વાતો જતાવી=કહે છે દીવાળ=પછી સજ જોતા
રૂપે પેર સા કરવી=તો ઈચ્છે તો લાખ કંઈ કરે સો=કુણાએ ઈમામ
[illegible]=સીસ નગરે તારે સીસને દુઃખ=તો અમારા સાસ
મુરજાંક કરીએ=કુણાએ=સાતે જેટારે તાંતો એપુરે જો ||=(૫)||
તો સાસ અજ્જારા કાપી આવો=કુણો પાવાળ=ન દીઠે જેટા
ના સીસ કાપીને આવ્યાં=તો જવારજ એ પાછાં વાળ્યાં=એક
[illegible]=જવારજ ખાખ પાતાળ્યા કારે જઈ કુરબાન=તો મુસ
કાઉં તેરમને આવો=કહે છે જવારજ=ઈ=તારે જાપજે
રે તાંતો મનસુજો કીધો=તો ઘોર મુસાફ પાછાં વાળ્યાં=
કુણાએ પૂરા માર [illegible] પાતા કરે પછી સીસ માટે આપું=
તારે જેટો જોત્યો એ ગડી સાઈ=કુણાએ પાતાળ [illegible]=માટે
તો મુસાફ તમે કાપીને આવો=તો ઈમામની પાસે પછ

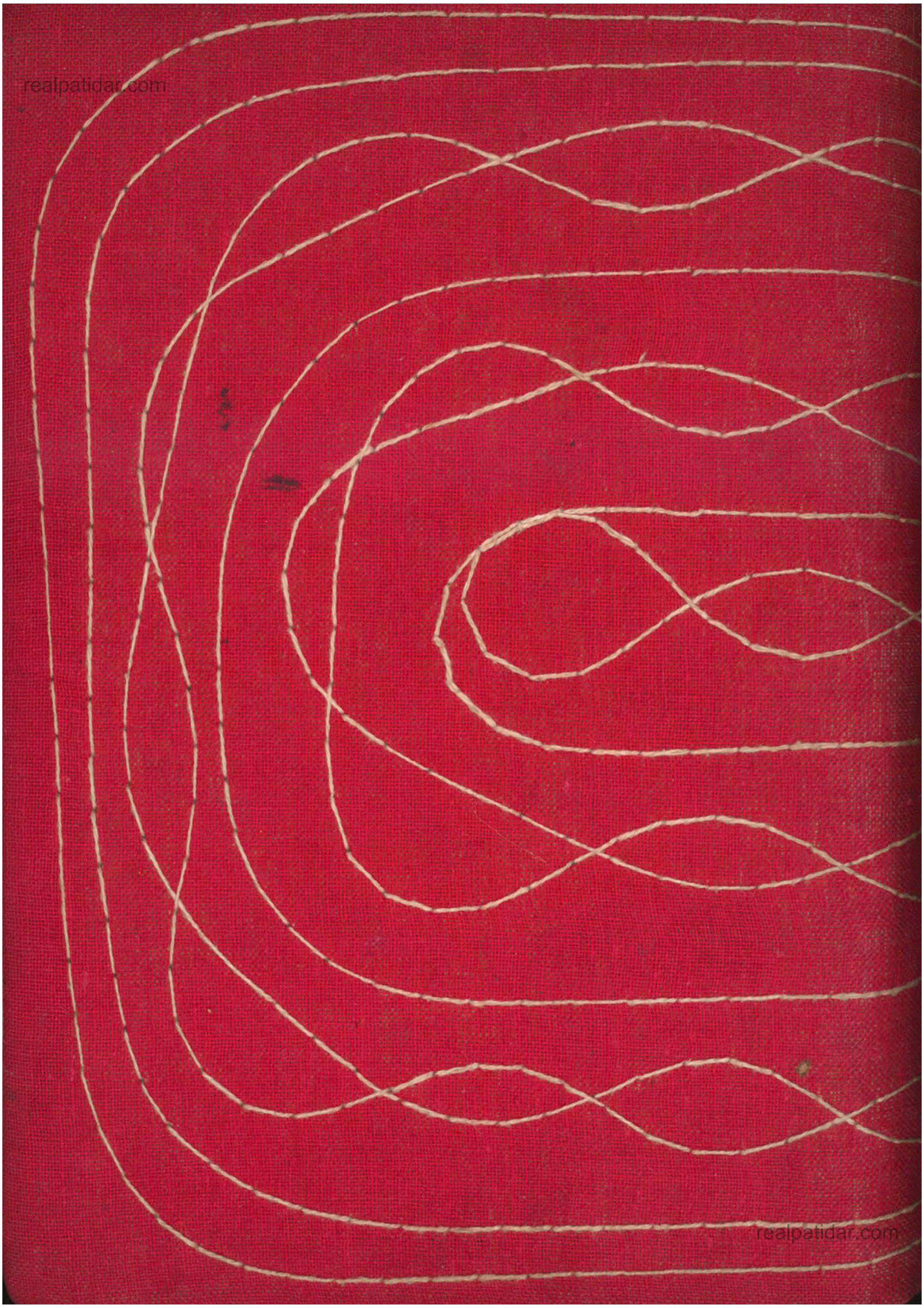
જાપો=સ્તુતી પાતશાજી=૧૩=સીસ મો રબાર મેલી સ્તુતી
માંડી=તો સાસ જેવું સીસ કરીએ=સ્તુતી એદ આમજી=૧૫=તમારી
સુરતને તમારી છજાજો થાય=તો જવાબ સીસ લઇ એજાય=સ્તુતી
ઇમાંમસ્સ્કી=૧૬=ઇમાંમસેવા છજી સુરતશો જગી=તો મહેર કરી
ઇમાંમે પુરી=સ્તુતી ઓગણીસો=૧૭=એક રાતમાં તેમનાં ઇમાંમ
કેયાં=તો સાસ દેતાં વડી ક્યાં નહી લગાર=સ્તુતી અઢીશ=૧૮=તમે પાસે
તો સાજ સાસના માગું=સીસ માંગુ તો સરમે મારે=સ્તુતી
ગત લોકો=૧૯=કેર કગડા રૂપે માંડ્યા છે કેવા=તો કાકા સાથે
તો દાવા કેવા=સ્તુતી=૨૦=એક રાતમાં ૨૨ સર્વ જલાવી=તો કીતા
જહુરાન ને કલમો આપ=સ્તુતી=૨૧=સાત જેરાની તાંતો સાપેર
પહર=તો છોરે ... જેરાણા મુસલ સાડી=સ્તુતી ઇમાંમ=૨૨=સ
સાણમા જેરાણી રૂપે સાપેર કરવા=તારે ઇમાંમે મહેર કરી કેવા=
સાસ કાસર શુલાયા=૨૩=સાતી જેટાને તાંતો સજીવન કીધા ત્રો
કીધ ઇમાંમને પાય પડીઆ=સ્તુતી=૨૪=તમતાં કેવતાં તો
તાસ તારે જો થાય=તો સૈંકડો પે વાલો લેજાવી=સ્તુતી=૨૫
રકેલે ૨૨ સૈંકાણી સતપંથની કેવી=તો સાજતો કોટના

પાળે એવા = કહે છે ઇયાળજ = ૨૭ = આંતો ઘર મતીયા કુર
૨ખોઈ ખાધા = તો દાવા જાણી સાંમા હીંલા = કહેછે = ૨૮ = કાકા
તે સર્વે મળી એવું જો કહેછે = તો પૈસા ટકાલો ઘુતી લેઈ = કહે છે
કાકાને કહેછે દાક્તર ઘણા દેખાડે = તો એવો જાણેછે સાંમો
ઘાવો = કહેછે = ૨૯ = કાકાનાં કુયાં તમે ખોદુ (ઈ) એના કરો = તો ઘાવ્વી
પનાતો કિરના કરો = કહેછે ૩૦ અમારા કુમન પાળ = કાકાને
કહે ત્રેના આત = તો એમ કરાવે ગાંઠા ઘાલ્યા = કહે = ૩૧ = જેજે
કરાં તે સર્વે પરેતાં જે મેતાં = તો વચન અમારાં પાછાં ડેલાં =
કહેછે ૩૨ = સર્વે પીત કર્યાં અમે ઉદીને ચાલ્યા = તો મગમાંથી
તેમ મુગાલા મશાલો = કહેછે = ૩૩ = ઘર અમારાં રૂપે તેલાવા
માંડયાં = તો દુનીઆમાં તેનો રૂપે પડસે = કહે ૩૪ = કારાસ
સુદીના તમે ત્રિજાણી કરજો = તો ગત મતી તમે ખરચ કરજો (કરો)
તો કાકા આગળ આવી કરજોડો = કહે ૩૫ = ખર્ચની પેર તમે
સર્વે મળીને કરો = તો કાકા આગળ આવી કરજોડો = કહે ૩૬ =
દેપખમાડો સાતમો ભાગ કઢાવો = તો જોગણીનો ભાગ
તમે ~~[illegible]~~ (આલો) = કહે ૩૭ = મુલક મુલકમાં અમે ફેરાજો ફરસો

તો મુલક ચોપાસ પુરાશે કરીએ = કહે = ૩ = જાંડે તો ઓલ
કરીને જોગણાંનું ખપર લઈશે = તો જાળ વેસે તો જળમાં
ફરીને = કહે = ૩૯ = પેલા પાણી રે પાર પ્રગટ પશે = તો દુશ્મન
ના માથામાં રવે છઈએ = કહે છે જાવણ = ૪૦ = ગણાં નવે પાયો
જાવા જાવક સાદ કહે છે = તો સાજાં તો સારી હે છે = સુણી
ગામલોક = ૪૧ = સંપુર્ણ

realpatidar.com

realpatidar.com
realpatidar.com

realpatidar.com
realpatidar.com

realpatidar.com
realpatidar.com